ἡ Νεολαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 4

ΕΤΟΣ 1.
1938

ΤΕΥΧΟΣ 4ον
5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΑΘΗΝΑΙ	ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.	ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ Καραγεώργη 4

Ἡ διὰ τοῦ Συνόλου

Ἀνύψωσις τῆς Ἀνθρωπίνης προσωπικότητος ἔργον τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου

Εἶναι ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον αἰῶνες ὁλόκληροι ἐπηλήθευσαν, ὅτι αἱ πολιτικαὶ καὶ κοινωνικαὶ μεταβολαὶ ἐπέρχονται ὅταν αἱ κοινωνίαι τῶν ἀνθρώπων φθάσουν νὰ διατελοῦν εἰς κατάστασιν ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξαρθρώσεως.

Χρειάζεται ὅμως δι' ἕκαστον λαὸν νὰ ὑπάρξουν καὶ αἱ κατάλληλοι συνθῆκαι διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ πᾶσα μεταβολή.

Ὁ ἄκρατος ἀτομικισμὸς τοῦ παρελθόντος αἰῶνις, εὑρὼν εἰς τὰ πολιτικὰ συστήματα τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, ὑπὸ τὰ ὁποῖα διετέλεσεν ἡ χώρα μας, δυνατότητας ἀναπτύξεως ἀπεριορίστους, ἔφθασε νὰ γίνῃ αἰτία τῆς καταστροφῆς τῆς ἠθικῆς, κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς τάξεως πραγμάτων καὶ τῶν ἰδανικῶν τὰ ὁποῖα ἐνέπνεον ἕκαστον ἄνθρωπον καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἐν τῷ συνόλῳ του.

Ὑποχρεωθεὶς οὗτος ἀναγκαστικῶς νὰ διάγῃ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὑπὸ πολιτικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον ἐξέθρεψαν νοσηραὶ διάνοιαι διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν ἀτομικὰς φιλοδοξίας καὶ συμφέροντα, ἀφέθη νὰ γίνῃ βορὰ τῶν πλέον ἐξευτελιστικῶν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας θεωριῶν τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ, αἱ ὁποῖαι ἔτεινον νὰ καταστρέψουν τὰ ἀνώτερα ἐκεῖνα ἰδανικά, τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας τὴν βάσιν τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῶν κοινωνιῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἑκάστου ἀνθρώπου αὐτοτελῶς.

Δὲν ἦτο ὅμως δυνατὸν ἡ ὑγιὴς Ἑλληνικὴ Κοινωνία, νὰ ἀφίσῃ, χωρὶς νὰ αὐτοκαταδικασθῇ εἰς βέβαιον θάνατον, ὅπως διαιωνισθῇ ἡ ἀκαταστασία τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ὁ ἄκρατος Φιλελευθερισμὸς καὶ Κοινοβουλευτισμός, ἡ προερχομένη ἐκ τῆς ἀνυπαρξίας πάσης κοινωνικῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς.

Εἰς οὐδεμίαν προελθοῦσα συνθηκολόγησιν μὲ τὰς προόδους τοῦ ὑλιστικοῦ Φιλελευθερισμοῦ, ἡ ὑγιὴς Ἑλληνικὴ Κοινωνία διετήρησεν ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην τὰ ἀνώτερα ἐκεῖνα ἰδανικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους καὶ τῆς προαγωγῆς ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ἰδανικὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σύσσωμος ἡ Ἑλλὰς εἶδε νὰ ἀναπτεροῦνται καὶ νὰ ἀρχίσουν πραγματοποιούμενα τὴν 4ην Αὐγούστου, ἐμπνεύσει τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἀρχηγὸν—Κυβερνήτην μας.

Ἀποτινάξας ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, χάρις εἰς τὴν χειρονομίαν τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ, τὴν νάρκην,εἰς τὴν ὁποίαν τὸν εἶχον παρασύρει ἀσυνείδητοι δημαγωγοί, σύσσωμος ἐτάχθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας, τοῦ ὁποίου ἡ σταθερὰ καὶ εὐθεῖα διοίκησις καὶ ἡ ἐμπνευσμένη καθοδήγησις ὑπόσχεται νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πεπρωμένων τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Βασιλέα μας. Ἐπανευροῦσα τὸν ἑαυτόν της καὶ ἡ παρασυρθεῖσα μερὶς τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καὶ ἀναβαπτισθεῖσα εἰς τὰ Ἐθνικὰ ἰδανικά, μὲ εὐγνωμοσύνην ἀτενίζει τὸν Μέγαν Ἀναμορφωτὴν Ἀρχηγὸν-Κυβερνήτην μας, ὅστις, ἑνώσας τὸν διῃρημένον καὶ ἀλληλομισούμενον Λαόν, ἔταξε κοινὰς ἐπιδιώξεις ὁλοκλήρου τῆς Φυλῆς, ὅλων τῶν Ἑλλήνων, τὸ Μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, ἐξασφαλίσας ἐν ταὐτῷ τὴν πρόοδον, προαγωγὴν καὶ ἀνάδειξιν διὰ τῆς ἐργασίας, πάσης δημιουργικῆς προσωπικότητος. Εἶναι καὶ τὸ τελευταῖον

«Ἡ Νεολαία δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς μεγάλα ἰδανικά. Ἴσως κατόπιν τὰ ἰδανικὰ αὐτὰ σβύνουν μὲ τὴν πάροδον τῆς ἡλικίας καὶ μὲ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἐφόσον εἶναι νέος ὁ ἄνθρωπος, δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς ἰδεώδη». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Τοὺς κόπους σας, τὰς θυσίας καὶ τὰς προσπαθείας νὰ μὴ τὰς κάμνετε διὰ νὰ φθάσετε εἰς μίαν θέσιν ἢ εἰς ἕνα ἀξίωμα οἱοδήποτε. Νὰ μὴ ζητήσετε νὰ μάθετε τὶ θὰ γίνετε. Τὶ θὰ κάμετε εἰς τὴν ζωήν σας, αὐτὸ εἶνε τὸ πρόβλημά σας». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος!

«ΠΑΤΡΙΣ μας εἶναι ἡ ΕΛΛΑΣ. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ εἶσθε ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ παρὰ ΕΛΛΗΝΕΣ καὶ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ εἰς ΟΛΗΝ σας τὴν ΖΩΗΝ. Η ΕΛΛΑΣ εἶναι ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΝΝΑ ΟΛΩΝ μας. ΕΙΣΘΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ της, τὸ αἷμα της εἶναι μέσα εἰς τὰς ΦΛΕΒΑΣ σας, ἡ ΨΥΧΗ της εἶναι μέσα στὴν ΨΥΧΗ σας. ΣΕΙΣ οἱ ΙΔΙΟΙ, ΑΓΟΡΙΑ καὶ ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΕΙΣΘΕ ἡ ΕΛΛΑΣ. ΟΤΑΝ ΑΓΑΠΑΤΕ τὴν ΕΛΛΑΔΑ ΑΓΑΠΑΤΕ τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΣΑΣ». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἐσκέφθη νὰ σᾶς συνενώσῃ καὶ νὰ σᾶς συγκεντρώσῃ εἰς ἕνα σύνολον, ὥστε ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς νὰ αἰσθάνεται μέσα του ὄχι μόνον τὴν ἰδικήν του δύναμιν, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων χιλιάδων συντρόφων, διὰ νὰ σᾶς συνενώσῃ ὥστε νὰ αἰσθανθῆτε πλέον εἰς τὴν πραγματικότητα τὶ σημαίνει ἀλληλεγγύη».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ἐσὺ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν τόσον ἐκακομεταχειρίσθηκαν αἱ δύο τυραννίαι, τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ κομματάρχου, καὶ σὲ ἀφῆκαν χωρὶς φροντίδα, χωρὶς ἐκπαίδευσιν, χωρὶς ἐνθουσιασμὸν καὶ χωρὶς ἰδανικά, αἰσθάνθηκες τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΤΥΠΟΙΣ: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

τοῦτο ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων καὶ σπουδαιοτέρων χαρακτηριστικῶν στοιχείων τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστὼς ἡ ἀξία τῶν προσωπικοτήτων, ἡ ἀξία τῶν δημιουργικῶς ἐργαζομένων ἀνθρώπων εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ὡς ἀξιῶν αὐτοδυνάμων, δὲν ἀνεγνωρίζετο, ἐὰν δὲν τὰς ἐπλαισίου καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἀριθμοῦ ἢ τοῦ πλούτου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξηγοράζετο ὁ ἀριθμός.

Ὁ τυφλὸς καὶ δεσποτικὸς ἀριθμὸς κατέπνιγε τὰς προσωπικότητας μὲ τὸν ἴδιον αὐτῶν χαρακτῆρα, τὴν ἰδίαν των ἀξίαν. Δὲν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὰς νὰ ἐκδηλώσουν τὰς ἱκανότητάς των καὶ τὰ προτερήματά των πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Κατέληγεν ἡ προσωπικὴ ἀξία νὰ ἐξαφανισθῇ πλήρως ὑπὸ τὸν ὄγκον τῆς μάζης καὶ τοῦ ἀριθμοῦ. «Ἀνθ' ἡμῶν ὁ Γουλιμῆς», εἶχεν εἴπει ὁ πολὺς Τρικούπης, καὶ ἀπῆλθε καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν ἐξορίαν. Ὁ ἀλόγιστος ἀριθμὸς ἐστέρησε τὸ Κράτος τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἀνώτερον πάντων μορφωμένου καὶ χαλυβδίνου τὸν χαρακτῆρα Χ. Τρικούπη καὶ ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς μετριότητας, πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ Ἔθνους. Τὸ Κοινοβουλευτικὸν σύστημα οὐδέποτε ηὐνόησε τὴν ἀνάδειξιν προσωπικοτήτων, οὔτε ἐδημιούργησε τοιαύτας, ἀλλὰ τοὐναντίον κατέπνιξε καὶ διέφθειρε ταύτας.

Φύσεις προωρισμέναι νὰ ἀναδειχθοῦν καὶ νὰ καταστοῦν ἀρχηγοὶ ὑπηρεσιῶν, ἐπιχειρήσεων καὶ ἐργασιῶν γενικῶς δύνανται ν' ἀνακαλυφθοῦν εἰς οἱονδήποτε κοινωνικὸν στρῶμα, εἰς οἱανδήποτε βαθμῖδα τῆς κοινωνικῆς Ἱεραρχίας, ἀπὸ τοῦ ἐργάτου μέχρι τοῦ ἐπιστήμονος. Εἰς τὰς φύσεις ταύτας εἶναι ἔργον δικαιοσύνης νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκδηλωθοῦν πρὸς ὄφελος τῆς ὁλότητος.

Ἡ εὐκαιρία αὐτὴ παρέχεται εἰς τοὺς νέους διὰ τῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας. Πλαισιουμένη ἡ Ε.Ο.Ν. ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ὑπὸ βαθμοφόρων—ἀρχηγῶν, ὑποδεικνυομένων οὐχὶ ὑπ' ἐκείνων τοὺς ὁποίους καλοῦνται νὰ διοικήσουν, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων καὶ τούτων ὑπὸ τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμῖδα Ἀρχηγοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ὑποχρεοῦνται νὰ λογοδοτήσουν, ἔχουν μεγαλυτέραν συναίσθησιν τῆς εὐθύνης των. Διὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐν τῇ ὀργανώσει ἀναπτύσσονται εἰς τὸν μεγαλύτερον βαθμὸν αἱ ἐνυπάρχουσαι εἰς τὰ πρόσωπα πνευματικαὶ ἱκανότητες καὶ ἡ ἠθικὴ ἀξία, ὥστε νὰ ὑπερβοῦν ἑαυτὰ πρὸς ὄφελος τοῦ συνόλου.

Τοιουτοτρόπως ὁ δυναμισμὸς τοῦ Ἔθνους διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κατ' ἰδίαν δυναμισμοῦ τῶν δημιουργικῶν ἀνθρώπων αὐξάνει καὶ γίνεται συνειδητὴ ἡ δύναμις τῆς Ὁλότητος, ἡ ὁποία ἀποκτᾶται διὰ τῆς ἑνώσεως καὶ διὰ τῶν ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδανικῶν τοῦ συνόλου προσπαθειῶν ἑκάστου μέλους τῆς κοινωνίας.

Αἱ ἠθικαὶ ἀρεταὶ τῆς πρὸς τὰ ἰδανικὰ τάσεως προκαλοῦν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Κράτους, ὑπὸ τὰς ὁποίας καὶ μόνας δύναται καὶ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἰδίαν του ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν εὐημερίαν καὶ εὐτυχίαν.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται εἶναι ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁλόκληρον τὸ κοινωνικὸν συγκρότημα, εἶναι ἀρχαὶ δικαιοσύνης, ἡ ὁποία δὲν ἐξαγγέλλεται μόνον, ἀλλὰ καὶ πραγματοποιεῖται ἤδη ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ —Κυβερνήτου μας ἀπὸ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς 4ης Αὐγούστου, ὅτε ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος ὁ ὁποῖος φωτίζει τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ καταυγάσῃ τὸν κόσμον ὁλόκληρον στὸ μεσουράνημά του, ὅτε θὰ λούσῃ μὲ τὸ Φῶς του τὸ Μεγαλούργημα τῆς Δημιουργίας τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὶς πέτρες λαξεύουν σήμερα ἀφανεῖς ἐργάται τῆς αἰωνοβίου Ἑλληνικῆς Φυλῆς, τὰ Ἑ λ λ η ν ό π ο υ λ α, συνεχίζοντα τὸ ἀπ' αἰώνων διακοπὲν ἔργον τῶν προγόνων των ὡς ἀντάξιοι τούτων κληρονόμοι.

* Σ *

++++++++

«Πρέπει νὰ γυρίσουμε πίσω εἰς τὰς πηγὰς ἐκείνας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔρρευσε τὸ νερὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καθαρὸ καὶ ἁγνὸ καὶ ν' ἀναβαπτισθοῦμε ἐκεῖ μέσα καὶ νὰ ξαναγίνουμε Ἕλληνες καὶ τότε νὰ ὁρμήσουμε ἀπὸ ἐκεῖ εἰς ἕνα νέον μέλλον καὶ ὄχι εἰς τὸ μέλλον εἰς τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ φθάσετε, εἰς τὸ μέλλον τοῦ ἀφανισμοῦ».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Θυσιάσατε τὸν ἀτομισμόν σας. Θυσιάσατε ἕνα μέρος τοῦ ἑαυτοῦ σας ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς διὰ νὰ ἐξυπηρετήσετε τὸ σύνολον, τὴν Πατρίδα. Κανεὶς μας δὲν εἶναι ἐλεύθερος, ἀλλὰ ὅλοι μας ὑπηρέται τῆς Πατρίδος».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Θέλετε νὰ ἐννοήσετε καλύτερα τί θὰ εἰπῇ Πατρίς; Μὲ ὀλίγα λόγια θὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω. Ὑποθέσατε ὅτι αὔριον ἔρχεται καὶ κυριαρχεῖ ἕνας ξένος λαὸς καὶ σᾶς φέρει μεγαλύτερον πολιτισμὸν ἀπὸ ἐκεῖνον ποῦ ἔχετε ἐσεῖς. Νομίζετε ὅτι θὰ εἶσθε εὐχαριστημένοι; Νομίζετε πὼς θὰ ἡσυχάσετε ποτέ; Θὰ ἀρχίζῃ μέσα σας νὰ σᾶς τρώγῃ ἕνα σαράκι, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ σᾶς ἀφίνῃ οὔτε νὰ ἀπολαύσετε τὴν εὐτυχίαν αὐτὴν τὴν ὑλικήν, οὔτε νὰ ἡσυχάσετε ποτέ, οὔτε νὰ κοιμηθῆτε ποτὲ ἥσυχα. Καὶ δὲν θὰ ἔχετε μπροστά σας καμμιὰ ἄλλη λύσι παρὰ νὰ σηκωθῆτε καὶ νὰ διώξετε αὐτὸν τὸν ξένον, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ εἶσθε εὐγνώμονες, καὶ νὰ μείνετε μόνοι σας πάλιν, ἀλλὰ Ἕλληνες ὅλοι, νὰ μείνετε μόνοι σας καὶ νὰ ἀποκτήσετε τὴν ἀνεξαρτησίαν σας».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ἡ Ὀργάνωσις τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας, θὰ περιλάβῃ εἰς τοὺς κόλπους της καὶ σᾶς τὶς γυναῖκες, γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὸ αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης, γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὴν ἔννοιαν τῆς συντρόφου, γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὸ αἴσθημα τῆς συγκεντρώσεως τῶν δυνάμεών σας».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Δὲν μπορεῖτε νὰ τραβήξετε μπροστά, ἐὰν τὰ αὐτιά σας εἶνε ἕτοιμα ν' ἀκούσουν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ σᾶς λέγουν οἱ ἀπατεῶνες μὲ τὰ γλυκὰ λόγια καὶ τὰς ὡραίας φράσεις καὶ μὲ τὸν ἄδειανὸν βερμπαλισμὸν των».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Λόγοι καὶ Ὑποθῆκαι τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τὴν Νεολαίαν

«Ἡ ἐθνικὴ διαπαιδαγώγησις τῆς Νεολαίας, τῶν παιδιῶν μας καὶ τῶν θυγατέρων μας εἶναι τὸ ἔργον μας. Ἀνύψωσις τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν διὰ τὴν Ἑλλάδα πολίτας μὲ φρόνημα καὶ συνειδητὰς μητέρας, νὰ τονώσωμεν τὸν οἰκογενειακὸν ρυθμόν».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ — Κυβερνήτου μας εἰς τὸ συλλαλητήριον Ἀθηνῶν τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1936).

«Ἐγὼ θέλω τὰ ἑξῆς πράγματα: Πρῶτα - πρῶτα νὰ τὰ κάμετε πραγματικὰ Ἑλληνόπουλα καὶ Ἑλληνοποῦλες, ἔχετε δὲ γιὰ νὰ τὰ ἐνθουσιάσετε μιὰ τέτοια πατρίδα σὰν τὴν δική μας καὶ περισσότερον ὑλικὸν ἀπὸ κάθε ἄλλο ἔθνους. Γιατὶ μέσα σὲ τρεῖς χιλιάδες χρόνια τὸ ἔθνος αὐτὸ τὸ δικό μας ἔδωκε τὰ μεγαλύτερα πράγματα. Καὶ πρῶτα - πρῶτα τὸ ἔθνος μας ἐδημιούργησε τὴν βάσιν τοῦ σημερινοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Αὐτὸ τὸ ἀναγνωρίζουν καὶ τὸ γράφουν μάλιστα ὅλοι οἱ μεγάλοι Εὐρωπαῖοι συγγραφεῖς. Ἐπὶ χιλιάδες χρόνια τὸ ἔθνος μας ἔδωκε τὰ ὡραιότερα δείγματα ἐθνικῶν ἀγώνων ἀνδρείας, ἡρωϊσμοῦ καὶ κατορθωμάτων, τὰ ὁποῖα πραγματικῶς ἐδόξασαν τὴν ἱστορίαν του.»

(Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ — Κυβερνήτου μας, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1936).

«Ὅταν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βασιλέως μας, ἑνὸς ἀληθινοῦ Βασιλῆα, ἔκαμα τὴν 4ην Αὐγούστου, εἶχα πρὸ παντὸς ὑπ' ὄψιν μου ἐσένα, Ἑλληνικὴ Νεολαία. Εἶδα τὴν ἄβυσσον, εἰς τὴν ὁποίαν κατρακυλοῦσες, εἶδα τὴν ἀνάγκην νὰ σωθῇς καὶ εἶχα τὴν πίστιν ὅτι θὰ σωθῇς».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ — Κυβερνήτου μας τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1936, πρὸς τοὺς Φοιτητάς).

«Ἀλλὰ πρῶτα - πρῶτα πρέπει νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι δὲν εἶσθε μόνον ἐσεῖς ἐδῶ, ἡ σπουδάζουσα νεολαία, δὲν εἶσθε μόνον ἐσεῖς ἡ «Ἐθνικὴ Νεολαία». Ὑπάρχει καὶ ἐκείνη ἡ Νεολαία, ἡ ὁποία ἀπὸ ἐνωρίς, χωρὶς προετοιμασία καμμιά, ἀλλὰ μὲ τὰ ὀλίγα γράμματα ποὺ κατώρθωσε νὰ μάθῃ εἰς τὰ κατώτερα σχολεῖα, διότι ἐπιέζετο ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τοῦ βίου, ἐβγῆκεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς ἀπὸ τώρα. Καὶ ἡ ὁποία δικαίως σᾶς ζηλεύει, καὶ δικαίως εὔχεται σὲ σᾶς νὰ εὕρετε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν εὗρεν αὐτή. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ ἑπομένως ὅλοι μας ἔχομεν διπλοῦν καθῆκον νὰ φροντίσωμεν δι' αὐτὴν καὶ ἐγὼ ὡς Κυβερνήτης καὶ σεῖς ὡς μεγαλύτεροι ἀδελφοί των».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ — Κυβερνήτου μας τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1936 πρὸς τοὺς Φοιτητάς).

«Ἔχω λοιπὸν τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσω σὲ σᾶς καὶ νὰ ἐπιμείνω ὅτι εἶσθε προνομιοῦχοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους νέους. Ἀλλὰ αὐτὸ σᾶς ἐπιβάλλει καθήκοντα ἀκόμη μεγαλύτερα, διότι ὅσο κανένας ὑψώνεται πάρα πάνω, τόσο τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις ποὺ τὸν βαρύνουν εἶναι μεγαλύτεραι. Ἐσεῖς ἐπιδιώκετε τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου νὰ τὸν διεξάγετε εἰς τὰ ἐπίπεδα ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα δημιουργεῖται καὶ διαμορφώνεται ὁ πολιτισμὸς ἑνὸς Ἔθνους. Ἑπομένως θὰ γίνετε μίαν ἡμέραν ἡ ἡγέτις τάξις τοῦ Ἔθνους αὐτοῦ».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ — Κυβερνήτου μας τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1936 πρὸς τοὺς Φοιτητάς).

«Ἀπὸ τώρα ἀρχίσαμε νὰ σκεπτώμεθα καὶ νὰ ἐργαζώμεθα πῶς θὰ ἐξελιχθοῦμε ἀπὸ τὶς προηγούμενες καταστάσεις εἰς τὴν νέαν κατάστασιν συγκροτήσεως τοῦ Κράτους. Αἱ μεγάλαι ὁμάδες αἱ κοινωνικαὶ πρέπει νὰ ἀνασυγκροτηθοῦν διότι ἕνα Κράτος δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ παρὰ τὴν μορφὴν τῆς κοινωνίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν προέρχεται. Μέσα εἰς τὸ Κράτος δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἄλλαι δυνάμεις παρὰ αἱ δυνάμεις ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν πραγματικὰ καὶ δρῶσι μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν. Ὁ κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς κάνει ἕνα ἔργον εἴτε ἐργάτης εἴτε βιοτέχνης εἴτε ἰατρὸς ἢ δικηγόρος εἴτε ἔμπορος εἴτε βιομήχανος εἴτε ὅ,τι δήποτε ἄλλο μὲ τὸ ὁποῖον κερδίζει τὴν ζωήν του εἴτε κάνει ἔργον καθαρῶς πνευματικῆς ἀναπτύξεως ἐκεῖ ποὺ τὸν φέρνει ἡ διάθεσίς του ἢ ψυχική. Ὅλοι ὁμοῦ ἐκεῖνοι ποὺ ἐκτελοῦν τὸ ἴδιο ἔργον αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους των θὰ συντροφέψουν τὸ Κράτος.

Ἐμεῖς δὲν εἴμεθα δικτατορία στρατιωτικὴ ποὺ ἐπιβάλλεται μὲ τὴν βίαν. Εἴμεθα ἡμεῖς Κυβέρνησις Ἐθνική, ποὺ ἐκφράζει τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ καὶ ποὺ σκοπὸν ἔχει νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν λαὸν τὸ καλὸ — τὸ μεγαλύτερο καλό.

Ἡ προστασία διὰ τοὺς ἐνδεεῖς καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐκείνους ποὺ πάσχουν χειρότερα ἀπὸ κάθε ἄλλον εἰς τὴν ζωὴν αὐτήν, εἶναι ἔργον μας νὰ τοὺς ἐξασφαλίσωμε τοὐλάχιστον ἕνα πιάτο ζεστὸ φαγητὸ καὶ ἕνα κρεββάτι στὸ νοσοκομεῖο σὰν ἀρρωστήσουν.

Δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα δὲν θὰ διστάσουμε νὰ ἐξοδεύσωμε ὁποιοδήποτε χρηματικὸν ποσόν.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀνήκει εἰς ἕνα ἕκαστον πολίτην χωριστά. Ἡ Κυβέρνησις ἀνήκει εἰς τὸ σύνολον. Καὶ τοῦ συνόλου καθὼς καὶ τῶν μεγάλων ὁμάδων τοῦ συνόλου τὰ συμφέροντα ἔχει νὰ ἐξυπηρετήσῃ.»

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

++++++++

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἀγαπῶ τὰ παιδιά μου, ἀλλὰ περισσότερον ἀγαπῶ τὴν πατρίδα μου.

Πλούταρχος

Ἐπιθυμῶ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος μου μὲ εὐλάβειαν τρυφερωτέραν, ἱερωτέραν καὶ βαθυτέραν ἀπὸ τὴν ἰδικήν μου ζωήν.

Σαικσπηρ

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα εἶναι ἰσχυροτέρα καὶ ἀπὸ τὴν λογικήν.

Ὀβίδιος

Ὁ Ἀγὼν μας κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ

Διδάγματα καὶ συμπεράσματα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Β.΄ Ο Ι. Π. ΩΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ

Ἀφ' ὅτου ὁ Ι. Π. ἐγκατέλειψε τὸν ἑαυτόν του στὴν βουλιμίαν τοῦ Κομμουνιστικοῦ μεγαθηρίου, ἔπρεπε νὰ ἀναμένῃ ὅτι θὰ καθίστατο ὅ,τι θὰ ἠδύνατο καὶ δὲν θὰ ἠδύνατο ὁ ἴδιος νὰ φαντασθῇ. Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ διεθνοῦς Κομμουνιστικοῦ κινήματος, ὑπάρχουν ὡρισμέναι πράξεις ἀρχηγῶν, ποὺ τοῦ συγκλονίζουν τὴν παιδικήν του φαντασίαν. Μία ἀπὸ αὐτὰς ἦτο καὶ ἐκείνη, ποὺ ὁ σημερινὸς Δικτάτωρ τῆς Σοβιετικῆς Δημοκρατίας, ἔκαμε τὴν 13ην Ἰουνίου 1907 εἰς τὴν Τυφλίδα. Πρέπει, διὰ νὰ πεισθῶμεν ἀπολύτως ὅτι τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα εἶναι Κόμμα Ἀρχῶν (;) καὶ ὅτι οἱ δημιουργοί του εἶναι ἄνθρωποι μεγαλοφυεῖς εἰς τὸ ἔγκλημα, νὰ ἀφηγηθῶμεν τὴν «ἡ ρ ω ϊ κ ὴ ν π ρ ᾶ ξ ι ν» αὐτὴν τοῦ σημερινοῦ Δικτάτορος τῆς Σοβιετίας.

«.... Ὅταν ὁ Λένιν εἶχεν ἀναλάβει τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ κόμματος, τοῦ ἀποκαλουμένου μπολσεβικικοῦ, κατέφυγεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπου πολλοὶ «σύντροφοι», δραπετεύοντες ἀπὸ τὰ κάτεργα τῆς Σιβηρίας, τῶν Οὐραλίων, τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν τῆς Ρωσσίας, τῆς Πολτάβας καὶ τῆς Πολωνίας, ἤρχοντο νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν. Ὁ Ἰωσὴφ Βησσαριόνοβιτς (Στάλιν), δραπετεύσας (1904) ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴν Σιβηρίαν, ἐπανέρχεται εἰς τὸν Καύκασον καὶ ἐκεῖ, εἰς τὴν Τυφλίδα, ὀργανώνει τὴν «φράξια τῶν μπολσεβίκων». Τὰ ὄργανα τῶν ἀσφαλειῶν τὸν καταδιώκουν. Μετέρχεται τὰς πανουργίας τῶν ἐπιτηδειοτέρων κακοποιῶν διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν σύλληψίν του. Ἀλλάζει ἐνδυμασίας, βάφεται, βάζει ψεύτικα μουστάκια καὶ γένεια, ἀρραβωνιάζεται ἐναλλὰξ μὲ διάφορες γεροντοκόρες, θυγατέρες δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ κατορθώνει νὰ διορισθῇ καθηγητὴς εἰς ἕνα Δημοτικὸν Σχολεῖον !.... Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ὀχράνα ἐκνευρίζονται. Οἱ πράκτορες δὲν ἠμποροῦν νὰ τεθοῦν ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ δραπέτου, ὁ ὁποῖος, πάντοτε ἀρραβωνιασμένος, συνεχίζει τὸ ἔργον του. Καὶ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποὺ τὸ πεδίον τῆς δράσεώς του ἐπεκτείνεται, στερεῖται χρημάτων. Τὸ ταμεῖον τοῦ Κόμματος εἶναι κενόν. Ἕνα μέσον ὑπῆρχε διὰ τὸν Στάλιν διὰ νὰ ἐξευρεθοῦν χρήματα : Ἡ λῃστεία ! Ὁ Κόμπα—Νιζερατζὲ (ἄλλο ὄνομα τοῦ Στάλιν), διέθετε ἀνθρώπους ἀποφασιστικούς. Ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐθεώρουν τὴν ἁρπαγὴν ὡς σύνηθες βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα. Προτοῦ ὅμως ἐφαρμόσῃ τὸ... μεγαλοφυὲς οἰκονομικὸν τοῦτο πρόγραμμά του, ἐχρειάζετο νὰ δώσῃ τὴν ἔγκρισίν του ὁ Ἀρχηγὸς τῶν (τότε) σαράντα χιλιάδων μπολσεβίκων, ὁ Λένιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἤρχισε μία ἀλληλογραφία μεταξὺ τοῦ Κόμπα (Στάλιν) καὶ τοῦ εἰς Φινλανδίαν εὑρισκομένου Ἀρχηγοῦ του.

Ὁ Λένιν ἔδωσε πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως εἰς τὸν Γεωργιανὸν ὀπαδόν του : «.... ἀλλά, τοῦ ἔγραφε, νὰ κανονισθοῦν ὅλα ὥστε αἱ εὐθῦναι νὰ μὴ ἐπιρριφθοῦν εἰς τὸ Κόμμα, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει. Ὀργανώσατε μίαν συμμορίαν καὶ τοποθετήσατε ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα σύντροφον ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης, ἱκανὸν νὰ ἀποθάνῃ, ἐὰν συλληφθῇ, παρὰ νὰ παραδώσῃ τοὺς ἄλλους. Ἂν ἡ συμμορία ἀποτύχῃ, θὰ τὴν ἀπαρνηθῶμεν καὶ θὰ δηλώσωμεν ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοβούλου ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἄνευ ἐγκρίσεως καὶ ἀδείας μας. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν ἀλλέως, διότι ὅλη ἡ λέπρα τῶν μενσεβίκων θὰ μᾶς καταβροχθίσῃ ζωντανοὺς ἐὰν ἀποτύχωμεν....». Μελετημένα πράγματα !

Τὴν 13ην Ἰουνίου 1907, εἰς τὰς 11 τὸ πρωΐ, ἡ συμμορία τοῦ Στάλιν ἐπέτυχεν εἰς τὴν πρώτην της ἀπόπειραν. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν Τυφλίδα τὸ ὑποκατάστημα τῆς Κρατικῆς Τραπέζης παρέλαβε ταχυδρομικῶς ἐκ τῆς Πρωτευούσης 375 χιλιάδες ρούβλια εἰς χαρτονομίσματα τῶν 500 ρουβλίων ἠριθμημένα Α.Μ.Νο 62.900 ὡς Α.Μ. Νο 63.650. Ὁ Ταμίας τῆς Τραπέζης Κουρτιούνωφ παρέλαβε τὸ ποσὸν αὐτὸ μὲ ἀμάξι μόνιππον καὶ τὸ ἔφερεν εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐνῷ εἰς ἄλλο ἀμάξι τὸν ἀκολουθοῦσαν τέσσαρες ἔνοπλοι στρατιῶται.

Μόλις ἡ συνοδεία ἔφθασεν εἰς τὸ κέντρον τῆς Τυφλίδος, οἱ συμμορῖται ἔρριψαν μίαν βόμβαν εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκ πεντήκοντα Κοζάκων περιστοιχιζούσης τὸ μόνιππον φρουρᾶς.

Τὴν πρώτην βόμβαν ἠκολούθησαν δύο ἄλλαι. Ἑ κ α τ ὸ ν ἄ ν δ ρ ε ς κ α ὶ γ υ ν α ῖ κ ε ς ἐ σ κ ο τ ώ θ η κ α ν χ ά ρ ι ν τ ο ῦ Κ ό μ μ α τ ο ς τ ὴ ν ἡ μ έ ρ α ν ἐ κ ε ί ν η ν. Ἀργότερον ἀνεκαλύφθη ὅτι τὴν ἐπίθεσιν αὐτὴν τὴν εἶχεν ὀργανώσει ὁ Κόμπα, Δαβὶδ Νιζερατζὲ Ἰωσὴφ Βησσαριόνοβιτς Ντζουγκάσβελι—Στάλιν. Καθὼς δὲ ὁ ἴδιος ἀφηγήθη κάποτε, ἀπὸ τὴν στέγην τοῦ σπιτιοῦ τοῦ πρίγκηπος Σουμπάτωφ, αὐτὸς ἔρριψε τὴν πρώτην βόμβαν....».

Ἡ ἱστορία αὐτή, τοῦ κατὰ γκαγκστερικὸν τρόπον, οἰκονομικῶς ἐνισχύειν τὸ «ἡρωϊκὸ κόμμα», καθὼς καὶ πληθὺς ἄλλων παρομοίων γεγονότων, διὰ τῶν ὁποίων κοσμεῖται (;) ἡ ἱστορία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος, συνήρπασε τὴν φαντασίαν τοῦ νεαροῦ τότε Π. καὶ φαίνεται ὅτι ἀφῆκεν, εἰς συσκέψεις, ποὺ ἔκαμε μὲ τοὺς συντρόφους «π ά ν ω σ ὲ δ ι ά φ ο ρ α ζ η τ ή μ α τ α», νὰ νοηθῇ ὅτι θὰ ἦτο «ὑ π ό χ ρ ε ω ς» καὶ «ε ὐ γ ν ώ μ ω ν» εἰς τὸ Κόμμα, ἐὰν ποτὲ τοῦ ἀνέθεταν μίαν τοιαύτην τοσοῦτον τιμητικὴν δι' αὐτὸν ὑπηρεσίαν. Οἱ «σύντροφοι» ἐσημείωσαν τὴν διάθεσιν αὐτὴν τοῦ Π. καὶ δὲν ἤργησαν νὰ τὸν ἐνθυμηθοῦν. Ὁ Π., λαβὼν τὴν ἐντολὴν τῆς καταλῃστεύσεως τοῦ Ταμείου Ἄρτου, «ἀφιονισμένος» ἀπὸ τὸν Κομμουνιστικὸν φανατισμόν του, δὲν ἠδυνήθη, ἔστω καὶ δι' ὀλίγα λεπτά, νὰ συνέλθῃ, νὰ κάμῃ μίαν αὐτοπαρατήρησιν διὰ νὰ ἴδῃ, ὅτι δὲν «ἦταν φτειαγμένος ἀπὸ τὴν τσόχαν αὐτήν» καὶ ὅτι δὲν ἦτο γι' αὐτὲς τὶς δουλειὲς καμωμένος.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Μάθετε νὰ εἶσθε παρατηρητικοὶ

Συνεχίζομεν σήμερον τὴν ἀξίαν τῆς παρατηρητικότητος.

Δὲν πρέπει μονάχα τὰ πράγματα νὰ παρατηροῦμεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ πρὸ πάντων αὐτούς.

Ὁ Λεονάρδος Ντὰ Βίντσι ὁ μεγάλος αὐτὸς διδάσκαλος τῆς ζωγραφικῆς συνιστᾷ στοὺς ζωγράφους νὰ παρατηροῦν προσεκτικὰ τὶς στάσεις καὶ τὶς χειρονομίες τῶν ἀνθρώπων ὅταν κουβεντιάζουν ἢ γελοῦν ἢ κλαῖν καὶ νὰ τὰς σχεδιάζουν ἀμέσως μὲ μολύβι σὲ λίγες γραμμές. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἴδιος ἐσύχναζε σὲ θεάματα καὶ σὲ πολυάνθρωπα μέρη γιὰ νὰ σπουδάζῃ τὶς διάφορες φυσιογνωμίες, τὰ πάθη, τοὺς καταδίκους καὶ τὶς ἀγωνίες των κλπ.

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τοῦ Ραφαὴλ τοῦ ἄλλου ἐκείνου μεγάλου ζωγράφου εἶναι ἡ «Παναγία τῆς Καθέδρας» (Madonna della Seggiolla). Λένε ὅτι γιὰ μοντέλλο τοῦ ἀριστουργήματος αὐτοῦ ὁ Ραφαὴλ εἶχε μιὰ ὡραιοτάτη γυναῖκα τοῦ λαοῦ ποὺ καθότανε καὶ κρατοῦσε τὸ μωρό της στὴν ἀγκαλιά της. Τὸ ἴδιο ἔκαμε καὶ γιὰ τὸ ἄλλο ἀριστούργημά του — τὴν Παναγία τοῦ ἁγίου Σίξτου.

Πολλὲς φορὲς ἔλεγε ὅτι παρετήρει πολλὲς μητέρες καὶ σὲ κάθε μιὰ ἐξ αὐτῶν εὕρισκε κάτι τὸ ὡραῖον. Ὕστερα σὰν τὶς μέλισσες ἀνεμίγνυε σὲ μιὰ καὶ μόνη μορφὴ ὅλες τὶς ποικιλίες τοῦ ὡραίου καὶ μὲ τὴ μεγαλοφυΐα του ἔπλασσε τὸ καλλιτέχνημα.

Ἐμεῖς θὰ ηὐχόμεθα κάθε φορὰ ποὺ ὁ μαθητὴς πηγαίνει στὸ θέατρο ἢ στὸν κινηματογράφο, ἢ σὲ μιὰ διάλεξι, νὰ διατυπώνει σὲ εἴκοσι σειρὲς τὶς ἐντυπώσεις του γιὰ ὅ,τι εἶδε καὶ γιὰ ὅ,τι ἤκουσε.

Σήμερα οἱ νέοι ἐξοδεύουν πολὺν χρόνον εἰς τὴν λύσιν σταυρολέξων αἰνιγμάτων, τὰ ὁποῖα βέβαια εἶναι καλὰ μέσα πνευματικῆς ἀσκήσεως. Ἀλλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περιορίζονται μονάχα σ' αὐτά.

Καὶ ὅμως θὰ ἦτο ἐξ ἴσου λαμπρὰ ἄσκησις τῆς παρατηρήσεως, ἀλλὰ καὶ διασκεδαστικὸν θέμα μαζί, τὸ νὰ προσπαθοῦν, νὰ μαντεύουν ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦ διαβάτου τὸ ποῦ πηγαίνει ἐκείνη τὴν ὥρα. Ἀπὸ τὴν προφορὰ ἐπίσης ἑνὸς ἀνθρώπου, τὸν τόπο τῆς καταγωγῆς του, ἀπὸ τὴ φυσιογνωμία, τὴν τέχνην ἢ τὸ ἐπάγγελμά του κτλ.

Μὴ σᾶς φαίνεται δύσκολο αὐτό.

Οἱ κάτοικοι τῶν βιομηχανικῶν πόλεων π.χ. τῆς βορείου Εὐρώπης, περπατοῦν γρήγορα. Ἀντίθετα οἱ κάτοικοι τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν ποῦ ἀγαποῦν νὰ ἀκούουν καὶ νὰ αἰσθάνωνται τὴν ζωὴν περπατοῦν ἤρεμα.

Ἐπίσης γιὰ τὰ ἐπαγγέλματα θὰ παρατηρήσετε ὅτι ὁ ράπτης π.χ. κυττάζει πάντοτε πῶς εἶσθε ντυμένος, ὁ παπουτσῆς καὶ ὁ λοῦστρος παρατηροῦν τὰ παπούτσια σας, ὁ πιλοποιὸς κυττάζει, τὸ καπέλλο σας, ὁ κουρεὺς τὰ μαλλιά σας κτλ.

Ὅταν ἔχετε ἀσκηθῆ εἰς τὴν παρατήρησιν, μπορεῖτε εὐκολώτατα νὰ προσδιορίσετε ἂν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι στρατιωτικὸς μὲ πολιτικά, ἢ καθηγητής, ἢ ἠθοποιός, ἢ δικαστής, ἢ ἰατρός, ἢ κρεοπώλης κτλ.

Ἀποφεύγετε νὰ κάνετε καὶ σεῖς, ὅ,τι κάνουν μερικοὶ ἀφελεῖς ὅταν ταξειδεύουν σιδηροδρομικῶς ποὺ κρατοῦν διαρκῶς σ' ὅλο τὸ ταξείδι, τὴν ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸ ἢ τὸ ρομάντζο, ἐνῷ αἱ πολύτιμοι εἰκόνες τῆς φύσεως φεύγουν ἀπὸ τὰ παράθυρα χωρὶς νὰ ἀξιωθοῦν οὔτε ἕνα βλέμμα τους.

Τὰ ταξείδια εἶναι βέβαια διδακτικὰ καὶ ὁ ταξειδεύων πάντοτε διδάσκεται. Ἐξαρτᾶται ὅμως ἀπὸ τὸν τρόπον ποὺ ταξειδεύεις. Διότι ταξειδεύουν καὶ τὰ μπαούλα ἀλλά...

Καθὼς τὸ τραῖνο περνᾷ διασχίζοντας τὶς πεδιάδες, παράπλευρα ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς νὰ ἀναρριχᾶται εἰς τὰ πρανῆ τῶν βουνῶν, πόσα πράγματα ἕνα παρατηρητικὸ μάτι μπορεῖ νὰ δῆ ἔστω καὶ φευγαλέα. Ἀσφαλῶς ἐκεῖνος ποὺ τὰ παρατηρεῖ, δὲν βρίσκετε πῶς θὰ τελειώσῃ τὸ ταξεῖδι του σοφώτερος ἀπὸ τὸν ἄλλον ποὺ ἐκάρφωσε τὸ βλέμμα του σὲ ἕνα βιβλίο καὶ περιμένει νὰ κατεβῆ στὸν σταθμόν του;

Δὲν ἐτελειώσαμεν ὅμως καὶ θὰ συνεχίσωμεν στὸ προσεχές.

ΜΗΝ ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ

Ὁ Νέος μας δὲν πρέπει νὰ καπνίζῃ καὶ μάλιστα σὲ μικρὴ ἡλικία. Δὲν εἶναι δὲ καὶ μεγάλο κατόρθωμα νὰ καπνίζῃ κανένας! Δὲν θἆναι ὅμως ἀνόητος νὰ ἀρχίσῃ αὐτὴ τὴν κακὴ συνήθεια ποὺ θὰ τὸν ἀκολουθήσῃ σὲ ὅλην του τὴ ζωή.

Κάθε νέος πρέπει νὰ γνωρίζῃ πὼς ἂν καπνίζῃ προτοῦ μεγαλώσει, τὸ κάπνισμα ἐξασθενίζει τὴν καρδιά, ποὺ εἶναι τὸ κυριώτερο ὄργανο τοῦ σώματος. Ἐπίσης βλάπτει τὴ μνήμη.

Τὸ κάπνισμα βλάπτει τὰ μάτια καὶ τὴν ὄσφρησι, ποὺ ξέρουμε τί σημασία ἔχουν αὐτὰ τὰ δυό.

Μεγάλοι γιατροὶ βεβαιώνουν πὼς τὸ κάπνισμα βλάπτει, πρὸ πάντων τὴ νεανικὴ ἡλικία.

Στὴν Ἀμερικὴ αἱ ὑπηρεσίαι τῶν ταχυδρομείων καὶ τῶν σιδηροδρόμων δὲν προσλαμβάνουν παιδιὰ ποὺ καπνίζουν.

Στὴν Ἰαπωνία πάλι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καπνίζῃ κανεὶς σὲ ἡλικία κάτω τῶν 20 ἐτῶν. Καὶ ἂν τὸ κάνῃ, οἱ γονεῖς του πληρώνουν πρόστιμο.

Κανεὶς δὲν ἄρχισε νὰ καπνίζῃ ἐπειδὴ τοῦ ἄρεσε ὁ καπνός. Ἀλλὰ τὸ ἔκαμε ἢ γιατί φοβᾶται μήπως τὸν περιπαίξῃ ἡ παρέα του ἢ γιατί θέλει νὰ φαίνεται μεγάλος. Καὶ ὅμως ἁπλούστατα φαίνεται γελοῖος.

Μὴν φοβᾶσαι λοιπὸν τὶς εἰρωνεῖες καὶ πάρε τὴν ἀπόφασί σου νὰ μὴν καπνίσῃς, ἂν δὲν μεγαλώσῃς. Καὶ τὴν ἀπόφασι αὐτὴ νὰ τὴν κρατήσῃς. Μὲ τὴν ἀπόφασι αὐτὴ φαίνεσαι πραγματικὰ ἄντρας παρὰ νὰ τριγυρίζῃς ἄεργος μὲ τὸ τσιγάρο στὸ στόμα.

Οἱ ἄλλοι θὰ σὲ σέβωνται πιὸ πολὺ καὶ ἀσφαλῶς θὰ σὲ μιμηθοῦν. Μὲ τὴν ἀπόφασι αὐτὴ ἔκαμες τὴν πρώτη μεγάλη πρᾶξι τῆς Ζωῆς σου. Κι' ὕστερα ἀπ' αὐτὴ θὰ ἀκολουθήσουν μεγαλύτερα κατορθώματά σου.

Ἄλλωστε δὲν εἶναι καὶ μικρὴ ἡ ὑλικὴ ζημία τοῦ καπνίσματος.

Τὸ ποσὸν ποὺ ξοδεύεις κάθε μέρα νὰ ἀγοράζῃς τσιγάρα ἀποταμίευσέ το.

Ἕνα τέτοιο ἔκαμε κάποιος παληὸς Ἀθηναῖος, ποὺ τοκίζοντας καὶ ἀνατοκίζοντας τὰ χρήματα ποὺ θὰ ξόδευε ἐπὶ 40 χρόνια, ἔχτισε ἕνα μέγαρο, στὸ ὁποῖο ἐπὶ ἔτη ἐδιάβαζες μιὰ ἐπιγραφή:

«Ὁ ἔτη τεσσαράκοντα μηδέποτε καπνίσας
τὸ δὲ μὴ δαπανώμενον κατ' ἔτος ἐκτοκίσας
τοιοῦτον κτῆμα ἀποκτᾷ
κι' ὑγείαν δέκα ἔτη
στὸν βίον του προσθέτει».

ΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΡΕΥΜΑΤΩΝ

Πρὸς μελέτην τῆς διευθύνσεως τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ρευμάτων μία ἀγγλικὴ ἀποστολὴ ἐπενόησε τὸ ἑξῆς τέχνασμα:

Ἔρριψε πορτοκάλια εἰς τὸν κόλπον τοῦ Χόμπαρτ, ἕκαστον τῶν ὁποίων φέρει ἀριθμόν.

Παρεκάλεσε δὲ τοὺς κατοίκους τῶν παραλίων χωρίων νὰ συλλέγουν ταῦτα σημειοῦντες τὸν τόπον καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀνευρέσεως καὶ ἀποστέλλοντες τὸ σημείωμα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Τάουν Χίλ.

Τοιουτοτρόπως ἐλπίζει νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς κινήσεως τῶν ὑδάτων ἑνὸς κόλπου εἰς μέγα βάθος, καθ' ὅσον, κατὰ τὴν γνώμην της, τὰ πορτοκάλλια ὡς ἐλαφρὰ σώματα δὲν θὰ βυθίζωνται, ἀλλὰ θὰ παρασύρωνται ὑπὸ τῶν ρευμάτων ἐκβαλλόμενα εἰς τὰς ἀκτάς.

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

Ἐκεῖνοι ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωήν των διὰ νὰ εἴμεθα ἐμεῖς ἐλεύθεροι

Ο ΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Τριπόλεως ὁ Κολοκοτρώνης διωρίσθη ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων τῆς Πελοποννήσου.

Εἰς τὰς Πάτρας εἶχε συγκεντρωθῆ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολὺς Τουρκικὸς στρατός, τὸν ὁποῖον ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ ἤθελε νὰ διαλύσῃ. Πλὴν αἱ ἀντιζηλίαι ἠμπόδισαν τότε τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ἡ ὁποία εἶχε συγκληθῆ εἰς τὴν Ἐπίδαυρον τὸν διέταξε νὰ μεταβῇ εἰς Ναύπλιον.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπολιορκεῖτο ἡ Κόρινθος. Διὰ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἅλωσίν της μετέβη ἐκεῖ καὶ μετ' ὀλίγον ἡ Κόρινθος παρεδίδετο εἰς αὐτόν.

Θέλων νὰ ἀπαλλάξῃ καὶ τὰς Πάτρας τῶν Τούρκων ἔσπευσε καὶ ἐπολιόρκησε αὐτάς. Συνῆψε μετὰ τῶν Τούρκων μεγάλας μάχας εἰς τὸ Γεροκομειό, τὸ Δερεβάλι καὶ ἄλλας τοποθεσίας γύρω τῶν Πατρῶν.

Ὁ φθόνος ὅμως καὶ αἱ ἀντιζηλίαι τῶν κοτσαμπάσηδων λόγῳ τοῦ γοήτρου τοῦ Κολοκοτρώνη ἔκαμαν, ὥστε νὰ δοθῇ διαταγὴ πρὸς αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν καὶ νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Ὁ ἀρχιστράτηγος ὑπήκουσε εἰς τὴν διαταγὴν καὶ ἔστειλε στρατεύματα εἰς τὴν Στερεὰν χωρὶς νὰ λύσῃ καὶ τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν, μετέβη δὲ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Κόρινθον ὅπου ἡ ἕδρα του διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ. Ἐκεῖ ὅμως τὸν ἐπεριφρόνησαν καὶ ἄρχισαν πόλεμον ἐναντίον του ἐξοντωτικόν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Δράμαλης μὲ πολυάριθμον στρατὸν κατήρχετο εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὰς ἐναντίον του ραδιουργίας καὶ τὰ μίση πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς Πατρίδος, ὡς ἀρχιστράτηγος συνεκέντρωσε ὅλα τὰ στρατεύματα καὶ ἔδωσε τὴν μεγάλην μάχην τῶν Δερβενακίων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνίκησε τὸν Δράμαλην καὶ κατέστρεψε ὁλόκληρον τὴν στρατιάν του.

Ἀνασυνεκρότησε τότε τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ ἐπέβαλε τὴν τάξιν. Τὸ ἀδελφοκτόνον ὅμως μῖσος καὶ ἡ διχόνοια ἤρχισαν πάλιν νὰ δημιουργοῦν ζητήματα καὶ νὰ χωρίσουν τοὺς Ἕλληνας εἰς τοὺς φίλους τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοὺς περὶ τοὺς κοτσαμπάσηδες.

Ἐκστρατεῖαι ὁλόκληροι ὀργανώθησαν κατὰ τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ μάχαι ἐδόθησαν μεταξὺ Ἑλλήνων. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν ἐφονεύθη καὶ ὁ Πάνος Κολοκοτρώνης τὸ ποιὸ ἀγαπημένο του παιδί. Τότε συνελήφθη καὶ ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ καὶ ἐστάλη μετὰ τῶν τελευταίων ὀπαδῶν του εἰς τὸν Προφήτην Ἠλίαν τῆς Ὕδρας.

Ἐνῷ οἱ Ἕλληνες ἐπολέμουν μεταξύ των, εἰς τὴν Πελοπόννησον ἀπεβιβάσθη ὁ Ἰμβραὴμ πασσᾶς, ὁ ὁποῖος κατέστρεφε μὲ τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα ὅλας τὰς πόλεις καὶ χωριά. Οἱ ὁπλαρχηγοὶ τῆς Ρούμελης καὶ οἱ ἄλλοι στρατιωτικοὶ ἐζήτουν ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν τοῦ Ἄστρους νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Κολοκοτρώνην διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχιστρατηγίαν, ἀλλὰ τὸ μῖσος τῶν κοτσαμπάσηδων δὲν τοὺς ἄφινε νὰ σκεφθοῦν γιὰ τὴν Πατρίδα. Ὅταν ὅμως εἶδον ὅτι ἡ ἄμυνα κατὰ τοῦ Ἰμπραὴμ ἦτο ἀδύνατος, τὸν ἠλευθέρωσαν καὶ τοῦ ἀνέθεσαν τὴν Ἀρχιστρατηγίαν.

Μὲ πίστι καὶ μὲ αὐταπάρνησι ἀνέλαβε πάλιν τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ ὁ ἐχθρὸς ἦτο ἰσχυρός. Ἡ Τρίπολις εἶχε περιέλθει πάλιν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Τούρκων καὶ τοῦ Ἰμπραήμ. Ὅλαι αἱ προσπάθειαι τοῦ Γέρου τοῦ Μωρηᾶ νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ παρέμειναν ἄκαρποι. Εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς Ἑρμιόνης ἄφισε κατὰ μέρος τὰς προσωπικάς του ἀντιπαθείας καὶ ἐδέχετο διὰ τὸ καλὸ τῆς Πατρίδος ὅλους ὅσοι τὸν εἶχαν πολεμήσει ὡς κυβερνήτην, ἐδέχετο δὲ ἐπὶ πλέον νὰ καταλείψῃ καὶ τὴν ἀρχιστρατηγίαν.

Ὑποστηρικτὴς τοῦ Καποδίστρια, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἔβλεπε τὸν ἀναμορφωτὴν τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἐβοήθησε πολὺ εἰς τὴν τακτοποίησιν τοῦ χάους, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο τότε ἡ Ἑλλάς.

Τὸ ἐνδιαφέρον του ὅμως τοῦτο καὶ πάλιν εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ κατηγορηθῇ καὶ νὰ καταδικασθῇ πάλιν. Ἀποφυλακισθεὶς ἐπεδόθη ὡς ἀρχιστράτηγος εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς τάξεως εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καποδίστρια ἐξελέγη μέλος τῆς τριμελοῦς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐνήργησε διὰ τὴν ἐκλογὴν ὡς Βασιλέως τοῦ Ὄθωνος.

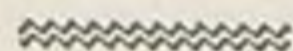
Μὴ ἀνεχόμενος τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἡ Ἀντιβασιλεία ἠσκεῖτο εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατεφέρετο κατ' αὐτῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔδωσεν ἀφορμὴν νὰ κατηγορηθῇ ἐπὶ στάσει καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον.

Ἡ δίκη του ἔχει μείνῃ ἱστορική. Κατ' αὐτὴν δύο δικασταὶ ἠρνήθησαν νὰ ὑπογράψουν τὴν καταδίκην τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος.

Κατάδικος ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ ἐνεκλείσθη εἰς τὸ Παλαμίδι, ὅπου μετὰ πολὺν χρόνον ἐνηλικιωθεὶς ὁ Βασιλεὺς Ὄθων τοῦ ἔδωσε χάριν.

Ἔκτοτε ἔζησε εἰς τὰς Ἀθήνας, μέχρι τῆς 3 Φεβρουαρίου 1843 ὅτε καὶ ἀπέθανε εἰς ἡλικίαν 73 ἐτῶν.

Μαρτυρικὴ ὑπῆρξε ἡ ζωὴ ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν τὴν ἐλευθερία μας. Ὅσο ὅμως ἀγνώμονες καὶ ἂν ὑπῆρξαν οἱ σύγχρονοι του, ὅσο καὶ ἂν τὸν ἐβασάνισαν, μετὰ τὸν θάνατόν του τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον τοῦ ἀπένειμε μεγάλα δείγματα εὐγνωμοσύνης. Ἔφιππον ἀνήγειρε τὸν Ἀνδριάντα του εἰς τὸ Ναύπλιον, ὅμοιον δὲ ἀντίγραφον ἔστησε καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, ὅπου καὶ τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ναυαρχείου στὸ Λονδῖνο, μιὰ πολὺ μεγάλη προσωπικότητα, συνήθως ἔκανε καθημερινῶς ἕνα περίπατο μὲ τὰ πόδια. Καὶ κάθε μέρα ὁ περίπατος αὐτὸς ἦταν ὁ ἴδιος. Ἔβλεπε στὸν δρόμον του ἕνα δυστυχῆ τυφλό, ἐπάνω στὸ κάθισμά του μὲ ἕνα δίσκο στὰ γόνατα, ἐνῷ ὁ σκύλος του ἦταν ξαπλωμένος στὰ πόδια του.

Ὁ περιπατητὴς παρετήρησε λοιπὸν στὸ τέλος πῶς ὁ τυφλὸς ποτὲ δὲν γελιόνταν στὶς εὐχαριστίες του.

Κάθε φορὰ ποὺ ἕνας ἄνδρας τοῦ ἔδινε ἕνα νόμισμα τοῦ ἔλεγε: «Εὐχαριστῶ, κύριε». Ὅταν ἦταν μία κυρία τῆς ἔλεγε: «Εὐχαριστῶ, κυρία!» Τί, λοιπόν; Δὲν ἦταν πραγματικὰ τυφλός: Μήπως ἔκρυβε μέσα του καμμιὰ ἀγυρτεία; Ὁ ναύαρχος ἔλαβε τὴν ἀπόφασι νὰ μάθῃ τί συνέβαινε. Παρετήρησε καλλίτερα, ἔθεσε ἐρωτήματα καὶ μπόρεσε ἔτσι νὰ εὕρῃ τὸ κλειδὶ τοῦ αἰνίγματος.

Ὁ τυφλὸς εἶχε χάσει τελείως τὸ φῶς του. Ἀλλὰ ὁ πιστός του σκύλος ἔβλεπε πολὺ καλὰ καὶ κάθε φορὰ ποὺ κανένας φιλάνθρωπος διαβάτης ἔδινε καμμιὰ ἐλεημοσύνη στὸν κύριό του γαύγιζε μιὰ φορὰ ἂν ἦταν ἄνδρας καὶ δυὸ φορὲς ἂν ἦταν γυναῖκα.

Ἔτσι ὁ κύριός του μποροῦσε νὰ εὐχαριστήσῃ χωρὶς νὰ γελασθῇ. Καὶ ὁ ναύαρχος ποὺ διηγόνταν αὐτὴν τὴν ἱστορία σ' ἕνα σαλόνι, μιὰ μέρα ποὺ κάποιος ὑπεστήριζε ὅτι ὁ σκύλος δὲν εἶναι ἔξυπνος, ἔλεγε πῶς ἔπειτα ἀπὸ αὐτό, δύσκολο ἦταν νὰ μὴ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη στὸ καλὸ αὐτὸ ζῶο.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΡΘΡΑ ΕΙΔΙΚΩΝ

ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΜΥΝΕΤΑΙ Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤ' ΑΥΤΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΥΓΙΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΤΗΣ Δ.Α.Σ.

Σήμερα εὑρισκόμεθα πολὺ μακρυὰ ἀπ' τὴν ἐποχὴν ἐκείνη, ποὺ οἱ διάφορες ἀσθένειες ἀποτελούσανε ἄλυτον αἴνιγμα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐχαρακτηρίζοντο ὡς ἐκδηλώσεις θεϊκῆς ἀγανακτήσεως ἢ τιμωρίας τοῦ παθόντος.

Στὴν ἐποχή μας, ὕστερα ἀπὸ ἕνα Ἱπποκράτη ἢ ἕνα Γαληνὸ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, ἕνα Leeuwenhœk, ἕνα Cohn ἢ ἕνα Pasteur τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ποὺ δώσανε τὴν μεγαλύτερη ὤθησι στὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιολογίας καὶ τῆς μικροβιολογίας, οἱ ὠφέλιμες ἐπιστήμες καὶ γνώσεις καὶ συγκεκριμένως ἡ ἰατρική, ἀποβήκανε κτῆμα ὅλων ἐξ ἴσου.

Ἔτσι σήμερα, ὅταν ἀρρωστήση ἢ πάθη κανεὶς κάτι, ὁ λαὸς εὐθὺς μόνος του πολὺ στοχαστικὰ διερωτᾶται ἂν «ὁ ἄρρωστος ἐκρύωσε, ἢ ἔφαγε τίποτε φαρμακερό, ἢ κουράσθηκε ὑπερβολικὰ ἢ τέλος ἦλθε σὲ συνάφεια μὲ ἄλλον ἀσθενῆ». Κι' εἶναι ἀλήθεια πὼς ὁ λαὸς δὲν ἀστοχεῖ σ' αὐτὲς τὶς σκέψεις, γιατὶ ἔτσι διαβλέπει τὸ μικρόβιο, δίδει σημασία στὰ ἐπιβοηθητικὰ αἴτια (κούρασις κλπ.) καὶ τέλος δὲν ξεχνᾶ καὶ τὴν κληρονομικότητα (εὐπάθεια—κρύωμα).

Πραγματικῶς δὲ καὶ ἡ ἐπιστήμη ποὺ βαδίζει ἀργὰ μέν, ἀλλὰ ἀσφαλῶς καὶ ἀδιάκοπα, ἂν καὶ δὲν γνωρίζει τὴν αἰτιολογία ὅλων τῶν νοσημάτων, ἐν τούτοις ἔχει ἀναγνωρίσει τρεῖς κυρίους παράγοντας διὰ τὴν νόσησιν, ἤτοι:

α') Τὴν κληρονομικότητα, ποὺ περιλαμβάνει τὰ προδιαθετικὰ αἴτια (ἰδιοσυγκρασίαν).

β') Τὸ μικρόβιο, τὸ παραγωγικὸν αἴτιο τῆς νόσου καὶ

γ') Τὶς συνθῆκες διαβιώσεως, τουτέστι τὰ ἐπιβοηθητικὰ αἴτια.

Καὶ ἤδη ἂς ἀρχίσουμε ἀπ' τὸ πρῶτο, τὴν κληρονομικότητα. Τελευταίως ἔχει ἀναγνωρισθῆ, ὅτι ἡ κληρονομικότης παίζει σπουδαῖο ρόλο, ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἰτιολογία ὡρισμένων νόσων, γιατὶ ἀποδείχθηκε, ὅτι τὰ προδιαθετικὰ αἴτια (ἰδιοσυγκρασία), αὐτὰ ποὺ εἶναι συνυφασμένα μὲ τὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμὸ καὶ ἀποτελοῦν εἰδικὸν ἔδαφος γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν ὡρισμένων ἀσθενειῶν, μεταβιβάζονται κληρονομικῶς. Ἔτσι ἡ ἰδιοσυγκρασία κάθε ἀτόμου ἐξαρτᾶται ἀμεσώτατα ἀπὸ τοὺς γονεῖς, γι' αὐτὸ καὶ βλέπουμε παιδιὰ ἀλκοολικῶν, νὰ ἀποκτοῦν ἰδιοσυγκρασίαν ἀτόμων νευροπαθῶν καὶ μὲ τάσι πρὸς τὴν παραφροσύνη, παιδιὰ ἀσθενικῶν καὶ καχεκτικῶν γονέων, μὲ ἰδιοσυγκρασία ἀσθενικὴν ἐπίσης, γι' αὐτὸ καὶ ἀποβαίνουν θύματα καὶ τῆς ἐλαφροτέρας μικροβιακῆς εἰσβολῆς. Ὅπως ὅλοι μας ξεύρουμε, τέτοια παιδιὰ εἶναι τὰ ἀναιμικὰ καὶ τὰ λυμφατικά, ποὺ κρύβουν βαθειὰ μέσα τους τὸ μόλυσμα, ποὺ θὰ ἐκδηλωθῆ μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία.

Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἰδιοσυγκρασία καὶ ἡ φυλετικὴ καταγωγὴ ἀποτελεῖ προδιαθετικὸν αἴτιον, καθὼς καὶ ἡ ἡλικία. Γιατὶ ξεύρουμε πολὺ καλά, ὅτι ὡρισμένες ἀσθένειες, ὅπως π.χ. ἡ φθίσις, ὅταν προσβάλλη ἄτομο τῆς μαύρης φυλῆς, ἐξελίσσεται πολὺ γρήγορα πρὸς θάνατον. Ἐπίσης εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ παιδικὴ ἡλικία εἶναι προδιατεθειμένη γιὰ ὡρισμένα νοσήματα, ὅπως ἡ ἱλαρά, ἡ ὀστρακιὰ κτλ. Ἐνῷ τὸ γῆρας προσβάλλεται ἀπὸ τὸν καρκίνον, διαβήτην, τὴν πνευμονίαν κτλ.

Δεύτερος παράγων, ἀρκετὰ σημαντικὸς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νόσου, εἶναι, ὅπως ἀναφέραμε, τὸ μικρόβιον.

Τὰ μικρόβια, μὲ τὰς τελευταίας προόδους τῆς μικροβιολογίας, ἀπεδείχθη, ὅτι ἀποτελοῦν τὸ πραγματικόν, τὸ κύριον αἴτιον τῆς νόσου. Ἔτσι ἔγινε γνωστὸν ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν λοιμωδῶν νόσων ὀφείλονται εἰς γνωστὰ μικρόβια, ὅπως π.χ. ἡ φυματίωσις εἰς τὸν βάκιλλον τοῦ Kohc, ἡ δυσεντερία εἰς τὸ βακτηρίδιον Shiga, ἡ χολέρα, εἰς τὸ δονάκιον τῆς χολέρας κτλ., ἐνῷ ἄλλαι, ὡς ἡ γρίππη, ἡ λύσσα κλ. ὀφείλονται εἰς τοὺς καλουμένους διηθητοὺς ἰούς.

Τέλος τρίτος παράγων γιὰ τὴν γένεσιν τῆς νόσου, εἶναι αἱ συνθῆκες διαβιώσεως, γιατὶ αὐτὲς ἀποτελοῦν τὰ ἐπιβοηθητικὰ αἴτια.

Ποιὸς π.χ. δὲν ξεύρει πὼς ὕστερα ἀπὸ ἕνα γερὸ κρύωμα, δὲν θὰ πάθη πνευμονία, ἢ μετὰ ἀπὸ κούρασι, καταχρήσεις, ἀϋπνία, στερήσεις κτλ. δὲν θὰ φθάση πολὺ κοντὰ στὰ ὅρια τῆς φυματιώσεως; Τὰ ἐπιβοηθητικὰ αἴτια, ποὺ προέρχονται ἀπ' τὶς συνθῆκες διαβιώσεως, εἶναι ἐκεῖνα, ποὺ ἔρχονται νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ συνδράμουν νὰ νικηθῆ τελικῶς ὁ ὀργανισμός, κι' ἔτσι τέλος νὰ ἀναπτυχθῆ καὶ φανερωθῆ ἡ ἀσθένεια.

Ὥστε συγκεφαλαιοῦντες ὅ,τι παραπάνω ἀναφέραμε, γιὰ νὰ ἀναπτυχθῆ στὸν ὀργανισμὸ ἡ κατάστασις ποὺ ὀνομάζουμε ἀσθένεια, χρειάζεται ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, συνεργασία τριῶν παραγόντων, ἤτοι:

1ον) Τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων (ἰδιοσυγκρασία).

2ον) Τῶν παραγωγικῶν αἰτίων (μικρόβιον) καὶ

3ον) Τῶν ἐπιβοηθητικῶν αἰτίων (συνθῆκες διαβιώσεως).

Λέγομε, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, γιατὶ ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις, ποὺ μόνον ἕνας παράγων, αὐτὸ τοῦτο π.χ. τὸ μικρόβιον, ὅταν εἶναι πολὺ τοξικὸν (χολέρα), ἢ ὅταν εἰσέλθη ἀθρόως εἰς τὸν ὀργανισμὸν (ὅπως σὲ μία ἐπιδημία) εἶναι ἀρκετὸ νὰ παραγάγῃ τὸ νόσημα. Ἀλλὰ κυρίως στὶς περισσότερες περιπτώσεις ἔχουμε πάντοτε συνεργασία τῶν τριῶν ἢ τῶν δύο τοὐλάχιστον παραγόντων ποὺ ἀναφέραμε, μεταξὺ τῶν ὁποίων σπουδαῖον ρόλον παίζει τὸ πραγματικὸν αἴτιον, (μικρόβιον), ὥστε ἡ παρουσία του νὰ ἀποτελῆ ἀπαραίτητον ὅρον διὰ τὴν νόσησιν.

Εἰς τὸ ἑπόμενον θὰ ἰδοῦμε ποία ἡ ἄμυνα τοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τῶν ἀσθενειῶν καὶ πῶς οὗτος τελικῶς ἐπανέρχεται εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν.

ΑΙΜ. ΣΑΡΡΗΣ

Πρακτικαὶ καὶ Ἐγκυκλοπαιδικαὶ Γνώσεις

ΦΡΕΣΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ

Δὲν εἶναι εὐχάριστο νὰ κατοικῇ κανεὶς καὶ στὸ πιὸ ὡραῖο ἀκόμη δωμάτιο ἂν εἶναι κακοδιατηρημένο. Σήμερα π. χ. ἔβαψαν ξανὰ τὸ μικρό σας δωμάτιο καὶ αὔριο ἡ καθημερινὴ σκόνη θὰ ἔλθη νὰ ξεθωριάση τὴν καλαίσθητη ὡμμορφιά του. Γι' αὐτὸ μὴ νομίζετε πὼς μονάχα ὁ ὑδροχρωματιστὴς ἢ ὁ ἐλαιοχρωματιστὴς θὰ μποροῦσε νὰ ξαναδώση τὴ φρεσκάδα του στὸ δωμάτιό σας. Καὶ μὴν ἀποφασίσετε νὰ ζῆτε ἀνάμεσα σὲ γκρίζους τοίχους ἂν δὲν ἔχετε τὰ μέσα νὰ καταφύγετε στὸν τεχνίτη ἀμέσως. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶσθε εἰς θέσιν νὰ δώσετε οἱ ἴδιοι ἕνα μικρὸ καθάρισμα στὸ δωμάτιό σας ὥς ποὺ νἄρθη ὁ εἰδικὸς γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα ἄνθρωπος, νὰ προσθέση ἕνα νέο στρῶμα βαφῆς. Εἶναι ἐργασία ποὺ μονάχα λίγη ἐπιμέλεια καὶ μέθοδο ἀπαιτεῖ. Γίνεται μὲ χλιαρὸ νερὸ μέσα στὸ ὁποῖο θ' ἀφήσετε νὰ λυώση σαποῦνι Μασσαλίας ἢ μιὰ εἰδικὴ «ἀλισίβα» γιὰ πλύσιμο χρωμάτων καὶ τὰ δυὸ σὲ πολὺ μικρὴ ἀναλογία (μιὰ κουταλιὰ τῆς σούπας σὲ 3 ὀκάδες νερό). Μὲ ἕνα σφουγγάρι ἢ μὲ ἕνα ταμπόνι ἀπὸ κουρέλι μαλακοῦ ὑφάσματος περᾶστε αὐτὸ τὸ μίγμα πάνω στὰ χρώματα ποὺ θέλετε νὰ καθαρίσετε, καὶ κατόπιν ξεπλύνετε ἐπανειλημμένως μὲ καθαρὸ νερό, ἀποφεύγοντας νὰ βρέξετε τὸ χαρτὶ τοῦ τοίχου καὶ τὸ παρκέτο. Σκουπίστε ὕστερα ἐλαφρὰ ἢ ἀφῆστε τοὺς τοίχους νὰ στεγνώσουν μόνοι τους. Ἔτσι θὰ ξαναδώσετε σ' αὐτοὺς τὴν φρέσκη λάμψι τους. Μιὰ καλὴ βαφὴ τῶν τοίχων μπορεῖ νὰ ὑποστῇ δίχως ζημία πολλὰ πλυσίματα. Ἀλλὰ ὅταν τὸ κάμετε, νὰ γίνη πολὺ κανονικὰ καὶ νὰ περνᾶτε ὁλόκληρο τὸν τοῖχο γιὰ νὰ μὴν ἀφήσετε κηλῖδες.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΙ

Πρέπει δηλαδὴ νὰ βρίσκης πάντα τὸν τρόπο νὰ κάνης ὅ,τι χρειάζεται.

Ν' ἀποκτήσης γνώσεις ξυλουργικῆς, ὑποδηματοποιΐας, ραπτικῆς, μαγειρικῆς, ὑδραυλικῆς, ἠλεκτρολογίας, πλύσεως τῶν ἐνδυμάτων κλπ. καὶ γνώσεις ἐν γένει γιὰ ὅλων τῶν εἰδῶν τὰς ἐργασίας καὶ νὰ ἔχης ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν πρέπει βέβαια νὰ γίνης τέλειος τεχνίτης ξυλουργός, π. χ. ἀλλὰ ὅταν χρειαστῆς νὰ κάμης ἕνα σκαμνὶ ἢ νὰ καρφώσης ἕνα σανίδι κλπ. δὲν θὰ σταματήση ἡ δουλειά σου ἐπειδὴ δὲν ἔχεις δίπλα σου τὸν τεχνίτη. Ἀλλὰ θὰ εἶσαι εἰς θέσιν νὰ κατασκευάσης μονάχος σου κάτι ποὺ χρειάζεται. Τὸ ἴδιο ὅταν πρόκειται νὰ διορθωθῆ μιὰ βλάβη τοῦ ἠλεκτρικοῦ σου τὸ ὁποῖον ἔσβυσε· δὲν θὰ μείνης βέβαια χωρὶς φῶς ὅλη τὴ νύχτα γιὰ νὰ ἔλθη αὔριον ὁ ἠλεκτρολόγος νὰ τὸ διορθώση, ἀλλὰ θὰ εἶσαι εἰς θέσιν μονάχος σου νὰ τὸ ἐπισκευάσης. Τὸ ἴδιο ὅταν στὴν ἐκδρομή σου σχιστῇ ἢ πάθη κάποια ζημιὰ τὸ παπούτσι σου νὰ εἶσαι εἰς θέσιν νὰ διορθώσης τὶς βλάβες. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐπιτήδειος ποὺ ὁ λαὸς τὸν λέει «χρυσοχέρη».

ΓΝΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ

Ἡ ἀνάβασις στὸ βουνὸ ἔχει πολλὲς δυσκολίες. Ὅταν πρὸ πάντων κατεβαίνης ἀπὸ χαράδρα εἶναι εὔκολο νὰ χάσης τὸ δρόμο σου. Νὰ συνηθίσης νὰ βρίσκης τὴν κατεύθυνσή σου μὲ τὸν ἥλιο ἢ μὲ τὴν πυξίδα ἢ μὲ τὸν ἄνεμο ἢ νὰ βάζης σημάδια μακρυά. Ἂν σὲ σκεπάση ὁμίχλη τότε μονάχα μὲ τὸν ἄνεμο ἢ μὲ τὴν πυξίδα θὰ ὁδηγηθῆς.

Καλὸ εἶναι τὴν ἀνάβαση καὶ τὴν κατάβαση νὰ τὴν κάνετε πολλοὶ μαζί, συνδεδεμένοι μὲ σχοινί. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἂν πέση καὶ κανεὶς σὲ γκρεμό, τὸ βάρος τῶν ἄλλων τὸν συγκρατεῖ καὶ τὸν σώζει. Ἡ ἀπόσταση τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὸν ἄλλον πρέπει νἆναι 4½—5 μέτρα. Τὸ σχοινὶ δένεται στὴ μέση μ' ἕνα κόμπο ποὺ πρέπει νἆναι ἀριστερά. Καὶ καθένας πρέπει νὰ διατηρῇ τὴν ἀπόστασή του, ὥστε τὸ σχοινὶ νἆναι τεντωμένο πάντοτε.

ΠΩΣ ΠΡΟΜΑΝΤΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

— Κόκκινη δύσις προμηνύει καλοκαιρία.

— Κόκκινη ἀνατολὴ σημαίνει κακοκαιρία.

— Ἂν λάμπουν πολὺ τ' ἀστέρια καὶ τρεμοπαίζουν προμηνύεται ἄνεμος.

— Ὁ νοτιᾶς ἀρχίζει σιγὰ καὶ ὅσο περνοῦν οἱ μέρες ἀφ' ὅτου ἄρχισε νὰ πνέῃ, χειροτερεύει.

— Ὁ βορρηᾶς ἀμέσως στὴν ἀρχὴ ἀποκτᾷ τὴ μεγαλύτερή του ἔνταση καὶ πέφτει ἀπότομα. Γι' αὐτὸ οἱ ναυτικοὶ λένε :

«Γέρω βορρηᾶ ἀρμένιζε
καὶ νότο παλληκάρι».

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ

Χρησιμώτατον στὸν νέον εἶναι νὰ ξέρη νὰ ἐκτιμᾷ ὡρισμένα πράγματα, π. χ.:

Πόσα εἶναι τὰ ἄτομα μιᾶς φάλαγγος ἢ μιᾶς ὁμάδος (κατὰ προσέγγισιν) ἢ πόσοι εἶναι οἱ ἐπιβάται τοῦ τρὰμ κ. λ. π.

Μερικὲς ὁδηγίες εἶναι ἀπαραίτητες στὸ νὰ διευκολύνουν τὴν ἐκτίμησιν, π. χ.: Πῶς βλέπομεν ἕνα ἄνθρωπον εἰς διαφόρους ἀποστάσεις;

Στὰ 50 μέτρα διακρίνονται τὸ στόμα καὶ τὰ μάτια του.

Στὰ 100 μέτρα τὰ μάτια μόλις διακρίνονται.

Στὰ 200 μέτρα διακρίνονται ἀκόμη αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐνδυμασίας.

Στὰ 300 μέτρα διακρίνεται τὸ πρόσωπον.

Στὰ 400 μέτρα διακρίνεται ἡ κίνησις τῶν ποδῶν.

Στὰ 500 μέτρα διακρίνεται τὸ χρῶμα τῆς ἐνδυμασίας.

Ὅσο πιὸ καλὰ φωτίζονται τὰ ἀντικείμενα τόσο πλησιέστερα φαίνονται.

Ἐπίσης πλησιέστερα φαίνονται ὅταν μεσολαβῇ θάλασσα ἢ χιόνι, καὶ ὅταν τὰ παρατηροῦμε ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.

ΑΓΑΠΑΤΕ ΝΑ ΠΛΥΝΕΤΕ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΣΑΣ

Φυσικὰ δὲν πρόκειται γιὰ σᾶς, γιατὶ σεῖς τὰ πλένετε, ἀλλὰ γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά, τὰ πολὺ μικρά, ποὺ δὲν ἐννοοῦν πόσο ἀπαραίτητη εἶναι ἡ βούρτσα γιὰ τὰ δόντια.

Ἡ χρησιμότης της, δὲν μπορεῖ νὰ συζητηθῇ, δὲν τὸ ἀγνοεῖτε καὶ μάλιστα ἀκόμη καὶ ἂν σᾶς ἐνοχλεῖ ὀλίγο. Ἐκτελεῖτε πάντα τακτικὰ αὐτὸ τὸ καθῆκον, τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὸν καλλωπισμὸν καὶ τὴν ὑγείαν τῶν δοντιῶν σας.

Οἱ νεώτεροι δὲν ὑποτάσσονται εὔκολα σ' αὐτὸ τὸ καθῆκον τὸ ὁποῖον τοὺς στενοχωρεῖ. Ἀλλὰ νὰ ποὺ ἀνακαλύφθηκε γι' αὐτούς, ἕνας πολὺ εὐχάριστος τρόπος νὰ διατηροῦν τὰ δόντια τους σὲ καλὴ καὶ εὐχάριστη κατάστασι. Ἐπειδὴ ὑποθέτω ὅτι αὐτὸ θὰ ἠμπορεῖ νὰ σᾶς χρησιμεύση, θὰ σᾶς τὸ γνωρίσω. Νὰ τρῶτε ἕνα μῆλο τὸ πρωΐ, ἕνα ἄλλο τὸ βράδυ, τὸ πρωΐ στὸ ξύπνημα, τὸ βράδυ προτοῦ πέσετε νὰ κοιμηθῆτε.

Δὲν εἶναι δύσκολο, δὲν εἶναι ἔτσι; Καὶ μάλιστα εἶναι καὶ πολὺ εὐχάριστο ἂν ἀγαπᾶτε τὰ μῆλα. Ἕνας σοφὸς Ἀμερικανὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ προτείνει τὸν ἐξαίρετο αὐτὸν τρόπο γιὰ νὰ πλύνη κανεὶς τὰ δόντια του. Ἀλλ' ἂν θέλετε τὴν γνώμη μου σᾶς προτρέπω βέβαια νὰ τρῶτε τὰ μῆλα, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ παύσετε νὰ πλύνετε τὰ δόντια σας ὅπως πάντα.

HECTOR MALOT

«Χωρὶς Οἰκογένεια»

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠ' ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

4ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Μὰ ἂν δὲν πέθαναν; Ἂν ἔρθουν καμμιὰ μέρα καὶ μᾶς τὸ γυρέψουν; Ἐγὼ εἶμαι βέβαιη πὼς θἄρθουν.

— Μωρὲ πεῖσμα ποὺ τὄχετε ἐσεῖς οἱ γυναῖκες!...

— Μὰ γιὰ πές μου; Ἂν ἔρθουν;

— Μὲ παρασκότισες, τὸ ξέρεις; Τότε τοὺς στέλνουμε στὸ Ὀρφανοτροφεῖο. Ἔλα, φτάνει πιά. Ἐγὼ αὔριο θὰ τὸ πάω στὸ Δήμαρχο. Τώρα ὅμως θὰ πεταχτῶ μιὰ στιγμὴ νὰ χαιρετήσω τὸ Φραντζῆ καὶ σὲ μιὰ ὥρα θὰ γυρίσω.

Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ ξανάκλεισε. Εἶχε φύγει. Ἀνασηκώθηκα τότε στὸ κρεββάτι μου, φωνάζοντας τὴ μάννα - Μπαρμπερίνα:

— Μαμά μου! Μαμά μου!

Ἐκείνη ἔτρεξε κοντά μου ἀμέσως.

— Πές μου, θὰ μ' ἀφήσης ἐσὺ νὰ πάω στὸ Ὀρφανοτροφεῖο;

— Ὄχι, παιδάκι μου, ὄχι!

Μὲ φίλησε τρυφερὰ καὶ μ' ἔσφιξε μὲ ἀγάπη στὴν ἀγκαλιά της.

Τὰ χάδια της αὐτὰ μὲ παρηγόρησαν καὶ ἔτσι ἐπάψανε τὰ δάκρυά μου.

— Μὰ δὲν κοιμόσουνα λοιπόν; μὲ ρώτησε χαϊδευτικά.

— Δὲν μπόρεσα...

— Μὰ δὲν θὰ σὲ μαλλώσω γι' αὐτό. Θὰ ἄκουγες λοιπὸν τὶ ἔλεγε ὁ Γερώνυμος.

— Ναὶ τὰ ἄκουσα. Ἔτσι ἔμαθα πὼς δὲν εἶσαι μητέρα μου κι' οὔτε αὐτὸς πατέρας μου.

Αὐτὰ τὰ εἶπα, βέβαια, μὲ τὸν ἴδιο τόνο. Μὰ ὅσο λυπήθηκα ποὺ αὐτὴ δὲν ἦταν μητέρα μου, ἄλλο τόσο εὐχαριστήθηκα, ἠμπορῶ νὰ πῶ ἤμουνα περήφανος, ποὺ δὲν εἶχα τέτοιο πατέρα. Ἡ μάννα Μπαρμπερίνα τότε μοῦ εἶπε:

— Θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ σοῦ ἔλεγα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν ἀλήθεια. Ὅμως σὲ εἶχα σὰν παιδί μου. Ἦταν ἀδύνατο νὰ σοῦ πῶ πὼς δὲν ἤμουν ἡ μητέρα σου. Δυστυχῶς, παιδί μου, τὴ δική σου μάννα δὲν τὴν γνωρίσαμε. Ποιὸς ξέρει ἂν ζῇ, ἢ ἂν πέθανε! Στὸ Παρίσι κάποτε καθὼς περνοῦσε ὁ Γερώνυμος ἀπὸ ἕνα φαρδὺ δρόμο δενδροφυτευμένο, ποὺ τὸν λέγανε «Μπουλεβὰρ Μπρετέϊ», ἄξαφνα ἄκουσε νὰ κλαίῃ ἕνα μωρό. Ἡ φωνή του ἀκουότανε ἀπὸ τὴν πόρτα ἑνὸς κήπου. Ἦταν Φλεβάρης καὶ μόλις ξημέρωνε. Ἐπλησίασε καὶ εἶδε στὸ κατῶφλι χάμω ἕνα μωρουδέλλι. Καθὼς κύτταζε γύρω εἶδε ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ἦταν κρυμμένος ὡς τότε πίσω ἀπὸ τὸν κορμὸ ἑνὸς μεγάλου δένδρου, νὰ φεύγῃ τρεχάλα σὰν κλέφτης. Ἀσφαλῶς θὰ περίμενε ἐκεῖ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ δῇ ἂν θὰ βρισκότανε κανένας νὰ πάρῃ τὸ παιδί, ποὺ ὁ ἴδιος θὰ τὄχε ἀφίσει ἐκεῖ στὸ κατώφλι. Ὁ καϋμένος ὁ Γερώνυμος δὲν ἤξερε τί νὰ κάνῃ. Τὸ παιδὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ δυνατώτερα σὰν νἄνοιωθε πὼς κάποιος ἐρχότανε σὲ βοήθειά του. Ὁ Γερώνυμος ἄρχισε τότε νὰ συλλογίζεται τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ! Σὲ λίγο ἦρθαν κι' ἄλλοι ἐργάτες καὶ ὅλοι μαζὶ ἀποφασίσανε νὰ τὸ παραδώσουνε στὴν Ἀστυνομία. Τὸ μωρὸ ἐξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ. Φαίνεται πὼς θὰ κρύωνε τὸ κακόμοιρο. Τὸ πῆγαν λοιπὸν στὴν Ἀστυνομία, μὰ κι' ἐκεῖ ἐξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ, ἂν κι' ἦταν ζεστασιά. Σκέφτηκαν λοιπὸν πὼς θὰ πειγοῦσε καὶ φώναξαν μιὰ παραμάννα νὰ τὸ θηλάσῃ. Καὶ τὸ καϋμένο ἔπεσε σὰν λυσσασμένο στὸ βυζί. Τότε κοντὰ στὸ τζάκι τὸ γδύσανε καὶ εἶδαν ἕνα ὥμορφο παιδάκι ροδοκόκκινο καὶ παχουλὸ ὡς πέντε μηνῶν. Ἀπὸ τὰ ροῦχα του καὶ τὰ πανιά του, ἂν καὶ δὲν εἶχαν μάρκα, ἐφαινότανε πὼς θἄχε πλούσιους γονεῖς. Ὁ Ἀστυνόμος ἔδωκε τὴν ἐξήγηση πὼς κάποιος θὰ τὄκλεψε ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ τὸ πέταξε. Ἔγραψε ὕστερα σ' ἕνα χαρτὶ τὴν κατάθεση τοῦ Γερώνυμου, τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ παιδιοῦ καὶ τὰ ροῦχα του καὶ εἶπε σὲ ὅλους πὼς θὰ τὄστελνε στὸ Ὀρφανοτροφεῖο, ἐκτὸς ἂν τὄπαιρνε κανένας γιὰ ψυχοπαίδι. Ὅπως σοῦ εἶπα, τὸ παιδὶ ἦταν ὑγιέστατο καὶ εὔκολα θὰ ἀνατρεφότανε. Καὶ ποιὸς ξέρει, ἴσως οἱ γονεῖς του, καθὼς φαινότανε πλούσιοι, θὰ ἀνταμείβανε μὲ τὸ παραπάνω ἐκεῖνον ποὺ θὰ τὄπαιρνε νὰ τὸ ἀναθρέψῃ.

Αὐτὴ τὴ σκέψη ἔκαμε ὁ Γερώνυμος καὶ εἶπε τοῦ Ἀστυνόμου πὼς θὰ τὄπαιρνε αὐτὸς στὸ σπίτι του. Καὶ ἔτσι τὸ πῆρε. Ἐγὼ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ εἶχα ενα παιδὶ στὴν ἴδια ἡλικία καὶ δὲν μοῦ ἦταν καθόλου δύσκολο νὰ τὰ βυζαίνω καὶ τὰ δυό. Ἔτσι, παιδί μου, ἔγινα μάννα σου.

— Ὢ! καλή μου μητέρα!

Ἡ μάννα Μπαρπερίνα γεμάτη συγκίνησι, ἀφοῦ τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν φίλησε, ἐσυνέχισε:

— Ὕστερα ἀπὸ μιὰ μακρὰ ἀρρώστεια ἡ ὁποία ἐβασάνισε πολὺ τὸ παιδάκι μου τὸ Νικολό, ἕνα πρωΐ τὸ χάσαμε. Ὁ Νικολὸς πέθανε καὶ φαντάζεσαι τὴ θλίψη μου καὶ τὸν πόνο μου. Ἔμεινες ὅμως ἐσὺ ποὺ σὲ ἀγαποῦσα καὶ ὅταν ζοῦσε τὸ παιδί μου, μὰ ὅταν τὄχασα, τότε σὲ ἀγαποῦσα δυὸ φορὲς περισσότερο, γιατὶ στὸ πρόσωπό σου ἔβλεπα καὶ τὸ δικό μου τὸ παιδί. Ἔτσι ἐπῆρες στὴν καρδιά μου θέσι πραγματικοῦ μου παιδιοῦ καὶ γι' αὐτὸ τὸ ὄνομα μάννα ποὺ μοὔδιδες, ἔμπαινε μέσα στὴν ψυχή μου τὸ ἴδιο σὰν νὰ μὲ προσφωνοῦσε τὸ δικό μου παιδί.

Καὶ ὅταν ἐγὼ ἔτσι ἔγινα μάννα σου, δὲν εὕρισκα γιατὶ ὁ Γερώνυμος δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πάρῃ τὴ θέσι τοῦ πατέρα σου, ἀφοῦ αὐτὸς σὲ βρῆκε καὶ αὐτὸς ἔκρινε πὼς ἔπρεπε νὰ σὲ προστατέψουμε καὶ νὰ σὲ ἀναθρέψουμε.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΗΘΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΝΑΥΑΓΙΑ

†ΑΝΔΡ. ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑ

Μόλις ἀράξαμε στὴ Στένη ὁ καπετὰν Ξυρίχης πῆρε τὴ βάρκα κ' ἔτρεξε στὸ τηλεγραφεῖο. Δυὸ ἡμέρες τώρα δὲν ηὕρεσκε ἡσυχία. Τριάντα μίλια ἔξω ἀπὸ τὸ Μπουγάζι ἀντάμωσε τὸν «Ἀρχάγγελο», τὸ μπάρκο του, ποὺ εἶταν μέσα κυβερνήτης καὶ γραμματικὸς τὰ δυὸ του ἀδέρφια. Δὲν πρόφτασαν νὰ καλοχαιρετηθοῦν, νὰ εἰποῦν γιὰ τὸ φορτίο καὶ τὸ ναῦλό τους καὶ τοὺς χώρισε ὁ χιονιᾶς. Κατώρθωσε τέλος, νὰ ὀρθοπλωρίσῃ τὸ δικό μας καὶ ὁλάκερο ἡμερονύχτι θαλασσοδαρθήκαμε στ' ἀνοιχτά. Μὰ ὅταν μπῆκε στὸ Βόσπορο, ρώτησε ὅλους τοὺς βαρκάρηδες, τοὺς πιλότους, ἀκόμη τοὺς κουμπάρους καὶ τὶς κουμπάρες· ἀλλὰ τίποτα δὲν ἔμαθε γιὰ τὸν Ἀρχάγγελο. Τί νὰ ἔγινε ; Φυλάχτηκε πουθενά; Πρόφτασε νὰ ὀρθοπλωρίσῃ καὶ κεῖνος ἢ ἔπεσε ἀπάνω στους βράχους; Κι' ἂν τσακίστηκε τὸ μπάρκο, σώθηκαν τοὐλάχιστον τ' ἀδέρφια του; Ὅλο τέτοια συλλογίζεται κ' ἔχει συγνεφωμένο τὸ μέτωπο, τρέμουλο ἔχει στὴν καρδιά.

Ὅταν ἔφτασε στὸ τηλεγραφεῖο, ξέχασε μιὰ στιγμὴ τὸν πόνο του ἐμπρὸς στὸν πόνο τῶν ἀλλωνῶν. Κάτω στὴν αὐλή, ἀπάνω στὶς σαρακωμένες σκάλες καὶ παραπάνω στ' ἀσάρωτα πατώματα κόσμος σὰν αὐτὸν ἀνήσυχος· γυναῖκες, ἄντρες, παιδιὰ πρόσμεναν νὰ μάθουν ἀπὸ τὸ σύρμα τὴν τύχη τῶν δικῶν τους. Καὶ ἐκεῖνο σώριαζε μὲ ταρναριστὴ φωνή του ἀκατάπαυστα θλίψη. Ὠνόμαζε πνιγμούς, μετροῦσε θανάτους, ἔλεγε ναυάγια, περιουσίας χαμούς, συνέπαιρνε χαρὲς κ' ἐλπίδες σὰν δρόλαπας. Και κάθε λίγο, ἀπάνω στὰ πατώματα, στὶς σκάλες κάτω καὶ παρακάτω στὴν αὐλὴ θρῆνοι ἀκούονταν, κορμιὰ ἔπεφταν λιπόθυμα, φωτιὰ κυλοῦσε τὸ δάκρυ.

Ὁ καπετὰν Ξυρίχης δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ περισσότερο τὸ βάσανο. Βιαζότανε νὰ μάθῃ καὶ τὴ δική του μοῖρα. Ἔσπρωξε τὸν κόσμο ζερβόδεξα, ἀνέβηκε δυὸ-δυὸ τὰ σκαλιά, ἔφτασε μὲ κόπο στὴ θυρίδα καὶ ρώτησε μὲ ὁλότρεμη φωνή:

—Γιὰ τὸν Ἀρχάγγελο... τὸ μπάρκο... μὴν ἀκούσατε τίποτα;

— Τίποτα! τοῦ ἀπαντᾷ ξερὰ ὁ τηλεγραφητής.

— Τίποτα! πῶς εἶνε δυνατό; Ξαναρωτάει:

— Ἀρχάγγελο τὸ λέν' ἔχει φιγοῦρα δέλφινα, ἔχει στὸ μεσανὸ κατάρτι κόφα. Σπετσιώτικο χτίσιμο.

Καὶ κολλάει περίεργα τὰ μάτια στοῦ ὑπάλληλου τὸ πρόσωπο, ἀφτιάζεται τοὺς κρότους ποὺ βγάζει ξερούς, συγκρατικοὺς σὰν δοντοχτύπημα κρυωμένου ἡ μηχανή. Τὰ σωθικά του λαχταροῦν, φεύγουν τὰ σανίδια ἀπὸ τὰ πόδια του· ἕτοιμος νὰ λιποθυμήσῃ. Μὰ δὲν τὴν παραιτᾷ τὴ θέση του. Τέλος σηκώνει ἐκεῖνος τὰ μάτια, τὸν καλοκοιτάζει μιὰ στιγμὴ καὶ λέει μὲ φωνὴ ἀδιάφορη:

— Ναί... Ἀρχάγγελος. Χάθηκε στὸ τάδε μέρος τῆς Ρούμελης· κόπηκε στὰ δυό· ἡ πρύμνη του ρίχτηκε στοὺς βράχους μὲ τὰ δυὸ παιδιὰ μέσα... Τὰ παιδιὰ εἶνε ζωντανά.

Ζωντανά! Ἀναστηλώνεται ὁ καπετάνιος στὰ πόδια του.

— Τὰ ὀνόματα; λέει μὲ φωνὴ σὰν χάδι· δὲν μποροῦμε νὰ μάθουμε;

— Πέτρος καὶ Γιάννης.

Δόξα σοι ὁ Θεός! Πέτρος καὶ Γιάννης εἶνε τ' ἀδέρφια του. Ζωντανὰ λοιπὸν καὶ τὰ δυό. Ζωντανὰ ἐκεῖνα, θρύμματα τὸ ὁλοκαίνουργο σκαφίδι! Πάλι δόξα σοι ὁ Θεός. Φτιάνουν ἄλλο μεγαλύτερο καὶ ὀμορφότερο. Φιλεύει ἀνοιχτόκαρδος πέντε ποῦρα τὸν ὑπάλληλο· δίνει ἕνα μετζίτη κέρασμα στὸν ὑπηρέτη· παρηγορεῖ γλυκομίλητος τὰ θλιμένα πρόσωπα.

— Δὲν εἶνε τίποτα· ὅλοι καλὰ εἶνε, ὅλα καλά!

— Ποιᾶς ἡλικίας τάχα νὰ εἶνε τὰ παιδιά; ρωτάει πάλι.

Ὁ ὑπάλληλος σκουντουφλιάζει. Γύρω του ἀκούονται φωνὲς ἀνυπόμονες· σπρώχνει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· θέλουν νὰ τὸν βγάλουν ἀπὸ τὴ θυρίδα. Ἔμαθε πῶς ζοῦν τ' ἀδέρφια του· δὲν τὸν φτάνει; Εἶνε κι' ἄλλοι ποὺ λαχταροῦν γιὰ τοὺς δικούς των. Ἂς μάθουν καὶ κεῖνοι κάτι τι! Μὰ ἐκεῖνος δὲν ἀφήνει τὴ θέση του.

—Ποιᾶς ἡλικίας τάχα; ξαναρωτᾷ.

— Δέκα - δώδεκα χρονῶν.

Πάλι ἀπελπισία. Τ' ἀδέρφια του δὲν εἶνε τόσο μικρά. Εἶνε ἀπὸ εἰκοσιπέντε κι' ἀπάνω. Σκοντούφλης κατεβαίνει τὶς σκάλες, βγαίνει ἀπὸ τὴν αὐλή, παίρνει τὸ βαποράκι καὶ φτάνει στὰ Θεραπειά. Ἀπὸ κεῖ μ' ἕν ἄλογο φτάνει στὸν Ἅϊ Γιώργη, παίρνει τὴν ἀκρογιαλιά. Τὰ μάτια του ὀμπρίζουν. Ὁ ἥλιος παιγνιδίζει ἀκόμα σὲ ζαφειρένιο οὐρανό. Ἡ θάλασσα λίμνη ἁπλώνεται ὡς τὰ οὐρανοθέμελα. Ἡ γῆ ἀνθοσπαρμένη μοσχοβολᾷ. Μὰ ἡ ἀκρογιαλιὰ μοιάζει μὲ νεκροταφεῖο. Κάθε βράχος καὶ νεκροκρέβατο. Καράβια κομματιασμένα, βαρκοῦλες μισοσπασμένες, σχοινιά, κατάρτια, φιγοῦρες, πανιά, εἰκονίσματα, παδέλες, πιάτα, λιβανιστήρια, πυξίδες, χρυσόξυλα. Καὶ μαζὶ χέρια, πόδια, κορμιὰ δίχως κεφάλια, κεφάλια δίχως κορμιά, ἄδεια καύκαλα, τρίχες χωμένες στὶς σκιμάδες, μυαλὰ στουπιασμένα στὴν πέτρα. Ἕνα τρεχαντηράκι ὀμορφοφκιασμένο, ἄγγελος πρόβαινε μὲ πανιὰ καὶ ξάρτια, λὲς κι' ἀρμένιζε ἀνάερα. Καὶ ὅμως εἶταν καρφωμένο στὸ βράχο, σφαλιασμένο τόσο καλὰ στὴν πέτρα, ποὺ οὐδὲ νερό, οὐδ' ἄνεμος μποροῦσε νὰ περάσῃ. Κ' ἕνα σκυλὶ στὴν πρύμη δεμένο, γύριζε μάτια φωτιές, δάγκωνε τὴν ἁλυσσίδα του καὶ τὸ νερὸ κοιτάζοντας ἀλύχταγε κι' ἀλύχταγε, σὰν νὰ τὸ ἔβριζε, ποὺ χάλασε τ' ὀμορφοκάραβο.

Ἔκαμε ἀκόμη μερικὰ βήματα ὁ καπετὰν Ξυρίχης κι' ἄθαφνα βρέθηκε μπρὸς στὸ μπάρκο του. Ἔπρεπε νὰ εἶνε δικό του ξύλο, γιὰ νὰ τὸ γνωρίσῃ. Οὔτε κατάρτια, οὔτε πανιά, οὔτε σκαφίδι ἀπόμενε πλιά. Μονάχα ἡ πρύμη του καὶ κείνη ξεκλισμένη, κρατιότανε σὲ δυὸ χάλαρα. Καὶ γύρωθέ της πικρὴ νεκροπομπή, ἄλλα ξύλα σκορπισμένα, κουπιὰ κι' ἄρμενα, ἄλλες καρίνες φαγωμένες, ἄλλα ποδόσταμα καὶ σωτρόπια καὶ σταύρωσες. Κι' ἀκόμη γύρωθέ της ἄλλη πικρότερη συνοδειά! Βλέπει τὸν ναύκληρο νεκρὸ στὸ πάγι· βλέπει τοὺς ναῦτες πέρα δῶθε σκορπισμένους, ἄλλους κολιτσίδα ἀπάνω στὰ κοτρώνια, ἄλλους μισοσκεπασμένους μὲ τὸν ἄμμο, ἄλλους παιγνίδι τοῦ νεροῦ, δασμὸς καὶ φτύμα του. Κι' ἀπάνω στὰ τουμπανιασμένα κουφάρια, στὰ πρόσωπα τὰ χασκογέλαστα τὰ ὄρνια καλοκαθισμένα βύθιζαν τὸ ράμφος στὴ νεκρὴ σάρκα καὶ στὸν κρότο του πέταξαν κράζοντας σὰν νὰ διαμαρτύρονταν ποὺ τὰ ἐνόχλησε στὸ πλούσιο φαγοπότι.

Ἀρχίζει τώρα φριχτότερο τοῦ καπετάνιου τὸ βάσανο. Ἐκεῖνα τὰ κουφάρια δείχνουν πῶς κοντὰ βρίσκονται καὶ τὰ δικά του. Θέλει νὰ δράμῃ, νὰ ψάξῃ ὁλοῦθε, μὰ δὲν τολμᾷ. Κάτι μέσα τὸν κρατεῖ, τὰ πόδια του καρφώνει στ' ἀχνάρια τους. Τέλος πάει καὶ ψαχουλεύει, βρίσκει ἀσούσουμα καὶ τ' ἀδέρφια του. Τὸ ἕνα κοίτεται μὲ τὸ κεφάλι συψαλιασμένο, τὸ ἄλλο ἔχει καὶ τὰ δυὸ πόδια κομμένα στὰ γόνατα. Ἂν δὲν τοῦ τὄλεγε ἡ ψυχή, βέβαια δὲν θὰ τὰ γνώριζαν τὰ μάτια του, ὅπως καὶ τὸ μπάρκο. Ἀλλὰ τοῦ τὸ εἶπε καὶ τὰ καλογνώρισε. Καὶ τότε τὰ μάτια του στέρεψαν· οὔτε δάκρυα βγάζουν, οὔτε σπαρταροῦν. Τὴ θάλασσα μόνον κοιτάζουν πεισμωμένα. Ἄξαφνα ὁ γρόθος σηκώνεται καὶ πέφτει μὲ ὁρμή, ποὺ λὲς τρόμαξε καὶ πισωπάτησε κείνη φοβισμένη.

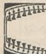
Ἔπειτα σκύφτει καὶ γλυκοφιλεῖ τ' ἀδέρφια του. Χαϊδεύει τους τὰ χτυπημένα κορμιὰ ἀνάλαφρα, σὰν νὰ φοβᾶται μὴ τὰ ξυπνήσῃ· κάτι τοὺς ψιθυρίζει μυστικὰ στ' ἀφτί, θὲς παρηγοριά, θὲς μακρινὴν ὑπόσχεση. Ἔπειτα μὲ τὸ λάζο ἀρχίζει καὶ σκάφτει τὸν τάφο τους. Παιδεύτηκε κάπου μιὰ ὥρα στὸν ἄμμο. Τὸν ἄνοιξε καλά· ἀπίθωσε πρῶτα τ' ἀδέρφια, ἔπειτα τὸν ναύκληρο, κατόπιν τοὺς ναῦτες, κύλισε ἀπάνω πέτρες καὶ χάλαρα. Ἔπειτα ἔπιασε πάλι τὴ στράτα του κ' ἔφτασε στὰ Θεραπειά. Βρίσκει τὸ βαπόρι, ἔφτασε πάλι στὸ μπάρκο του.

—Ἕτοιμα; ρωτᾷ τὸ γραμματικό.

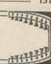
—Ἕτοιμα.

— Βίρα ἄγκουρα!

Ὁ καπετὰν Ξυρίχης ἀμίλητος, ἔπιασε τὴ θέση του στὸ κάσαρο κ' ἐξακολουθήσαμε τὸ ταξίδι.

Φοιτητικά

Η ΕΛΛΗΝΙΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΤΗΣ

Ἡ ζωὴ μὲ ὅλες αὐτῆς τὶς ἐκφάνσεις καὶ μορφές, μὲ τὶς ἀναλαμπές της, ἔχει τὸν προορισμὸ καὶ τὶς κατευθύνσεις της. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ πρέπει νὰ ὠθῆται ἀπὸ τὰ φυσικὰ ἐκεῖνα ὁρμέμφυτα καλλιεργημένα καὶ παιδαγωγημένα, ἠθικά, πνευματικά, χειραφετημένα καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ προλήψεις καὶ εἴδωλα, ἀρχὲς ὑγιεῖς, νέες, οἱ ὁποῖες νὰ ἀποβλέπουν κατ' εὐθεῖαν στὸ σκοπό, ἀψηφῶντας τὰ τυχὸν ἐμφανιζόμενα ἐμπόδια, τὶς δυσμενεῖς συνθῆκες καὶ περιστάσεις. Μία ἀπὸ τὶς κυριώτερες καὶ σπουδαιότερες ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, εἶναι ἡ νεότης, ἡ ἡλικία ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλα εἶναι καὶ φαίνονται προσωποποιημένα μὲ τὴν πιὸ ζωντανὴ καὶ ἐκφραστική τους ὄψι.

Γι' αὐτὴν ὅλα γελοῦν, ὅλα εἶναι διάφανα καὶ καθάρια, χρωματισμένα μὲ τὴν πιὸ χαρωπὴ καὶ ἐξιδανικευμένη ὄψι.

Ἡ αἰωνία νεότης μὲ τὰ μυρωμένα της λουλούδια, χαραυγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ὁλάνθο καὶ μοσχοβολημένο λουλούδι, τὸ ροδόχρωμο τριαντάφυλλο. Ἡ νειότη, ποὺ εἶναι σὰν μιὰ θεία δροσιὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ χερουβικὴ ἀγγελικὴ ὑμνῳδία, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴν ὀνειρευτὴ Ἐδέμ, ποτίζει μὲ τὴ δροσιά της τὴ γῆ καὶ φωτίζει σὰν τὸ οὐράνιο σέλας στὶς πολικὲς νύχτες.

Εἶναι ἄφθαστη καὶ ἀσύλληπτη, μεγαλουργικὴ ἡ ἐποποιΐα τῆς ζωῆς ποὺ τὴ φωτίζει μὲ τὶς θερμὲς καὶ ὁλόχρυσες ἀχτῖδες της, ἡ οὐράνια αὔρα ποὺ ἡ ἀνωτέρα δύναμις — ἡ φύσις — ὁ Πλάστης ἐχάρισε γιὰ νὰ ἀποκαλύψη μιὰ ἐλαχίστη πτυχὴ τοῦ ὑπερτάτου μυστηρίου, τῆς ἀστείρευτης πηγῆς, τοῦ ἐξιδανικευμένου κάλλους, τῆς αἰωνίας ἀνοίξεως.

Αἰωνία νεότης! Γιὰ σένα ὅλα λάμπουνε χαρούμενα καὶ παιγνιδίζουν χαμογελαστά. Εἶσαι φρούριο ἀπόρθητο, τηλεβόλο ἀκαταμάχητο, λάβα πυρακτωμένη ποὺ πυρπολεῖς, ἀνάβεις φλόγες οὐρανομήκεις καὶ φθάνεις στ' ἀπροσπέλαστα καὶ ἀτελείωτα, συγκινεῖς καὶ ἐμπνέεις τὰ ὑπεροχώτερα τῶν μεγαλουργημάτων καὶ ἀριστουργημάτων, κατακτᾶς, θριαμβεύεις. Εἶσαι τὸ μοναδικὸ σύμβολο ποὺ ἡ Κοινωνίες καὶ τὰ Ἔθνη ὅταν σὲ σένα στηριχθοῦν, γίνονται μεγάλα, ἔνδοξα, ἀθάνατα. Αὐτὴ τὴν ἄφθαστη καὶ μοναδικὴ σπινθηροβόλο ἀκμὴ καὶ θεία ἀκατάβλητη φλόγα τῆς νεότητος, ἐκπροσωπεῖ μὲ ὅλη της τὴν ζωντανὴ πραγματικότητα καὶ παραστατικότητα ἡ Φοιτητικὴ Νεολαία καὶ ξεχωριστὰ ἡ Ἑλληνὶς Φοιτήτρια καὶ Σπουδάστρια.

Αὐτὴ σήμερα κατέχει ὡς φοιτήτρια καὶ διανοουμένη πολῖτις τῆς αὔριον καὶ πρέπει νὰ καταλάβῃ τὴν πιὸ καλὴ θέση μέσα στὴν Κοινωνία. Αὐτὴ εἶναι ἐκείνη ποὺ θὰ ἐμφυσήσῃ πνοὴ ἀπὸ τὴν πνοή της, ζωὴ καὶ σφρῖγος, κάλλος καὶ ρώμη, δύναμι καὶ ζωτικότητα ἀπὸ τὴν νειότη της, θὰ ράνῃ μὲ τὰ λουλούδια καὶ θὰ μοσχοβολήσῃ μὲ τὰ μῦρα της τὸ διάβα της, θὰ φέξῃ στὸ πέρασμά της γιὰ νὰ περάσῃ ἡ Φυλὴ περήφανη καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ πεπρωμένα καὶ τὰ ἰδανικά της. Τὴν ψυχὴ τῆς Ἑλληνίδος φοιτητρίας δὲν κυβερνᾷ ὁ ἐκφυλισμὸς καὶ ἡ διαφθορά, ἀλλὰ κυριαρχοῦν στὰ βάθη τοῦ εἶναι της τὰ ὡραιότερα καὶ ὑπεροχώτερα τῶν ἰδανικῶν, γιὰ τὴ Θρησκεία καὶ τὴν Πατρίδα. Τὰ στήθη της πάλλουν ἀπὸ ἁγνὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀνάβει ἄσβεστη πάντα μέσα της ἡ ἱερὴ φλόγα τῆς πνευματικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως.

Βαπτισμένη ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων στὴν ἀστείρευτη πηγὴ τῆς ἐξόχου προγονικῆς ἐποποιΐας, ποτισμένη ἀπὸ τὰ ἱερὰ νάματα τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος, βαδίζει καὶ θὰ βαδίσῃ μὲ θάρρος καὶ πεποίθησι στὴ ζωή, πάντα ἐμπρὸς ἀκλόνητη πρωτοπόρος καὶ σημαιοφόρος τοῦ Νέου Κράτους.

Μὲ τὰ σμαράγδια καὶ ρουμπίνια, τὰ μαργαριτάρια, τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσία τῆς νειότης της, τὸ κάλλος καὶ τὴν ὡραιότητα ποὺ τὶς χαρίζουν τὸ γλαυκὸ στερέωμα τὰ ἀφρογάλανα ἀκρογιάλια, ἡ φύσις ἡ Ἑλληνική, οἱ ὁρίζοντες, ὁ ἐλεύθερος ἀέρας, ὅλα Ἑλληνικὰ μὲ φῶς ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὰ ἄντρα τῶν Ναϊάδων νυμφῶν, τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα, καθρεφτίζει στὴ ψυχή της, ἀχτινοβολεῖ καὶ χαράζει τὸ δρόμο τῆς ζωῆς της, μὲ ἰδανικὰ ἀνώτερα, ἐμπνευσμένα, φωτεινά. Δὲν ἔχει ἀνάγκη ἡ Ἑλληνὶς φοιτήτρια ἀπὸ ξένα φῶτα καὶ νέες ἀρχὲς Κοινωνιστικὲς — ἐκφυλισμένες γιὰ νὰ καθοδηγηθῇ. Κλείει αὐθόρμητα καὶ κληρονομικὰ μέσα της ὅλες τὶς δυναμικότητες, τὴν ἄφθαστη καὶ ἀσύλληπτη φυλετικὴ διανοητικότητα, τὸ κάλλος τοῦ ἀρχαίου πνεύματος καὶ ὅλα τὰ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ χαρίσματα ποὺ ἐνέπνευσαν τοὺς Πλάτωνες καὶ Ἀριστοτέλες, τοὺς Ἀπελλεῖς καὶ Φειδίας καὶ δύναται καὶ πάλιν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς νέο πρότυπο καινούργιας δάφνης καὶ πνευματικῆς ἀθανασίας.

Μὲ μόρφωσι ἀνώτερη γιὰ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος, μὲ γυμναστικὴ καὶ ἀθλητισμὸ γιὰ τὸ σῶμά της καὶ μουσικὴ γιὰ καλλιέργεια τῆς ψυχῆς της, ὑγιής, ρωμαλέα, πειθαρχημένη καὶ ἡνωμένη, διαπαιδαγωγημένη καταλλήλως, θὰ καταστῇ πυρὴν καὶ δύναμις ἀκατάλυτη, ποὺ αὔριον ὅταν βγῇ στὴν Κοινωνία, θὰ μεταδώσῃ ὡς πολῖτις τὰ φῶτά της καὶ ὡς μητέρα τὸ κάλλος καὶ τὶς ἀρχές της στὶς ἐρχόμενες γενεές.

Γιατὶ ὅσον περισσότερες πολίτιδες καὶ μητέρες, ἀνώτερα, ἐθνικὰ καὶ ἰδανικὰ μορφωμένες ὑπάρχουν σὲ ἕνα Κράτος, τόσον περισσότερα θεμέλια προστίθενται οἰκογενειακῆς εὐτυχίας καὶ Ἐθνικῆς καὶ πνευματικῆς μεγαλουργίας δημιουργοῦνται. Γι' αὐτὸ σήμερα ὅλα τὰ πολιτισμένα Κράτη, ὄχι μονάχα μορφώνουν ἰδιαίτερα καὶ ἀποβλέπουν ξεχωριστὰ καὶ στηρίζονται στὴν Ἐθνικὴ Φοιτητικὴ Νεολαία, ἀλλὰ καὶ στὴν Φοιτήτρια, τὴν ἀνώτερα μορφωμένη γυναῖκα, ἀνοίγουν νέους δρόμους στὴν Κοινωνία, στὸ Ἔθνος, ἀλλὰ καὶ δικαιώματα τοὺς παρέχουν καὶ ἀνέρχονται στὰ ἀνώτερα ἀξιώματα — διότι ἀναγνωρίζουν τὴν δυναμικότητα τῆς διανοουμένης γυναικός.

Μπορεῖ καὶ αὐτὴ νὰ καταλάβῃ ἴση θέση μὲ τὴν τῶν ἀνδρῶν καὶ νὰ γίνῃ ὁ κυριώτερος παράγων καὶ συντελεστὴς πνοῆς καὶ ἀναδημιουργίας μεγαλουργικῆς. Ἡ Ἑλληνὶς Φοιτήτρια, ἐκτὸς ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Νέου Κράτους καὶ τῆς προστασίας του, ἀρκετὰ σαφοῦς, πρέπει νὰ περιβληθῇ μὲ στοργὴ καὶ πρόβλεψη ἰδιαίτερη καὶ πρὸ παντὸς ἡ ἄπορη φοιτήτρια, παρεχομένων εἰς αὐτὴν ἐλεύθερα ὅλων τῶν μέσων γιὰ νὰ μορφωθῇ καὶ αὐτὴ ὅπως ἡ ἄλλες συνάδελφοί της τέλεια, ἰδανικά, ἠθικά, Ἐθνικά. Ἡ φτωχὴ φοιτήτρια, δὲν πρέπει νὰ σπουδάζῃ ὅταν δὲν ἔχει — φθέγγονται μερικοί. Ἀλλὰ πόσα μεγάλα πνεύματα δὲν γεννήθηκαν μέσα ἀπὸ τὴν τιμημένη φτώχεια καὶ πόσα δὲν χαθῆκαν καὶ χάνονται ἐξ αἰτίας της, γιατὶ τὰ Κράτη καὶ ἡ Κοινωνίες τοὺς κλείνουν τὴ θύρα τῆς μορφώσεως.

Ὅταν ἡ Ἑλληνὶς Φοιτήτρια καὶ ἀναπόσπαστα ἡ ἄπορη ἔχει καὶ ἀποκτήσει ὅσα ἀνωτέρω ἀναφέραμε, τότε θ' ἀνατείλῃ γοργὰ ἡ μέρα ποὺ ὠνειρεύτηκε ὁ Ἐθνικός μας ποιητὴς γιὰ νὰ βλαστήσῃ ὤμορφος κόσμος ἠθικός, ἀγγελικὰ πλασμένος. Τότε ἡ Ἑλληνὶς Φοιτήτρια μὲ τὴ μοσχοβολημένη της νειότη, τὴν ὡραιότητα τοῦ σώματος καὶ τὴ δύναμι τοῦ πνεύματός της θὰ κάμῃ νὰ ξαναζωντανέψῃ καὶ ἀνατείλῃ μία νέα Ἐθνικὴ Χαραυγὴ καὶ θὰ κτισθοῦν νέαι Ἀκροπόλεις καὶ Παρθενῶνες, ἡ συνέχεια καὶ δημιουργία τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνικοῦ Πνεύματος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΟΥΚΙΔΟΥ

ΟΥΔΕΝ ΚΑΙΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ

Ἐγνώριζαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι τὰ ἀσφυξιογόνα ἀέρια!

Πῶς τὰ ἐχρησιμοποίουν πρὸ 2300 ἐτῶν

Ὁ χημικὸς πόλεμος δὲν εἶναι σημερινὸ γεγονός, δὲν εἶναι ἀνακάλυψις τῶν ἐργαστηρίων τοῦ Λονδίνου, τοῦ Βερολίνου ἢ τῶν Παρισίων, οὔτε ἀποτέλεσμα τῶν ἀναγκῶν τοῦ Μεγάλου Πολέμου. Τὰ χημικὰ μέσα ἔχουν τὴν ἀρχή τους σὲ μακρυνὰ χρόνια πρὸ Χριστοῦ.

Ἀρχίζοντας ἀπ' τὸν Τρωϊκὸ πόλεμο, βλέπομε εἰς τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη ὅτι τὸ δηλητήριο ἔπαιζε πρωτεύοντα ρόλο. Οἱ φαρμακερὲς σαΐτες ἔβγαιναν μέσα ἀπὸ τὶς φαρέτρες τῶν πολεμιστῶν καὶ σκόρπιζαν τὸν θάνατο. Διάφορα φυτὰ δηλητηριώδη, παρασκευασμένα καταλλήλως σὲ χύτρες πήλινες, ἔδιδαν τὸ καταλληλότερο δηλητήριο γιὰ ν' ἀλείψουν μὲ τὸ θανατηφόρο ὑγρὸ τὰ βέλη.

Ὁ Φιλοκτήτης, ὁ βασιλεύς, σκοτώνει τὸν Πάρι μὲ τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλῆ, τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο ὡς θανατηφόρα, γιατὶ ἦσαν ποτισμένα στὸ δηλητήριο.

Ἀλλ' ἂν ἀφίσωμε τὰ χρόνια τῆς μυθολογίας, κατὰ τὰ ὁποῖα τὸ δηλητήριο, ὑπὸ διαφόρους μορφάς, ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον μέσον ἐξοντώσεως, θὰ δοῦμε ὅτι τὰ ἀσφυξιογόνα, ποὺ ἔπαιξαν τόσο σπουδαῖο ρόλο στὸν πόλεμο, ἀπὸ τὸ 1915 ἕως τὸ 1918, ἄρχισαν τὸ καταστρεπτικό τους ἔργο εἴκοσι τρεῖς αἰῶνες πρίν, σὲ μιὰ σπουδαία μάχη μεταξὺ Ἑλλήνων.

Ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τῶν Βοιωτῶν Παγόνδας ἐνίκησε τοὺς Ἀθηναίους τοῦ Ἱπποκράτους κοντὰ στὸν Ὠρωπό, σταμάτησε μπροστὰ εἰς τὸ Δείλιον, ὅπου οἱ Ἀθηναῖοι εἶχαν ὀχυρωθῆ (424 π. Χ.).

Ἡ πόλις αὐτή, ποὺ τὴν εἶχεν ὀχυρώσει ὁ Ἱπποκράτης, ἐδέχθη τὴν ἐπίθεσιν τῶν Βοιωτῶν. Ὁ Θουκυδίδης γράφει σχετικῶς:

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα μέσα ποὺ μετεχειρίσθησαν οἱ Βοιωτοί, γιὰ νὰ ἐκπορθήσουν τὴν πόλι, πρέπει νὰ ἀναφέρω καὶ ἕνα μηχάνημα, εἰς τὸ ὁποῖον κυρίως ὀφείλουν τὴν νίκη.

Ἦτο ἕνας μεγάλος κορμὸς δένδρου, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ ἔκοψαν στὴ μέση κατὰ μῆκος, τὸν ἔσκαψαν οὕτως ὥστε, ἅμα ἕνωσαν πάλι τὰ δυὸ κομμάτια, νὰ σχηματισθῇ ἕνας σωλήνας ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη στὴν ἄλλη.

Στὰ ἐσωτερικὰ τοιχώματα αὐτοῦ τοῦ σωλῆνος ἔχυσαν μέταλλο γιὰ νὰ μὴ τρώγεται εὔκολα τὸ ξύλο. Στὴ μιὰ ἄκρη τοῦ κορμοῦ ἐτοποθέτησαν ἕνα μακρὺ καμίνι ποὺ συγκοινωνοῦσε μὲ μιὰ καπνοδόχο σὲ σχῆμα Τ. Τὸ σκέλος τῆς καπνοδόχου ἦταν προσαρμοσμένο στὸ στόμιο τοῦ καμινιοῦ, τὸ ἀριστερὸ χεῖλος στὴ μπούκα τοῦ σωλῆνος τοῦ δένδρου καὶ τὸ δεξιὸ χεῖλος προσαρμοσμένο στὸ ἄνοιγμα ἑνὸς μεγάλου φυσεροῦ, ἀκριβῶς ὅπως φαίνεται στὸ σχέδιο. Καὶ ὅλο μαζὶ αὐτὸ τὸ κατασκεύασμα ἦταν φορτωμένο ἐπάνω σ' ἕνα μεγάλο κάρρο μὲ ρόδες.

Τὸ καμίνι τὸ γέμιζαν μὲ ἀναμμένα κάρβουνα, θειάφι καὶ πίσσα. Μὲ αὐτὸ τὸ μῖγμα ἐσχηματίζετο ἕνας κίτρινος, θολός, δηλητηριώδης καπνός, ὁ ὁποῖος ἀνέβαινε πρὸς τὴν καπνοδόχο. Τότε ἄρχιζαν νὰ ἀνεβοκατεβάζουν τὸ φυσερό, τὸ ὁποῖον ἔβγαζε ἰσχυρὰ ρεύματα ἀέρος καὶ παρέσυρε φλόγες καὶ καπνοὺς πρὸς τὸν σωλῆνα τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου.

Κατηύθυναν λοιπὸν τὸ ἄνοιγμα τοῦ σωλῆνος πρὸς τὰ ὀχυρώματα τῶν Ἀθηναίων καὶ ὅλη ἐκείνη ἡ ἀποπνικτικὴ κάπνα γέμιζε τὸ ἀντίπαλο στρατόπεδο. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ σταθῇ μέσα σ' αὐτό. Οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ φρουρίου ἀναγκάσθηκαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς θέσεις των. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πολεμιστὰς ἔπαθαν ἀσφυξία, ἄλλοι δηλητηρίασι. Ἡ πόλις περιῆλθε στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ.

* * *

Ἀργότερα πάλι, στὰ συγγράμματα τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως βρίσκομε διάφορες ὁδηγίες καὶ ὅρους, εἰς τὰς στρατιωτικὰς συνθήκας, σχετικῶς μὲ τὰ ἐφαρμοζόμενα πολεμικὰ μέσα. Ὁ Αὐστριακὸς Βέϊτ Βοὺλφ φὸν Σέφτεμπεργκ π. χ., συστήνει εἰς τοὺς Χριστιανοὺς νὰ ἐξολοθρεύσουν τοὺς Μωαμεθανοὺς μὲ βόμβες γεμᾶτες ἀπὸ ἀρσενικὸ (1575). Ὁ Μπρέχτες δημοσιεύει τὸ 1591, σ' ἕνα σύγγραμμα πολεμικῆς, μιὰ συνταγὴ πολεμικοῦ ὅπλου γιὰ ἀσφυξιογόνα καὶ δηλητηριώδεις ὀβίδες.

Τὸ μηχάνημά του γιὰ ἀσφυξιογόνα ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἕνα βαρέλι γεμᾶτο ἀπὸ μιὰ καύσιμη ὕλη ἀνακατεμένη μὲ ἀρσενικό, ὑδράργυρο καὶ σπόρους δηλητηριώδεις. Ὅταν φυσοῦσε ἄνεμος πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἐχθροῦ, ἄναβαν τὸ περιεχόμενο τοῦ βαρελιοῦ καὶ ἐσχηματίζετο πυκνός, ἀσφυκτικὸς καπνός, ὁ ὁποῖος παρεσύρετο εἰς τὸ ἀντίπαλον στρατόπεδον.

Στοὺς διαλόγους τοῦ Σαμουὴλ Ζούμερμαν ἀναφέρονται πάλιν τὰ δηλητηριώδη ἀέρια. Εἰδικῶς, ὅτι κάποιος γιατρὸς Φιοραβάντι ἀπὸ τὴν Μπολώνια (1604), ἀνεκάλυψε μιὰ συσκευασία ἀπὸ νέφτι καὶ θειάφι, ἡ ὁποία ὅταν ἐξαπελύετο ἔτρεπεν εἰς φυγὴν ὅλους ὅσοι εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἀκτῖνα τῆς ἀποπνικτικῆς μυρωδιᾶς.

Ὁ περίφημος Λεονάρδος Ντὰ Βίντσι ἠσχολήθη ἐπίσης εἰς τὴν κατασκευὴν ἀσφυξιογόνων βομβῶν, ὅπως καὶ ὁ χημικὸς Γκλωμπὲρ (1604 - 1668), ὁ ὁποῖος ἐπρότεινε νὰ καταπολεμηθοῦν τὰ στρατεύματα τοῦ Σουλτάνου μὲ βόμβας δακρυγόνους καὶ ναρκωτικάς, αἱ ὁποῖαι θὰ κατεσκευάζοντο ἀπὸ νέφτι καὶ ὀξὺ τοῦ ἀζώτου.

Ὁ Κάρολος XII τῆς Σουηδίας, τῷ 1701 μεταχειρίσθηκε παραπετάσματα καπνοῦ διὰ νὰ καλύψῃ μία μετακίνησι τοῦ στρατοῦ του. Τὸ ἐπέτυχε ἀνάβοντας ἄχυρα ἀλειμμένα μὲ λίπος.

* * *

Ὅπως βλέπομε λοιπόν, ὁ χημικὸς πόλεμος δὲν εἶναι σημερινὴ ἐφεύρεσις.

Οἱ σύγχρονοι πῆραν τὴν ἰδέα ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους καὶ τὴν ἐτελειοποίησαν.

ΠΕΤΕΡ ΦΟΝ ΣΑΧΤ

Νεοελληνική Ποίησις

Η ΒΑΛΑΝΙΔΙΑ

Τὰ περιβόλια ἀπὸ τὴ μιά, τάμπέλια ἀπὸ τὴν ἄλλη,
κ' ἡ δημοσιὰ κακόστρωτη καὶ χιλιοπατημένη·
στὴ μέση μιὰ κατόχρονη βαλανιδιὰ μεγάλη
πάντα σὰ νὰ ξαπλώνεται, πάντα σὰ νάνεβαίνη.

Μὰ κάτου ἀπὸ τὸν ἴσκιο της τὴν ὥρα ποὺ περάσῃς,
ὅσα μπροστά, ὅσα γύρω σου τὰ χάνεις, τὰ ξεχνᾷς,
κ' αἰστάνεσαι σὰ νάγγιξες μέσ' στὴν καρδιὰ τῆς πλάσης,
καὶ μὲ τοῦ δάσους τὸ κρασὶ τὸ πράσινο μεθᾷς.

Φτάνει ἕνα δέντρο στὸ ναὸ τῆς Φύσης νὰ σὲ μπάσῃ,
καὶ φτάνει, γιὰ νὰ τὴ χαρῇς τὴν ἄνοιξη, μιὰ γάστρα·
γιὰ νὰ σὲ φάῃ δρακόντισσα κ' ἡ ἀγάπη, — ἕνα κοράσι·
Λίμνη, καὶ μοῦ καθρέφτιζες τὸν οὐρανὸ μὲ τἄστρα.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

('Από τοὺς καημοὺς τῆς Λιμνοθάλασσας)

Ο ΛΙΠΟΤΑΧΤΗΣ

Ἕνας μονάχα ἐλιποτάχτησε·
πέταξε κάπου τὸ τουφέκι,
στῆς νύχτας τὸ σκοτάδι πλέκει,
τρέμει ὅπως θἄτρεμε στὸν ἄνεμο
πρὶν σβύσει ἡ λάμψη τοῦ κεριοῦ...
Παίρνει τὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ.

—Ποιὸς κρούει τὴ θύρα;
—Ἄνοιξε μάννα μου
δὲν εἶναι κλέφτης μήτε ξένος
ὁ γυιός σου κρούει καταδιωγμένος·
ἄνοιξε μάννα μου. Μ' ἐβράχνιασεν
ὁ τρόμος, μ' ἔπνιξεν ὁ ἱδρὼς
μ' ἔβαλε ὁ θάνατος ἐμπρός.

—Ἐμένα ὁ γυιός μου εἶναι στὸν πόλεμο
νά το, τὸ ξέστρωτο κρεββάτι·
τὴ θύρα ἐλάθεψες διαβάτη.
Ἐμένα ὁ γυιός μου εἶναι στὸν πόλεμο
κι' ἴσως ποτὲ δὲν θὰ τὸν δῶ.
Δὲν εἶσαι σὺ — φύγε ἀπ' ἐδῶ.

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

('Από τὰ «Σπασμένα Μάρμαρα»)

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ

Τὰ παραμύθια τῆς γιαγιᾶς
Δροσούλα μέσα στὴ ψυχὴ
Τὴ νιοφερμένη
Καὶ πῶς τῆς γέρικης λαλιᾶς
Ἀκόμα ὁ τόνος ἀντηχεῖ
Στὴν πονεμένη μου ἔρχεται
ψυχὴ καὶ τὴ γλυκαίνει.
Τόσο ποὺ κάποια βραδυὰ λὲς
γυρνᾷ στὸν κόσμο ἐδῶ ξανὰ
Καὶ τριγυρίζει
Ἀβάσταχτοι. Καλὴ κερά,
Ποῦν' οἱ καημοὶ στὸν κόσμο ἐδῶ
Κι' ἡ μαύρη ἀλήθεια...
Μὰ ὅπως καὶ νἆναι μιὰ φορά,
Θάρθῶ σιμά σου καὶ θὰ ἰδῶ
Μὴν τάχα ἐκεῖ ποὺ βρίσκεσαι
Καὶ ζοῦν τὰ παραμύθια.

Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ (ΛΑΥΡΑΣ)

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

Μπόρα δροσάτη τοῦ Μαγιοῦ
μὲ τὸ τρελλὸ χαλάζι
εἶν' ἡ βροντή σου χάϊδεμμα
κι' ἡ ἀστραπή σου νάζι
καὶ τὰ λευκὰ σπιτόπουλα
στὸν ἔρμον γιαλὸν ὄξω
ὁ Μάης μ' ἕνα οὐράνιο
τὰ στεφανώνει τόξο.

Ξανθὸ παιδὶ στοῦ ὡραίου γιαλοῦ
τὰ βότσαλα γυρμένο,
Κάποιος μαγνήτης σὲ τραβᾷ
στὸ κύμα τ' ἀφρισμένο.
Στὴν κουπαστὴ τοῦ καραβιοῦ
λοστρόμε μου ἀσπρομάλλη
Κάποιο παιδάκι καρτερᾷς
ποὺ παίζει στ' ἀκρογιάλι.

Π. ΝΙΡΒΑΝΑΣ

('Από τὴν «Παγὰ Λαλέουσα»)

S. BONSELS

Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα

4ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ γάτα εἶχε ταλαιπωρηθῆ πολὺ τὸν χειμῶνα στὸ δάσος καὶ πολλὲς φορὲς εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασιν νὰ γυρίσῃ πίσω στὸ κτῆμα. Ὡστόσο ὅμως ἔφτασε ἡ ἄνοιξη. Καὶ τώρα ὅλα θὰ πήγαιναν μιὰ χαρά! Ἀπὸ τὴν ἄκρη τῆς κουφάλας της ἡ κυρὰ Χουκοὺ τὴν κύτταζε μὲ τὰ πρασινωπὰ μάτια της, ποὺ μοιάζαν σὰν δυὸ γυαλιστερὲς μετάλλινες πλάκες, τὴν κύτταζε λοιπὸν νὰ περνᾷ ἁπαλὰ τὰ μικρά της πόδια στὸ πρόσωπό της νὰ γυαλίζῃ τὶς μελανὲς τρίχες τῆς γούνας της, βγάζοντας τὴν μικρὴ κόκκινη γλωσσίτσα της. Καὶ ἐνῷ τὰ ἔβλεπεν αὐτά, ἐσυλλογιζότανε:

—Ποιὸς νὰ φαντασθῇ πὼς αὐτὸ τὸ ἀθῶο καθὼς φαίνεται πλάσμα κρύβει μέσα του τόσην ἀγριότητα, τέτοιο πεῖσμα καὶ ἐπιμονή, μὰ καὶ τέτοια δύναμη καὶ εὐκινησία.

Καὶ καθὼς τὰ συλλογιζότανε αὐτὰ ἡ Χουκοὺ δὲν μπόρεσε νὰ ξεκολλήσῃ τὰ μάτια της ἀπὸ τὴ γάτα.

—Τὴν φοβοῦνται, φίλε μου, καὶ οἱ ποιὸ μεγάλοι ἀγριόσκυλλοι! Καὶ ὅμως δές την! πόσο ἀγαθὴ δείχνει καὶ πόσο ἄκακη! Κύττα πῶς χαίρεται τὸν ἥλιο! Ἆ! τί τὰ θές! Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ξεχωρίσῃς στὴ φύσι ποιὸ εἶναι κακὸ καὶ ποιὸ τὸ καλὸ καὶ τὸ ἀγαθὸ ζῶο.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ποὺ σκεπτότανε ἡ Χουκού, ἀπόδειχνε πόσο σοφὴ ἤτανε. Γιατὶ ἐνῷ οἱ γάτες δὲν ἤτανε διόλου φίλες της, τὶς ἔκρινε ἔξω ἀπὸ προσωπικὰ αἰσθήματα. Ἔξαφνα ἡ γάτα ἀφίνοντας ἀπότομα τὸ χτένισμά της ἐσήκωσε τὸ κεφάλι καὶ στύλωσε τ' αὐτί της. Κάποιο ἐλαφρὸ κελάδημα πουλιοῦ ἀκούστηκε στὴ σιωπή! Ἐσηκώθηκε τότε μαλακὰ μαλακὰ καὶ τράβηξε κατὰ κεῖθε ποὺ ἀκούστηκεν ὁ θόρυβος, γλυστρώντας ἀνάμεσα στὰ χόρτα.

Καὶ σὰν ἔφτασε κάτω ἀπὸ τὸ κλαδί, ἐδίπλωσε τὰ πόδια κάτω ἀπὸ τὴν κοιλιά της καὶ ἄρχισε νὰ μιαουνίζῃ τόσο ἁπαλὰ καὶ χαϊδευτικὰ σὰν μιὰ μαννούλα ποὺ φωνάζει τρυφερὰ τὸ μωρό της.... Ἐκάθησε ἐκεῖ πολλὴν ὥρα ὥς ποὺ τὸ πουλὶ κατέβηκε σ' ἕνα χαμηλότερο κλαδί. Ὥρμησε τότε ἡ γάτα καὶ πρὶν προφτάσῃ τὸ πουλὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ νύχια της, αὐτὴ τοῦ τὰ ἅπλωσε πάνω του καὶ τὸ ἔρριξε χάμου.

Ἡ Χουκού, ὅμως, δὲν εἶδε αὐτὸ τὸ φοβερὸ δρᾶμα, γιατὶ καθὼς εἶχε ἀκούσει τὴν φωνὴ τοῦ πουλιοῦ καὶ εἶδε τὴν γάτα νὰ διευθύνεται κατὰ πάνω του, ἐμπῆκε βιαστικὰ στὴν κουφάλα της.

—Θὰ εἶναι πολὺ εὐχάριστο, ἂν δὲν δῇ αὐτὸ τὸ δρᾶμα ἡ μικρὴ νεράϊδα, ἐσκέφθηκε ἡ Χουκού.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ νεράϊδα τὸ εἶχε δεῖ καὶ ἦταν τώρα πεσμένη στὰ μοῦσκλα καὶ ἔκλαιγε πολὺ πικρά.

—Ἆ! στὸν κόσμο λοιπὸν δὲν ὑπῆρχε μονάχα θλίψη καὶ χαρά... ὑπῆρχε καὶ κακία... Καὶ πόση κακία! Ὦ! τὸ καϋμένο, τὸ ἄκακο πουλάκι, ποὺ κελαδοῦσε τόσο γλυκὰ καθὼς ἔφχιανε τὴ φωληά του!.... Γιατὶ ὅμως; Γιατί; Καὶ ἡ μικρὴ νεράϊδα ἔκλαιγε... ἔκλαιγε ἀπαρηγόρητα....

ΠΩΣ ΠΕΘΑΝΕ Η ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ

Πιὸ πέρα λίγο στὴν ἄκρη τῆς κοιλάδας ἐσήκωνε τὸ ὑψηλὸ κορμί της ἡ βελανιδιά. Στὸν τόπο ἤτανε τὸ πιὸ γέρικο δέντρο. Τὴν γνώριζαν ὅλοι. Εἶχε πεθάνει πέρυσι. Ὁ θρῆνος τοῦ θανάτου της ὅμως, ἂν καὶ πέρασε τόσος καιρός, ἀκούεται στοὺς θάμνους καὶ στὰ γύρω δέντρα. Γύρω ἀπὸ τὸν θεόρατο κορμό της δὲν ἔβλεπε κανεὶς παρὰ λουλούδια καὶ νέα βλαστάρια, ἐνῷ οἱ ἀγκάλες της, σκοτεινὲς καθὼς ἦσαν, ἁπλώνονταν στὸν οὐρανὸ πάνω ἀπὸ τὸν πράσινο κάμπο τῆς νέας βλαστήσεως. Καὶ γέμιζε ὁ θρῆνος της ὅλη τὴν ἐξοχὴ καὶ τὶς καρδιές. Ἔκλαιγε μὲ θρήνους ἀπὸ τὸ πρωΐ ὥς τὸ βράδυ καὶ ἀπὸ τὸ βράδυ ὥς τὴν αὐγή. Καὶ τὸ μοιρολόϊ της αὐτὸ ὁ ἄνεμος τὄφερνε καὶ τὸ ἅπλωνε σ' ὅλο τὸ δάσος καὶ κάτω ὡς τὶς κατοικίες τῶν ἀνθρώπων.

Σὰν ἄκουσε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ μικρὴ νεράϊδα τὸ θρῆνο αὐτὸ τῆς βελανιδιᾶς, ἔνοιωσε νὰ παγώνῃ τὴν καρδιά της μιὰ ἀνατριχίλα ἀπὸ φόβο. Καὶ ἀκολουθώντας μὲ τὸ αὐτὶ τὸ θρῆνο καθὼς ἐρχότανε, εὑρέθηκε ὕστερα ἀπὸ κάμποση ὥρα μπροστὰ στὸ ἑτοιμοθάνατο δέντρο.

—Ὦ! τί θλιβερὸ θέαμα!

Μὰ ἄκουσε τὴν καρδιά της νὰ σπαράζεται περισσότερο σὰν ἄκουσε τὸ δέντρο νὰ μιλάῃ ἔτσι:

—Ἆ! τί κρύο ποὺ νοιώθω! Πόσο ἄδειο μοῦ φαίνεται τὸ δάσος! Ὅπου καὶ νὰ κυττάξω δὲν βλέπω ψυχή! Ἀπὸ τώρα λοιπὸν μ' ἀφῆκαν ἔτσι μονάχη; Βέβαια τὸ ξέρω, τὸ φῶς δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ μοῦ δώσῃ καθόλου ζωὴ περισσότερη. δὲν πέθανα ὅμως ἀκόμα. Τί ἀπόγινε τὸ πλῆθος τῶν πουλιῶν ποὺ μὲ τριγύριζε; Σὰν σάβανο, μονάχα τὸ φεγγάρι μὲ σκεπάζει μὲ τὸ χλωμό του φῶς! Τί μοναξιά, Θεέ μου! Καὶ ὅμως ἀμέτρητα χρόνια ἤμουν καταπράσινη. Ἡ σκιά μου ἁπλωνότανε στὴ γῆ καὶ σὲ χιλιάδες πουλιὰ ἔδινα καταφύγιο καὶ τροφὴ στὰ ζῶα. Ἤμουν ἡ εἰκόνα τῆς δυνάμεως καὶ χαιρόντουσαν τὰ μάτια νὰ μὲ κυττάζουν. Τώρα ὅμως ὅλοι μὲ ξέχασαν. Δὲν ἔπρεπε ὅμως ἦταν δίκηο νὰ θυμοῦνται πόσο χρήσιμη ἐφάνηκα σὲ ὅλους. Ὦ! νοιώθω πιὸ σκληρὴ κι' ἀπὸ τὸ θάνατο, τὴν ἀχαριστία νὰ μὲ χωρίζῃ ἀπὸ τὸν κόσμο.

Μαζεμένη κάτω ἀπὸ μιὰ φτέρα, ἡ μικρὴ νεράϊδα σὰν μικρὸ κουβάρι, ἄκουγε τὸ θρῆνο τῆς βελανιδιᾶς καὶ στὸ πρόσωπό της ἐζωγραφίζετο μιὰ ἀπέραντη θλίψη καὶ συμπόνια. Τώρα μονάχα γιὰ πρώτη φορὰ ἀντίκρυζε τὸ θάνατο! Πόσο πικρὸς ἤτανε καὶ πόσο ἐγέμιζε μὲ ἀπελπισία τὴν ψυχὴ ἐκείνου ποὺ τὸν ἀντίκρυζε!

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΝΘΟΚΗΠΙΑ

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑΣ

Ἡ γαρυφαλλιὰ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀγαπητὰ ἄνθη. Δὲν ἔχει πολλὲς ἀπαιτήσεις στὴν καλλιέργειάν της καὶ εὐδοκιμεῖ σὲ ὅλα τὰ ἐδάφη.

Ὁ συνηθέστερος πολλαπλασιασμός της γίνεται μὲ καταβολάδες. Ὅταν τελειώσῃ ἡ ἄνθησις, διαλέγομεν ἀπὸ τὸ φυτὸν νεαροὺς βλαστούς, τοὺς κατακλίνομε καὶ τοὺς θάπτομε στὸ ἔδαφος ποὺ προηγουμένως τὸ ἔχομε σκάψει. Ἐκεῖ ποὺ ἐγγίζει ὁ βλαστὸς μὲ τὸ χῶμα, κάνομε μὲ κοπτερὸ μαχαιράκι μιὰ τομή. Οἱ βλαστοὶ αὐτοὶ ὅταν ριζοβολήσουν ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸ μητρικὸ φυτὸ κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ μεταφυτεύονται μὲ λίγο χῶμα σὲ ἄλλο μέρος. Μὰ καὶ μὲ ἄλλο τρόπο πολλαπλασιάζεται ἡ γαρυφαλλιά. Δηλ. μὲ μοσχεύματα. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου κόβουμε νεαροὺς βλαστοὺς ποὺ ἔχουν 5 - 10 γόνατα. Στὴν ἄκρη τοὺς βλαστοὺς αὐτοὺς τοὺς κάνουμε μιὰ σχισμὴ 1 - 2 ἑκατοστὰ καὶ τοὺς φυτεύομε λοξὰ στὸ ἔδαφος καὶ τοὺς παραχώνομε κατὰ τὰ ¾. Ποτίζομεν ὕστερα τακτικὰ καὶ φροντίζομε τὰ μοσχεύματα νὰ εἶναι στὴ σκιά. Τὰ ποτίσματα ὅταν δὲν βρέχει πρέπει νὰ γίνωνται ἡμέρα παρ' ἡμέρα καὶ νὰ σκαλίζωνται κάθε ἑβδομάδα. Μετὰ πέντε ἢ ἕξη μῆνες, τὰ φυτὰ ἀνθοῦσι καὶ κάνουν τὰ ἴδια ἄνθη σὲ χρῶμα καὶ σὲ μέγεθος ποὺ εἶχε καὶ τὸ μητρικὸ φυτό.

Ποικιλίες τῆς γαρυφαλλιᾶς ὑπάρχουν πολλὲς σὲ χρώματα καὶ σὲ μεγέθη.

ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΙΑ

ΤΟ ΛΑΧΑΝΟ

Ἀγαπᾷ χώματα συνεκτικὰ καὶ πλούσια σὲ θρεπτικὲς οὐσίες γι' αὐτὸ τὸ λιπαίνουμε ἄφθονα μὲ κοπριὰ καὶ μὲ χημικὸ λίπασμα.

Σπείρονται σὲ ἀλῆες τὸν Φεβρουάριον καὶ ἀρχὰς ἀνοίξεως καὶ μεταφυτεύονται στὸ χωράφι τὸν Ἀπρίλιο καὶ τὸν Μάϊο ἢ τὸν Αὔγουστο καὶ Σεπτέμβριον.

Γιὰ νάχουμε πρώϊμα λάχανα πρέπει τὰ φυτὰ νὰ εἶναι ἕτοιμα γιὰ μεταφύτευσι τὸν Μάϊον. Οἱ κηπουροὶ συνηθίζουν νὰ καλλιεργοῦν τὰ λάχανα μαζὶ στὶς ἴδιες πρασιὲς μὲ τὶς ντομάτες. Στὴν περίπτωσιν αὐτὴ ὅμως πρέπει νὰ γίνεται τὸ φθινόπωρον καὶ μιὰ πρόσθετος λίπανσις, καὶ μάλιστα μὲ χημικὸ λίπασμα ἀζωτοῦχο.

Ποικιλίες λαχάνου ὑπάρχουν πολλὲς καὶ κάθε ποικιλία πάλι ἔχει πολλὲς παραλλαγές. Τὸ Πατησιώτικο - χονδρὸ σφικτὸ καὶ λευκό. Τὸ πολὺ πρώϊμο «ἐξπρές». Τῶν Βρυξελλῶν. Τὸ Πατησιώτικο κουνουπίδι. Τὸ κουνουπίδι «γίγας τοῦ Ἀλγερίου» πολὺ πρώϊμο (εἰκὼν 1) καὶ ἄλλα.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ

ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Ἐπειδὴ αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἀποθηκεύεται τὸ κρασὶ θὰ δώσουμε μερικὲς συμβουλὲς γιὰ τὴ διατήρησί του:

Ἡ φύσις ἐπροίκισε τὴν πατρίδα μας μὲ ἐξαιρετικὰ προνόμια, ὥστε νὰ εὐδοκιμοῦν τὰ ἀμπέλια καὶ ἀπὸ τὰ σταφύλια τους νὰ γίνωνται ἐκλεκτὰ καὶ εὔγευστα κρασιά. Τὸ ἀμπέλι τὸ ἐγνώρισεν ὁ ἄνθρωπος ἀφ' ὅτου ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, τὸ δὲ κρασὶ ἦτο δι' αὐτὸν πάντοτε ἕνα ἀπὸ τὰ ὠφελιμώτερα ποτά.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἦσαν οἱ πρῶτοι καὶ καλλίτεροι ἀμπελουργοὶ καὶ οἰνοποιοὶ τῆς ἐποχῆς των, ποὺ ἐδίδαξαν καὶ τοὺς ἄλλους.

Τὸ κρασὶ ὅταν πίνεται μὲ μέτρον καὶ δὲν γίνεται κατάχρησις εἶνε πολὺ ὠφέλιμον, διότι διευκολύνει τὴν χώνευσιν, δίδει δύναμιν εἰς τὸν ἐργάτην καὶ τὸν ἀσθενῆ καὶ περιέχει μερικὰ θρεπτικὰ συστατικὰ ποὺ ἔχει ἀνάγκην ὁ ὀργανισμός μας. Ἐκεῖ ποὺ γίνεται καλὸ καὶ ἄφθονο κρασί, ἐκεῖ καὶ ἡ ἐξόδευσις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν — τῶν σπίρτων — δηλ. τοῦ οὔζου, τῆς μαστίχας εἶνε μικρά. Ἐκεῖ ὁ ἀλκοολισμὸς δὲν ἔχει πολὺ προχωρήσει. Ὅπου δὲν πίνεται κρασὶ ἀλλὰ σπίρτα, ἐκεῖ ὁ ἀλκοολισμὸς ἔχει φέρει ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Τὰ ποτὰ αὐτὰ βλάπτουν καὶ καταστρέφουν ὄχι μόνον ἐκεῖνον ποὺ τὰ πίνει ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπογόνους του, οἱ ὁποῖοι γίνονται ἀσθενικοὶ καὶ δὲν ζοῦν πολλὰ χρόνια. Ἀπὸ τὸ κρασὶ σπανίως γίνεται κανεὶς ἀλκοολικός, ἐκτὸς ὅταν πίνει παραπολύ, διότι τὸ κρασὶ ἔχει μὲν οἰνόπνευμα, ἀλλ' εἰς μικρὰν ἀναλογίαν, ἐνῷ ἔχει καὶ ἄλλα συστατικὰ τὰ ὁποῖα ὠφελοῦν τὸν ὀργανισμόν μας.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχομεν ἄφθονον κρασί, ὅταν δὲ τὸ περιποιηθῶμεν, γίνεται πολὺ καλό. Διότι τὰ συστατικὰ του εὑρίσκονται εἰς καλὴν ἀναλογίαν. Συμβαίνει, ὅμως, ἐδῶ καὶ ὀλίγα χρόνια, τὰ ἀμπέλια μας νὰ προσβάλλωνται ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας καὶ ἀπὸ ἔντομα, τὰ ὁποῖα ἐνῷ βλάπτουν τὰ ἀμπέλια, καταστρέφουν καὶ τὴν ποιότητα τοῦ κρασιοῦ. Αἱ θεομηνίαι καὶ ἡ ἐξάντλησις τῶν ἀμπελιῶν μας ἔκαμαν ὥστε κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια νὰ μὴν ἠμποροῦν νὰ γίνωνται μόνα των καλὰ τὰ κρασιά, ἀλλὰ νὰ ἔχουν ἀνάγκην νὰ τὰ περιποιούμεθα καὶ νὰ μὴ τὰ ἀφήνωμεν εἰς τὴν τύχην τους.

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΚΑΛΟ ΚΡΑΣΙ

Διὰ νὰ κάμῃς καλὸ κρασὶ ἔχεις ἀνάγκην πρῶτον ἀπὸ μίαν καλὴν ἀποθήκην, ἡ ὁποία νὰ εἶναι πάντοτε καθαρὰ καὶ εὐάερος, δεύτερον ἀπὸ καθαρὰ βαρέλια καὶ τρίτον ἀπὸ μοῦστον, ὁ ὁποῖος νὰ ἔχῃ τὰ συστατικά του εἰς καλὴν ἀναλογίαν, ὥστε τὸ κρασὶ ποὺ θὰ γίνῃ νὰ σοῦ διατηρηθῇ καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ἡ ἀποθήκη εἰς τὴν ὁποίαν θὰ βάλῃς τὰ κρασιά σου, εἴτε εἶνε ὑπόγειος, εἴτε ἰσόγειος, πρέπει νὰ διατηρῆται πάντοτε καθαρὰ καὶ νὰ ἀερίζεται. Οἱ τοῖχοι τῆς ἀποθήκης νὰ εἶνε πάντοτε ἀσβεστωμένοι, τὸ πάτωμά της καθαρὸν καὶ νὰ πλύνεται συχνά, ἂν εἶνε πλακοστρωμένον, ἐὰν δὲ δὲν εἶνε, τότε ὅπου χυθῇ κρασί, πρέπει νὰ ρίπτῃς ὀλίγον ἀσβέστην διὰ νὰ ἐμποδίσῃς τὸ ξύνισμα ποὺ ἠμπορεῖ νὰ μεταδοθῇ καὶ εἰς τὰ βαρέλια. Καταλληλοτέρα ἐποχὴ διὰ νὰ καθαρίσῃς τὴν ἀποθήκην εἶνε κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ τρυγητοῦ, ὅταν τραβήξῃς τὰ βαρέλια διὰ νὰ τὰ καθαρίσῃς.

Ἂν ἔχῃς βαρέλια καινούργια, εἰς τὰ ὁποῖα πρώτην φορὰν θὰ βάλῃς κρασί, νὰ τὰ πλύνῃς πρῶτα μὲ ζεστὸ νερὸ εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτεις ὀλίγον ἁλάτι, κατόπιν τὰ ξεπλένεις μὲ κρύο νερὸ πολλὲς φορὲς καὶ ἀφοῦ στραγγίξουν καλὰ τὰ τοποθετεῖς εἰς τὴν ἀποθήκην.

Ἐὰν ἔχῃς βαρέλια παλαιά, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχες βάλει κρασὶ τότε ἀφοῦ τὰ ξεφουντώσῃς ἀφαιρεῖς καλὰ τὴν λάσπην, ξύνεις καλὰ μία μία δούγα καὶ τὰ φούντια, τὰ ξεπλύνεις μὲ ὀλίγον νερὸ καὶ τ' ἀφήνεις 10 - 15 ἡμέρας εἰς τὸν ἥλιον. Κατόπιν τὰ φορτώνεις καί, ἂν μὲν τὸ βαρέλι εἶχε πρὶν καλὸ κρασὶ καὶ δὲν μυρίζει ξυνίλαν, τότε τὰ πλύνεις μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ κατόπιν μὲ κρύο νερό, τὰ στραγγίζεις καὶ τὰ τοποθετεῖς εἰς τὴν ἀποθήκην κάθε ἕνα εἰς τὴν θέσιν του.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Ὁ Νέος τῆς Ε. Ο. Ν. πρέπει:

1ον Νὰ εἶναι πιστὸς εἰς τὴν Πατρίδα, τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἀρχηγὸν-Κυβερνήτην μας ποὺ μόνος ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴ ΝΕΟΛΑΙΑ.

2ον Νὰ βοηθῇ πάντας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην καὶ πάντοτε.

3ον Νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ φέρεται σὰν ἀδελφὸς πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους του τῆς Ὀργανώσεως.

4ον Νὰ εἶναι πρὸς πάντας εὐγενής, εὐπροσήγορος καὶ μειλίχιος.

5ον Νὰ ἀγαπᾷ τὰ ζῷα καὶ νὰ διδάσκῃ εἰς τοὺς ἄλλους νὰ τὰ ἀγαποῦν.

6ον Νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς διαταγὰς τῶν γονέων του, τῶν βαθμοφόρων καὶ προϊσταμένων του.

7ον Νὰ εἶναι πάντοτε εὔθυμος ὄχι μόνον εἰς τὰ παιχνίδια, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε ὑπηρεσίας.

8ον Νὰ εἶναι οἰκονόμος καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ ἀποταμιεύῃ.

9ον Νὰ εἶναι ὑψηλόφρων, αἰσθηματίας καὶ ὑπερήφανος.

10ον Νὰ εἶναι καθαρὸς καὶ εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὰ φορέματά του.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΜΑΣ

Τὴν περασμένη Τρίτη, στὶς 25 Ὀκτωβρίου, ὅπως κάθε χρόνο, πανηγυρίσαμε τὴν ἑορτὴ τῆς σημαίας μας.

Ἡ σημαία μας!

Ἐὰν γιὰ κάθε λαὸ ἡ λέξις αὐτὴ προξενῇ δέος καὶ σεβασμό, γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνας πρέπει νὰ φέρνῃ ρίγη συγκινήσεως, γιατὶ στὴν θέα της βλέπουμε ζωγραφισμένες χιλιάδες φυσιογνωμίες, ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωή τους, γιὰ νὰ μᾶς χαρίσουν αὐτὸ τὸ γαλάζιο πανί.

Γι' αὐτὸ καὶ ὅταν ἀποκαλυπτώμεθα μπροστά της, ἀποκαλυπτόμεθα σὲ πλῆθος ἡρώων τοῦ 21.

Ἕνα κομμάτι γαλάζιο πανί! Κάτι ἀπὸ τοὺς ἀφροὺς τῆς θάλασσάς μας, καὶ τὸν ξάστερο Ἑλληνικὸ οὐρανό μας, ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴν Ρουμελιώτικη ἀθάνατη φουστανέλλα, ἀνακατεμένο μὲ τὴν ἔνδοξη βράκα τοῦ νησιώτη πολεμιστὴ ἴσως-ἴσως καὶ συμβολισμὸς τῶν χρωμάτων, ποὺ φοροῦσε πάντοτε ὁ Χριστός μας...

Ποιὸς ξεύρει!....

Μὰ ὅ,τι καὶ ἐὰν συμβολίζουν τὰ χρώματά της γιὰ μᾶς, δὲν εἶναι κάτι τι ἄψυχο, εἶναι ἕνα σύμβολο ζωντανό, μιὰ ἀληθινὴ ἱστορία....

Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, ποὺ ὡδήγησε τόσες φορὲς τὸν Ἑλληνικὸ στρατὸ σὲ λαμπρὲς νίκες, αὐτὴ ποὺ κυματίζει σήμερα περήφανα γύρω μας, ὑψώθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἐπίδαυρο στὴν πρώτη Ἐθνοσυνέλευση, ποὺ ἀνεκήρυξε τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος, τῇ 1η Ἰανουαρίου 1922.

Ὑψώθηκε ψηλά, καὶ πάντα θὰ κυματίζῃ καμαρωτή, γιὰ νὰ μᾶς προστατεύῃ στὶς ἔνδοξες πτυχές της, σὰν μητέρα στοργική.

28—10—38 ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΖΑΘΑ

Παρέλασις Φαλαγγιτῶν Ὑποδιοικήσεως Βόλου κατὰ τὰ Ἀποκαλυπτήρια τοῦ Ἀνδριάντος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου

Ὁμὰς Φαλαγγιτισσῶν Ἀγρινίου

Φαλαγγῖται τῆς Δ. Α. Σ. ἀσκούμενοι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἡλιογράφων

Ἕνα τμῆμα ἀπὸ τὸ περίπτερον τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης. Τὰ κομψοτεχνήματα εἶναι ἀπὸ λεπτὸ μέταλλο κατειργασμένα ἀπὸ τὴν Φαλαγγίτισαν τῆς εἰκόνος

Φαλαγγίται τῆς 1ης Ὁμάδος 2ου τάγματος, εἰς τὴν τοποθεσίαν Βρύσση-Πασσᾶ κατὰ μίαν ἐκδρομὴν

Ὁμὰς Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν τοῦ 14ου Ὑποτομέως Θηλέων κατὰ τὴν ἐκδρομήν των εἰς τὸ στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ

Φάλαγξ τῆς Ε. Ο. Ν. Τριπόλεως παρελαύνουσα πρὸ τῶν ἐπισήμων κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἁλώσεως τῆς Τριπόλεως

Τμῆμα τῆς Ε. Ο. Ν. τοῦ Λιθοβουνίου Αἰτωλοακαρνανίας ἐργάζεται πρὸς ἰσοπέδωσιν τοῦ γηπέδου ὅπου ἀνεγείρεται τὸ Νέον Σχολεῖον

Φαλαγγίτισσαι τοῦ σχηματισμοῦ θηλέων Λαρίσης παρελαύνουσαι πρὸ τῆς προτομῆς τοῦ μεγαλομάρτυρος Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῶν Ἐπισήμων τὴν 9ην Ὀκτωβρίου

Οἰκονομολογικὴ Στήλη

ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ

Ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος, ἀντιμετωπίζων τὰ τόσα προβλήματα τὰ ὁποῖα τοῦ παρουσιάζοντο εἰς τὴν ζωήν, ἔπρεπε ἐπὶ πλέον νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ μέλλοντος.

Ἡ φύσις, ἀφειδῶς παρέχουσα εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ μέσα τῆς ζωῆς του, ἔσφιγγε στοργικῶς τὸ τέκνον της εἰς τὴν θερμήν της ἀγκάλην.

Τὸ ξύπνημα ὅμως ἦτο ἐπόμενον. Ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν φιλόστοργον μητέρα φύσιν ἐχαλαρώθη καὶ οὕτω πως βλέπομεν τὸν προστατευόμενόν της νὰ λαμβάνῃ θέσιν ἀντιμέτωπον πρὸς αὐτήν.

Ὁ ἀγὼν εὐγενικὸς καὶ δίκαιος συγχρόνως παρεχώρησε εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν καὶ ἐνεσάρκωσε τὰ ὄνειρα τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος διὰ τῆς πλήρους ἐπικρατήσεώς του.

Κατενόησεν ἤδη ὅτι ἡ ἀποταμίευσις ἦτο μία ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τῆς ἀπολύτου ἀνεξαρτησίας καὶ τὸ μόνον φάρμακον κατὰ τοῦ φάσματος τοῦ μέλλοντος.

Κατενόησεν ἐπίσης ὅτι αὐτὴ ἀποτελεῖ ἕναν ἐκ τῶν κυριωτέρων παραγόντων τοῦ πολιτισμοῦ, τόσον τῶν ἀτόμων ὅσον καὶ τῶν ἐθνῶν.

Εἶναι δὲ ἀπὸ ἀτομικῆς ἀπόψεως τῆς ἀποταμιεύσεως ἡ ἐπίδρασις πολυειδῶς σημαντικὴ καθ' ὅτι ἡ ὕπαρξις ἀποθέματος ἐμπνέει θάρρος κατὰ τοὺς βιωτικοὺς ἀγῶνας, παρέχουσα τὸ συναίσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἀλλ' ἡ ἀποταμίευσις ἔχει μεγαλυτέραν σπουδαιότητα εἰς τὴν καθόλου κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν ζωήν. Παρέχει εἰς τὴν παραγωγὴν ἕνα τῶν τριῶν αὐτῆς συντελεστῶν, τὸ κεφάλαιον, καὶ ἀποτελεῖ διὰ τοῦτο κυριώδη μοχλὸν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Τονώνει τὸ πατριωτικὸν αἴσθημα, γεφυρώνει τὸ ἀδυσώπητον χάος μεταξὺ πλουσίου καὶ πτωχοῦ, λιγοστεύει τὴν κατανάλωσιν περιττῶν εἰδῶν καὶ τέλος ἐνισχύει τὴν συντηρητικότητα τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

Ἐὰν ἕκαστος ἄνθρωπος κατενόησε τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποταμιεύσεως χάριν αὐτοῦ τούτου τοῦ συμφέροντός του, εἶναι ἐπόμενον ὅτι τὸ Κράτος ἀντελήφθη αὐτὴν καλύτερον χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς κοινωνίας, τοῦ συμφέροντος τῆς ὁλότητος.

Μάλιστα σήμερον, ὅτε τὸ Κράτος θεωρεῖται ὡς ὁ σπουδαιότερος συντελεστὴς τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τῆς κοινωνίας, συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἐξάπλωσιν τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ τούτου θεσμοῦ.

Ἵδρυσε πανταχοῦ ταμιευτήρια διὰ τὴν καλλιτέραν καὶ ταχυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῆς λαϊκῆς ἀποταμιεύσεως. Ὡς ἐπίσης ταμεῖα προνοίας, καὶ τὸ σπουδαιότερον καθιέρωσε ὑποχρεωτικὸν τὸν θεσμὸν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Διάφορα περιοδικὰ ὅπως καὶ ἐφημερίδες ἀποτελοῦν ἀποτελεσματικὰ μέσα καταλλήλου προπαγάνδας πρὸς ἐμπότισιν τοῦ εὐγενεστάτου καὶ ὑψηλοῦ συναισθήματος τῆς ἀποταμιεύσεως.

Τόση δὲ εἶναι ἡ σπουδαιότης ταύτης ὥστε σήμερον νὰ κατατάσσωμεν κατὰ σειρὰν τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀναπτύξεώς της.

Ἕνας τοιοῦτος θεσμὸς κοινὸς εἰς κάθε ἄνθρωπον καὶ ἔθνος, δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ ἀποτελέσῃ κρίκον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ τοὺς συνδέσῃ ὅλους μαζί, πρὸς κοινὴν συνεργασίαν, πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Οἱ ἄνθρωποι, καθορίσαντες τὴν 31 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους ὡς διεθνῆ ἑορτὴν τῆς ἀποταμιεύσεως, προσφέρουν εἰς τὸν βωμόν της τιμὰς καὶ ἀπείρους εὐχὰς πρὸς τὴν εὐεργέτιδα θεὰν διὰ τὰ τόσα ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα τόσον ἄφθονα παρέχει εἰς αὐτούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΙΟΣ
Φοιτητὴς Παντείου Ἀν. Σχολῆς Πολ. Ἐπιστημῶν

Ὑγιειναὶ Γνώσεις

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗ

Στὶς Βόρρειες Ἰνδίες μερικοὶ ἰθαγενεῖς ἔφεραν κάποτε μπροστὰ σὲ ἕνα Ἄγγλο στρατηγὸν κάποιο νέον ποὺ εἶχε πέσει ἀπὸ ἕνα ὑψηλὸ βράχο καὶ ἐφαίνετο ἑτοιμοθάνατος. Ὁ στρατηγὸς ἀντελήφθη ἀμέσως πὼς εἶχε πάθει ἐξάρθρωση τῆς ὠμοπλάτης καὶ μερικὰ χτυπήματα ἐπιπόλαια. Ἔβγαλε λοιπὸν τὸ ὑπόδημά του, ἔβαλε τὴν φτέρνα κάτω ἀπὸ τὴ μασχάλη καὶ τράβηξε τὸ μπράτσο του μὲ δύναμη ὥσπου ἡ κλείδωση ξαναβρῆκε τὴ θέση της.

Ἀπὸ τὸν πόνο εἶχε λιποθυμήσει καὶ οἱ φίλοι του νόμισαν πὼς εἶχε πεθάνει. Ὕστερα ὅμως ἀπὸ λίγο συνῆλθε καὶ βρῆκε τὸ χέρι του στὴ θέση του.

Αὐτὸ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ νομίσουν πὼς ὁ στρατηγὸς ἦταν σπουδαῖος γιατρὸς καὶ μαζεύτηκαν ὅλοι οἱ ἄρρωστοι τῆς περιφερείας νὰ τοὺς γιατρέψῃ. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς ἀντελήφθη ὅτι ἦσαν σὲ κακὴ κατάσταση ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσία, ἄφηναν τὶς πληγὲς νὰ μολύνωνται καὶ ἄλλοι ἔπιναν ἀκάθαρτα νερὰ ἢ ἔζοῦσαν σὲ ἀκάθαρτα μέρη. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ στρατηγὸς δὲν ἔκαμε ἄλλο παρὰ νὰ συμβουλεύσῃ τοὺς προεστῶτας τῶν χωριῶν νὰ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα.

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΥΙΓΕΣ

Ἀπὸ τὶς μυῖγες μεταδίδονται πολλὲς ἀσθένειες, ἐπειδὴ καθίζουν ἐπάνω σὲ παντὸς εἴδους ἀκαθαρσίες (κόπρανα, πτύελα κλπ.) καὶ ἄλλες μὲν ἀπὸ αὐτὲς τὶς εἰσάγουν στὸ στομάχι τους ἢ κουβαλοῦν μὲ τὰ τριχωτὰ πόδια τους πολλὰ βλαβερὰ μικρόβια ποὺ τὰ ἀποθέτουν στὶς τροφές μας εἴτε μὲ τὰ πόδια, εἴτε μὲ τὰ περιττώματά τους.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μεταδίδεται ὁ τύφος, ἡ χολέρα, ἡ φθίσις καὶ πολλὲς ἄλλες ἀσθένειες.

Ἀπὸ τὶς μυῖγες προφυλασσόμεθα εἴτε μ' ἕνα κολλῶδες χαρτὶ ποὺ προμηθευόμεθα ἀπὸ τὰ φαρμακεῖα, εἴτε μὲ μυιοπαγίδες, εἴτε μὲ τὰ διάφορα ἐντομοκτόνα (φλὶτ κλπ.)

ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΨΥΛΛΟΥΣ

Οἱ ψύλλοι παρουσιάζονται τοὺς θερινοὺς μῆνας.

Συνήθως γεννοῦν τ' αὐγά τους στὰ σκουπίδια καὶ στὶς σχισμὲς τοῦ πατώματος καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι σκεπασμένο μὲ χαλιά. Ἀναπτύσσονται ἐπίσης στὰ σπίτια ποὺ ἔχουν γάτους καὶ σκύλλους.

Εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνα ἔντομα, γιατὶ μεταδίδουν τὴ φοβερὴ νόσο, τὴν πανώλη, μὰ καὶ ἄλλας ἀσθενείας. Καταπολεμοῦνται μὲ τὴν καθαριότητα τῶν δωματίων καὶ πρὸ πάντων μὲ τὰ ἐντομοκτόνα φάρμακα.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ κ. Ζερμὰτ ἀφοῦ κούνησε δυὸ φορὲς τὴ σημαία τὴν ἔστησε δίπλα στὸ πυροβολεῖο. Κι' ἄν ὑποθέσουμε πὼς οἱ κανονιὲς τοῦ πλοίου δὲν εἶχαν ἀκουστῆ ἀπὸ τὸ Φαλσεγχάϊμ,, σὰν τὴν ἄλλη φορά, οἱ ἄλλοι ἐκεῖ πέρα θἄβλεπαν τουλάχιστον πὼς γιὰ τὴν ὥρα δὲν τοὺς ἀπειλοῦσε κανένας κίνδυνος.

Μετὰ μισὴ ὥρα τὸ καγιὰκ ἐγύρισε στὸ ρέμμα καὶ ἀπὸ μέσα ἀκόμη τοὺς φώναξε ὁ Τζάκ:

— Ἑφτὰ κανονιές! Ἔρριξαν ἑφτὰ κανονιές!...

— Ἑφτὰ φορὲς νὰ εἶναι εὐλογητὸς ὁ Θεός, ἀποκρίθηκε ὁ Φραγκῖσκος.

— Ἡ Τζέννυ μὲ ἐξαιρετικὴ συγκίνηση ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ Φρίτς, καὶ ὕστερα ἔπεσε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς κ. Ζερμὰτ ποὺ τῆς σκούπιζε τὰ δάκρυα μὲ θερμὰ φιλιά.

Ἀμφιβολία λοιπὸν δὲν χωροῦσε καμμιὰ γιὰ τὴν παρουσία κάποιου πλοίου, ἀφοῦ καὶ τὶς δυὸ φορὲς οἱ κανονιὲς τοῦ Καρχαρία πῆραν ἀπάντησι. Γιὰ κάποιον λόγο βέβαια τὸ πλοῖο αὐτὸ θἄτανε ἀραγμένο σὲ κανένα ὅρμο τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς. Ἴσως μάλιστα σ' αὐτὸν νὰ πέρασε καὶ ὅλο τὸ διάστημα τῆς τρικυμίας. Καὶ φυσικὰ τώρα δὲν θἄφευγε χωρὶς νὰ ἐπικοινωνήση μὲ τὴν ἄγνωστη ἐκείνη χώρα καὶ τοὺς κατοίκους της.

Ἑπομένως θἄτανε καλύτερα νὰ τὸ περιμένουν νἄρθη στὸν κόλπο τῆς Σωτηρίας.

— Δὲν συμφωνῶ, ἔλεγε ὁ Τζάκ! Πρέπει νὰ πᾶμε ἀμέσως.

Ὁ Ἐρνέστος ὅμως ποὺ ἦταν καὶ ὁ φρονιμώτερος ἔφερε ἀντιρρήσεις μὲ τὶς ὁποῖες συνεφώνησε καὶ ὁ κ. Ζερμάτ. Ἦταν ποὺ δὲν ἤξεραν σὲ ποιὰ ἐθνικότητα ἀνῆκε αὐτὸ τὸ πλοῖο... Θὰ μποροῦσε περίφημα νἄτανε καὶ κανένα πειρατικό, ἀφοῦ στὸν Ἰνδικὸ ὠκεανὸ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο οἱ πειρατὲς ἦσαν πόμπολλοι... Καὶ ποιὸς ἤξερε, παρακαλῶ, μήπως κι' αὐτὸ τὸ πλοῖο δὲν εἶχε πέσει στὰ χέρια τῶν κακούργων ἐκείνων; Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἀπηλοῦσαν πολλοὶ κίνδυνοι τὸν κ. Ζερμὰτ καὶ ὅλην του τὴν οἰκογένεια.

Αὐτὲς ἦσαν οἱ ἀντιρρήσεις τοῦ Ἐρνέστου.

— Τί στεκόμαστε λοιπόν; ἐδήλωσε ὁ Φρίτς. Πρέπει νὰ φύγουμε ἀμέσως.

— Ὢ βέβαια... εἶπε ἡ Τζέννυ, ἀνυπόμονη.

— Ἐγὼ θὰ μπῶ στὸ καγιάκ, εἶπε ὁ Φρίτς. Ὁ καιρὸς καὶ ἡ θάλασσα μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ πάω ὡς τὸ ἀκρωτήρι.

Ἔχω τὴ γνώμη κι' ἐγὼ εἶπε ὁ κ. Ζερμάτ, πὼς δὲν μποροῦμε περισσότερο νὰ κρατηθοῦμε σ' αὐτὴ τὴν ἀβεβαιότητα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει προτοῦ νὰ πλησιάσωμε στὸ πλοῖο πρέπει νὰ ξέρουμε... Ἄκουσε, Φρίτς, μαζί σου θἄρθω κι' ἐγώ!

— Δὲν συμφωνῶ, πατέρα, εἶπε ὁ Τζάκ, νὰ πᾶτε σεῖς. Ἐγὼ ξέρω πολὺ καλὰ νὰ τραβῶ κουπὶ στὸ καγιάκ. Ὕστερα θὰ χρειαστοῦμε τὸ ὀλιγώτερο δυὸ ὧρες νὰ φτάσωμε στ' ἀκρωτήρι, κι' ἔπειτα πάλι ἀπὸ κεῖ κανεὶς δὲν ξέρει πόσο μακρυὰ θἆναι τὸ πλοῖο. Γι' αὐτὸ νομίζω πὼς πρέπει νὰ πάω ἐγὼ μαζὶ μὲ τὸν Φρίτς κι' ὄχι ἐσεῖς.

— Καὶ ἐγὼ συμφωνῶ εἶπε ὁ Φρίτς. Καλύτερα νἄρθη μαζί μου ὁ Τζάκ.

Ὁ κ. Ζερμὰτ ὅμως εἶχε δισταγμοὺς ἀκόμη. Ἡ ἐκδρομὴ αὐτὴ κατὰ τὴν γνώμη του, ἔπρεπε νὰ γίνῃ μὲ πολλὴ φρόνηση καὶ προσοχὴ καὶ γι' αὐτὸ εἶχε τὴ γνώμη πὼς ἔπρεπε νὰ τὴν παρακολουθήσῃ ὁ ἴδιος.

Ἡ κ. Ζερμὰτ ἐν τούτοις δὲν συνεφώνει μαζί των.

— Γιατί νὰ μὴν πᾶνε ὁ Φρίτς καὶ ὁ Τζὰκ μαζί; Θὰ τοὺς δώσουμε ὅλες τὶς ἀναγκαῖες ὁδηγίες καὶ εἶμαι βεβαία πὼς δὲν θὰ παραλείψουν νὰ κάμουν ὅ,τι χρειάζεται.

Ὁ κ. Ζερμὰτ ὕστερ' ἀπ' αὐτὰ ἐπείσθηκε, κι' ἔδωσε ὅ,τι ὁδηγίες ἔκρινε καλὲς στὸν Τζὰκ καὶ τὸν Φρίτς.

Τοὺς παρήγγειλε δηλαδὴ πὼς μόλις θὰ περνοῦσαν τὸ ἀκρωτήρι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσουν τὴν παραλία καὶ ἀφοῦ κρυφτοῦν μέσα σὲ βράχους, ἀθέατοι νὰ μπορέσουν νὰ δοῦν καὶ νὰ σημειώσουν μονάχα τὴ θέσι τοῦ πλοίου καὶ νὰ γυρίσουν ἀμέσως στὸ Φάλσενχάϊμ, χωρὶς νὰ ἐπιδιώξουν νὰ τὸ πλησιάσουν. Καὶ τότε ὁ κ. Ζερμὰτ θὰ σκεπτότανε τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Ἡ ἐπιτυχία θὰ ἦταν κατὰ τὴν γνώμη του ἂν ὁ Φρίτς καὶ ὁ Τζὰκ θὰ μποροῦσαν νὰ μὴν τοὺς ἀντιληφθοῦν ἀπὸ τὸ πλοῖο.

Ὁ Ἐρνέστος, ἔδωσε κι' αὐτὸς τὴ γνώμη του. Ἂν δὲν μποροῦσαν ὁ Φρίτς καὶ ὁ Τζὰκ νὰ κρυφτοῦν ἐντελῶς τότε θὰ μποροῦσαν νὰ παρουσιαστοῦν ὡς ἄγριοι. Καὶ γι' αὐτὸ δὲν εἶχαν παρά, ὅπως καὶ ἄλλοτε τὸ εἶχε κάμει ὁ Φρίτς — τότε ποὺ πῆγε μὲ τὴν Τζέννυ στὸν κόλπο τῶν Μαργαριτῶν — νὰ μουντζουρώσουν τὰ πρόσωπά τους καὶ τὰ χέρια τους καὶ νὰ ντυθοῦν σὰν τοὺς ἀγρίους. Ἔτσι ἂν οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου ἦσαν πειραταὶ καὶ μάλιστα ἀράπηδες, θἄχαν ἀσφαλῶς λιγώτερο φόβο. Γιατί ἦταν πολὺ φυσικὸ νὰ συναντήσουν ἀράπηδες στὴ μεριὰ ἐκείνη τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ...

Τὴ γνώμη αὐτὴ τοῦ Ἐρνέστου τὴν βρῆκαν θαυμάσια. Κι' ἔτσι οἱ δυὸ ἀδελφοὶ ντύθηκαν σὰν τοὺς κατοίκους τῶν Ἀνδαμινῶν νήσων καὶ μὲ καπνιὰ ἔβαψαν ὕστερα τὰ πρόσωπα καὶ τὰ χέρια τους. Καὶ σὰν μασκαράδες μπῆκαν στὸ καγιὰκ καὶ σὲ μισὴ ὥρα ἔπλεαν στ' ἀνοιχτά...

Ἡ κ. Ζερμὰτ καὶ ὁ Τζάκ.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

Η συνεργασία ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Ἄρθρα - Ἀνταποκρίσεις - Ποιήματα

Παρακαλοῦμεν, θερμότατα καὶ πάλιν τοὺς ἀποστέλλοντας οἱασδήποτε φύσεως συνεργασίαν νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ διατιθέμενος χῶρος πρὸς δημοσίευσιν ταύτης εἶναι περιωρισμένος καὶ συνεπῶς αὐτὴ ὀφείλει νὰ εἶναι βραχεῖα. Ἄρθρα ἢ ποιήματα κ.λ.π. μακροῦ μήκους, ἀναγκαστικῶς ἢ θὰ καθυστεροῦν εἰς δημοσίευσιν ἢ θὰ περικόπτωνται.

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης, ὅπως ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα «Κίνησιν» τῶν Τμημάτων, ἀποστέλλωνται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ Γραφεῖον Τύπου τῆς Ε. Ο. Ν. (ὁδὸς Καραγεώργη τῆς Σερβίας ἀριθ. 4), ὁπόθεν κρινόμενα θὰ ἀποστέλλωνται ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν.

Ἡ παντὸς ἄλλου εἴδους ἀλληλογραφία θὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ.

Συνιστῶμεν ἐπίσης ὅπως ἡ ἀποστελλομένη ὕλη εἶναι καθαρογραμμένη καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνον σελίδος καὶ ἀπηλλαγμένη ὀρθογραφικῶν σφαλμάτων. Νὰ συνοδεύηται δὲ αὐτὴ ὡς καὶ πᾶσα ἀλληλογραφία ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δελτίου δεόντως συμπεπληρωμένου.

Ὡς καὶ προηγουμένως ἐγράψαμεν, οἱ ἀποστέλλοντες συνεργασίαν δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι αὐτὴ ὑποβάλλεται ὑπὸ τὴν κρίσιν ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς κατὰ σειρὰν προτεραιότητος ἥτις ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ ταύτης.

ΑΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΑΣ

Προσπάθησα νὰ φαντασθῶ τὴν ζωὴν χωρὶς ζῶα: Δίχως ἄλογα, χωρὶς σκύλους, γάτες, πουλερικά, ψάρια, ἑρπετά, ζῶα τῆς πόλεως καὶ ζῶα τοῦ βουνοῦ, ἄγρια καὶ βλαβερὰ καὶ ἄλλα μικρὰ χρήσιμα, εὐγενῆ καὶ ἥμερα, ὡραῖα καὶ ἄσχημα, χαριτωμένα καὶ ἀποκρουστικά.

Καὶ βρέθηκα ἐμπρὸς σὲ μιὰ μικρὴ εἰκόνα δίχως κίνησι, χωρὶς ζωή.

Φαντάσθηκα μιὰ ἄνοιξι δίχως τὸ κελάδημα τῶν ἀηδονιῶν, τὸ ὡραιότερον δάσος χωρὶς τὸ τιτίβισμα τῶν πουλιῶν, τὴν πιὸ γαληνεμένη γαλάζια θάλασσα ἀκατοίκητη ἀπὸ τοὺς πολύχρωμους, ποικίλους καὶ ἀεικίνητους οἰκιστάς της, καὶ τρόμαξα ἐμπρὸς στὸ θέαμα, φοβήθηκα ἐμπρὸς στὴ νέκρα ποὺ ἁπλώθηκε μπροστά μου, βρέθηκα σὲ ἕνα ἀπέραντο ζωντανὸ νεκροταφεῖον.

Καὶ ἀμέσως ἔτρεξα στὸν κῆπο, εἶδα τὸ καλό μου καναρίνι νὰ μοῦ ἀπαντᾷ στὸ σφύριγμά μου μὲ τὴν πιὸ ψηλή του νότα, ντιζὲρ ἄφθαστος, ἀσυναγώνιστος καὶ ἀκούραστος συνθέτης, ἔκανε τὴν ψυχή μου νὰ ἀνοίξῃ ἀπὸ χαρά.

Ὁ καλός μου Μπόμπυ μὲ καλημέρισε μὲ ἕνα χαριτωμένο γλύψιμο τῶν χεριῶν, ἁβρότατο χειροφίλημα κοσμικοῦ κυρίου καὶ ἡ καλή μου μπιζοῦ μὲ τὴν ἀνατολίτικη νωχέλεια ποὺ τὴν χαρακτηρίζει, καὶ κάπως πικαρισμένη ἀπ' τὸ χάδι τοῦ Μπόμπυ ἦλθε καὶ ἁπλώθηκε στὰ πόδια.

Δὲν προφθάνω νὰ ἀνταποδώσω τὰ χάδια καὶ ἕνα δυνατὸ ὀγκάνισμα ἀπὸ τὸν πεισματωμένον Μέντιο τοῦ περαστικοῦ μανάβη μὲ ἔκαμε νὰ τιναχθῶ...

Ὢ! τί κίνησις, τί ζωή, μακρυὰ ἡ πλῆξις, ἡ μονοτονία· πετῶ ἀπὸ χαρά, δίνω ἄφθονη τροφὴ στὰ ἀγαπητά μου ζῶα, τὰ χαϊδεύω, παίζω μαζί τους καὶ προσπαθῶ μὲ κάθε μέσον νὰ τοὺς δείξω τὴν μεγάλην μου εὐγνωμοσύνην, ἄφθαστη ὅπως ἄφθαστα εἶναι καὶ τὰ ἀγαθὰ ποὺ μᾶς προσφέρουν...

Κομψή μου κυρία· ἆρά γε τὶς ὧρες ποὺ γεμάτη κοκεταρία θαυμάζετε τὴν ἐλεγκάντικη σιλουέττα σας μὲ τὴν περίφημη ὁλομέταξη τουαλέττα, τὴν θαυμασία renard καὶ τὰ ἐξαίσια plumeau, παγίδα ἀλάνθαστη καὶ δυνατὸς μαγνήτης στὶς κοσμικές σας ἐπιτυχίες, σκεφτήκατε ποτὲ πῶς αὐτὸν τὸν θαυμάσιον στολισμὸν τὸν ὀφείλετε στὰ ζῶα;

Καμμία ἐκδήλωσις στὴν ζωή, καμμία κίνησις δίχως τὴν βοήθειαν τῶν πολυτίμων φίλων μας.

Στὴν λύπη καὶ στὴν χαρά μας, στὴ διασκέδασι, στὰ sport, στὶς καλὲς καὶ στὶς δύσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς μας, ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ στὶς στιγμὲς ποὺ κινδυνεύει ἡ Πατρίς, χρήσιμοι, ἀπαραίτητοι σύντροφοι, πολύτιμοι συνεργάται, βοηθοὶ τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς ὁλότητος.

Μᾶς προσφέρουν τὸ πᾶν. Κάθε τους ἐνέργεια καὶ αὐτὸς ὁ προορισμός τους πῶς θὰ βοηθήσουν τὸν ἄνθρωπον καὶ πῶς θὰ τοῦ κάμουν τὴν πιὸ ξεκούραστη, περισσότερο εὔκολη μὰ καὶ πιὸ εὐχάριστη τὴν παραμονήν του στὴν γῆ.

Ἀφιλοκερδεῖς συνεταῖροι στοὺς ἀγῶνες καὶ εὐγενεῖς ἐρασιτέχναι διὰ τὴν ψυχαγωγίαν μας. Σαστίζω μπρὸς στὶς καλωσύνες μὲ τὶς ὁποῖες σᾶς ἐστόλισε ἡ Φύσις. Μὲ πιάνει δέος μπρὸς στὸ πλῆθος καὶ στὰ εἴδη ποὺ ἀνήκουν στὸ κραταιὸ βασίλειόν σας καὶ ταπεινωμένη ψιθυρίζω: «ἀληθῶς πλάστη μου τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας».

Θέλω νὰ βρῶ τοῦ καθενὸς τὰ ἀγαθά, ξέχωρα νὰ ὑμνήσω, μὰ εἶναι τὰ ἀγαθά σας τόσο πολλὰ καὶ σεῖς, ἀγαπητά μου ζῶα ἀμέτρητα. Φοβοῦμαι πολὺ μήπως σᾶς ἀδικήσω εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ φανῶ ἐλλιπὴς στὶς ἀρετές σας. Γι' αὐτὸ σταματῶ μὲ λύπη καὶ προσπαθῶ νὰ δῶ τί σᾶς ἀνταποδίδομεν ἐμεῖς στὶς τόσες καλωσύνες σας.

Ὁμολογῶ πῶς δειλιάζω νὰ σᾶς ἀντικρύσω ὅταν σκεφθῶ πῶς δὲν περνάει στιγμὴ χωρὶς νὰ σᾶς κακομεταχειρισθοῦμε ὄχι μόνον ὅταν ἄθελά σας μᾶς κάνετε κακό. Ἀλλὰ τὶς περισσότερες φορὲς γίνεσθε ὁ στόχος κάθε νευρικῆς μας κρίσης...

Κτυπάει ἀλύπητα ὁ ἁμαξᾶς τὸ δόλιο ἄλογο ὅταν δὲν προχωρεῖ καὶ ἂς φταίει ὁ λασπωμένος δρόμος ποὺ ἐμποδίζει. Κλωτσάει τὴν γάτα ὁ κακομαθημένος μπέμπης καὶ τῆς τραβᾷ ἀδιάκοπα τὴν οὐρά, ἀδιάφορος στοὺς πόνους της, διὰ νὰ διασκεδάζῃ...

Παιδεύει ἡ ἐκκεντρικὴ κυρία τὸ σκυλάκι της μαθαίνοντάς το νὰ περπατάει σούζα. Μὰ τί σημασία ἔχει; Εἶναι τόσον διασκεδαστικό.

Μὰ αὐτὰ εἶναι τὰ ὀλιγώτερα ποὺ συναντᾶμε κάθε ἡμέρα στὴν ζωήν μας.

Ἡ κακὴ συνήθεια νὰ μὴ σεβόμαστε τὶς ἀδυναμίες τῶν ἄλλων καὶ τὸ φοβερὸ ἐλάττωμα νὰ ἐκμεταλλευόμαστε τὴν καλωσύνη τους δὲν περιορίστηκε εἰς τοὺς συνανθρώπους μας...

Ἆρά γε τί νὰ λέτε στὴν γλῶσσα σας καὶ σὲ πιὸ χαμηλὸ ἐπίπεδο νὰ μᾶς ἔχετε τάξει, ἀφοῦ τόσον βάρβαρα καὶ ἀχάριστα φερόμαστε ἀπέναντί σας;

Στερεῖσθε λογικῆς, ἔχετε ὅμως τόσον πλούσια ἀνε-

πτυγμένα τὰ αἰσθήματα τῆς ὑπακοῆς, ἐργατικότητος, πίστεως, εὐγνωμοσύνης, τόσο ποὺ μποροῦμε τὰ περισσότερα ἀπὸ σᾶς νὰ σᾶς ἔχουμε παραδείγματα στὴν ζωήν μας.

Πολλὰ ἀπὸ σᾶς εἴχατε τὴν τύχη νὰ ἀνήκετε σὲ εὐσυνείδητους κυρίους. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ὅμοιά σας, ἕρμαια τῆς τύχης, κοινὰ κτήματα ποὺ ὑποφέρουν καὶ δέχονται ἀγογγύστως κάθε κακοτυχία καὶ βαναυσότητα ἀμορφώτων ἀνθρώπων καὶ παιδιῶν δίχως ἀνατροφή.

Γι' αὐτὰ ἤδη ἡ Ἑταιρεία Προστασίας Ζώων ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. Πριγκηπίσσης Αἰκατερίνης ἐργάζεται ἀκούραστα καὶ πολιτισμένα καὶ φροντίζει διὰ τὴν τύχην των.

Μιὰ μέρα τὸν χρόνο σᾶς ἀφιερώνουμε εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης, ἀγαπητοὶ φίλοι, μὰ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀρκετό. Πρέπει σήμερα στὴν μεγάλη σας ἡμέρα νὰ ὑποσχεθοῦμε πὼς θὰ φροντίσωμεν νὰ νοιώσουμε βαθύτερα τοὺς δεσμοὺς ποὺ μᾶς συνδέουν. Πιθανὸν ἔτσι καὶ αἱ μεταξύ μας σχέσεις νὰ βελτιωθοῦν, καὶ ἴσως βρεθοῦμε στὴν εὐχάριστη θέσι τὸν ἐρχόμενο χρόνο νὰ πλέξωμε τὰ ἐγκώμια μιᾶς εὐγενικῆς ἀνθρωπιστικῆς καὶ πολιτισμένης ἀνθρωποζωολογικῆς φιλίας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΖΑΘΑ

★

ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ἡ γρηὰ Κατέρω ἡ Ξακουστή, τοῦ γέρου Ντάνου ἡ νύφη
καθότανε μες' τὰ ριζά, κοντὰ στ' ἀπάν' ἀμπέλια
καὶ μὲ τὸ γυιό της μάλλωνε καὶ τὸν παρακαλοῦσε.
— Γιῶργο, τώρα μεγάλωσες καιρὸς εἶναι νὰ φύγης
νὰ πᾶς μακρυά, στὴν ξενητειά, μακρυὰ σὲ ξένους τόπους
καὶ σὰν γυρίσης μὲ καιρούς, — καιροὺς εὐτυχισμένους, —
λίρες νὰ φέρης στὸ πουγκί, φλουριὰ μες' τὸ δισάκι
νὰ φέρης καὶ τῆς μάννας σου, σειρὲς Κωνσταντινᾶτα!...
— Μάννα τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λές, τί βάνεις μὲ τὸ νοῦ σου;
Ἐγὼ στὰ ξένα δὲν φτουρῶ, στὰ ξένα δὲν ἀντέχω.
Κάλλιο νὰ κάτσω στὸ χωριό, στὸ καθαρὸ τ' ἀγέρι,
κάλλιο νὰ γίνω πιστικὸς νὰ τριγυρνῶ στοὺς λόγγους
νάχω τὰ ἐλάτια συντροφιά, παρέα τὰ πλατάνια
νὰ κόβω όχ' τὰ χαμόκλαρα κρεββάτι γιὰ νὰ φτιάνω.
Κι' ὅταν τὴν παγερὴ νυχτιὰ τ' ἀγρίμι θὰ οὐρλιάζη
μὲ μιᾶς θὲ νὰ σηκώνουμαι καὶ μονομιᾶς θὰ φτάνω
στῆς Ζήρειας τὶς βουνοκορφὲς καὶ πότε στὸν Ὀρίλο.
Θάχω νεράϊδες συντροφιά, Ξωθιὲς νὰ τραγουδᾶνε
καὶ γὼ μὲ τὴ φλογέρα μου κοντὰ θὲ νὰ πηγαίνω.
Κι' ὅταν τ' ἀπομεσήμερο, ἡ μέρα θὰ καψώση
θὰ ροβολῶ στὴ ρεμματιὰ κι' ὅλο τὸ ρέμμα - ρέμμα
θὰ φτάνω στὴν πανώβρυση καὶ κεῖ θὰ ξαποσταίνω.
Καὶ τότε θὲ νὰ κρύβωμαι σὲ ριζιμιὸ λιθάρι,
μήπως τὴ λάμια τοῦ νεροῦ συντύχω νὰ προβάλλη
μὲ τὰ χρυσᾶ τὰ χτένια της τὰ ξόμπλια της νὰ φτιάση.
Καὶ τότε θὲ νὰ σηκωθῶ καὶ σιγανὰ θὰ τρέξω
καὶ θὲ νὰ πάου ἀπὸ κοντὰ τὰ χτένια της νὰ πάρω...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΠ. ΔΡΑΒΙΛΛΑΣ

★

ΚΟΝΤΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Τριανταφυλλένια πέταλα καὶ μενεξέδες σκορπιοῦνται γύρω... Εὐωδιὲς καὶ αὖρες γλυκύτατες τὴν ἀνθρώπινη μεθοῦν ψυχή... Τὸ κῦμα ἁπαλὰ χαϊδεύει τ' ἄσπρα τῆς ἀκρογιαλιᾶς βότσαλα καὶ ὁ φλοῖσβος του ἁρμονικὰ συνοδεύει τὶς σκέψεις τῆς ὥμορφης παιδούλας, ποὺ κάθεται σ' ἐκεῖνο τὸ βραχάκι...

Μὲ τὸ ἀνοικτόχρωμο φόρεμα καὶ τὸν κατάλευκο πέπλο μοιάζει μὲ λούλουδο ἐξωτικό, ποὺ ἄνθισε ἀνάμεσα στὰ βράχια, πλασμένο ἀπὸ τοῦ κύματος τὸν ἀφρὸ καὶ τῆς θάλασσας τὰ ζαφύρια.

Ἀφήνει τὸ βλέμμα της — τ' ὁλόφωτο — στὰ αἰθέρια, νὰ πλανιέται, πλάτη καὶ στοὺς λογισμούς της φτερὰ δίνει, γιὰ νὰ πετάξουν στῆς φαντασίας της τὰ παλάτια...

Καὶ νοιώθει τὴν ψυχή της, μπροστὰ στὴ γαλήνη καὶ τὴν ὡμορφιὰ τῆς γύρω πλάσεως, νὰ πλημμυρίζη ἀπὸ μιὰ ἀπέραντη μακαριότητα... μιὰ ἁγνότητα ἀγγελικὴ καὶ τὸ πρόσωπό της ἐξαϋλώνεται... Παίρνει μιὰ ἔκφρασι θεία καὶ τὰ καθάρια μάτια της καθρεφτίζουν τοὺς κόσμους ἐκείνους, ποὺ ἡ παιδιάτικη καρδούλα της κρύβει... Κι' εἶναι τόσο ἄσπιλη... τόσο ἀπηλλαγμένη ἀπὸ κάθε κακό, κάθε ἀσχήμια... Ὅλα ἔρημα... ὅλα γαλάζια γύρω...

Μόνο μερικὲς δαντέλλες, ποὺ ὁ ἀφρὸς τοῦ κύματος κάνει καὶ οἱ κάτασπροι γλάροι διακόπτουν τὸ ἀτέλειωτο ἀτλάζι, μὰ ὄχι γιὰ νὰ τὸ χαλάσουν. Τοῦ δίνουν πιότερη ὡμορφιά, ἕνα τόνο ἐξωτικὸ ποὺ τὸ συμπληρώνει ὁ μικρὸς πέπλος τῆς μικρούλας, ποὺ ἀνεμίζει ἡ μυρωμένη αὖρα...

Πόσο ἀφωσιωμένη φαίνεται στὶς σκέψεις της, πόσο γλυκειὰ εἶν' ἡ ρέμβη ἡ χυμένη στὸ ρόδινο προσωπάκι της καὶ ἡ ἔκστασις, ποὺ ὅλο τὸ εἶναι της δείχνει... Μοιάζει μὲ κάποια ψυχή, ἕν' ἀγγελοῦδι ὑπέροχο, ποὺ τοὺς παραδεισένιους τόπους του ἄφησε, γιὰ νὰ κατέβη λίγο στὴ γῆ μας, φέρνοντας στὰ δυό του φτερὰ κάτι ἀπ' τὴ γαλήνη, τὴν ἠρεμία καὶ τὴν ὡραιότητα τοῦ δικοῦ του κόσμου...

....

Τ' ἀγέρι, μυρωμένο ἀπ' τῆς θάλασσας τὴν ἅλμη καὶ τῶν μύριων ἀνθῶν τὸ ἄρωμα, σκόρπισε σιγὰ-σιγὰ τὰ ροδόφυλλα καὶ τοὺς μενεξέδες, ποὺ ὁ ξανθόμαλλος βασιλιᾶς πίσω ἀπὸ τὸ ἅρμα του, ἔρριξε σὰν τελευταῖο χαιρετισμὸ τῆς μέρας καὶ τοῦ φωτὸς στὴ γῆ.

Ἡ ἤρεμη ἐπιφάνεια πιὸ σφιχτὰ ρυτιδώνεται τώρα καὶ τὸν κατάλευκο πέπλο, ἀκολουθοῦν στὸ ἀνέμισμά του ἐβένινα μαλλιά...

Ἕν' ἄστρο τὶς μαρμαρυγές του στὸν ἀσημένιο καθρέφτη ρίχνει καὶ πίσω ἐκεῖ ἀπ' τῶν βουνῶν τὶς σκιαγραφίες λίγη χρυσόσκονη ἀρχίζει ν' ἀναδεύεται, προμήνυμα τοῦ φεγγαριοῦ....

ΑΙΚΑΤ. Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ
Φοιτήτρια Παιδαγ. Ἀκαδημίας - Ἀρσάκειον

★

ΓΙΑΤΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

Μὲ τὸ αἴσθημα τῆς ὑπερηφανείας καὶ τῆς συγκινήσεως ἀνοίγουμε τὰ χέρια καὶ ἀγκαλιάζουμε τὴ νέα γενεά, ποὺ ἄρχισε καὶ θὰ συνεχίση τὸ λαμπρὸ ἔργο τοῦ Κυβερνήτη.

Οἱ ἔπαινοι, ποὺ ξεφεύγουν καθημερινῶς ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς ἑλληνικῆς γῆς μᾶς δείχνουν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νέου Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἡ εἰλικρίνεια, μὲ τὴν ὁποία κάθε Ἑλληνόπουλο ἦρθε νὰ γραφῆ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὀργανώσεώς μας εἶναι τὸ μεγαλείτερον δεῖγμα τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως. Διότι μποροῦμε νὰ ποῦμε, καὶ νὰ εἴσθε ὑπερήφανοι γι' αὐτό, ὅτι, τὸ νέον Κράτος δὲν κατήγαγε μίαν ἁπλῆ νίκη. Ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα. Ἡρωϊκὰ καὶ ἀνυστερόβουλα ἐπάλαισαν ὡς σήμερον τὰ στελέχη τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, καὶ δίνουν κάθε τόσο τὴν εὐκαιρία νὰ ἀντιληφθῆ ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαός, πόσον τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν εἶναι μεγάλο.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἔχει δώσει σαφῆ ἐξήγησι γιὰ νὰ μπορῆ καθ' ἕνας χωριστὰ νὰ νοιώση τὴν εὐθύνη τοῦ ἔργου του, καὶ νὰ ἐμπιστευθῆ τὶς ἐλπίδες του στὶς ἀρχὲς τοῦ νέου Κράτους, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς ἀνεβάση σὲ ὑψηλότερα ἐπίπεδα πολιτισμοῦ.

Πρέπει ἡ Νεολαία νὰ μάθη νὰ δημιουργῇ γιατὶ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ μία διαρκῆ δρᾶσι. Καὶ χρειάζεται διαρκὴς δράσις ὅπως καὶ θεληματικότης, τὴν ὁποίαν πρέπει καθ' ἕνας χωριστὰ καὶ ὅλοι μαζὶ νὰ ἀναπτύξουμε...

Αὐτὰ μᾶς χρειάζονται καὶ αὐτὰ ζήτησε καὶ ὁ Κυβερνήτης μας. Αὐτὰ ἔλαβον ὑπ' ὄψιν των καὶ ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα μιᾶς λαμπροτέρας αὔριον ἤρχισαν ἀκούραστα νὰ δροῦν καὶ νὰ ἐργάζωνται. Κι' ἔτσι βλέπουμε μέσ' ἕνα πολὺ μικρὸ διάστημα μιὰ δρᾶσι εὐρυτάτη, ἡ ὁποία ἀνοίγει νέους ὁρίζοντας γιὰ τὴν μελλοντικὴ εὐτυχία ὁλοκλήρου τοῦ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

ΑΔΕΛΑ·Ι·Σ ΙΩ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ
Διευθ. Γραφείου Τύπου Υ.Θ.Α.

★

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ. «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ»

....

Καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια ἐκείνη ἡμέρα ἄρχισε μὲ μεγάλο κόπο νὰ τὸ ἁρματώνη καὶ νὰ τὸ στολίζη γιὰ νὰ δημιουργήση ἕνα νέο καράβι γιὰ νὰ φθάση τ' ὄνομά του σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Καὶ νἆτο τώρα: Μὲ σιδερένια τὰ ξάρτια, μὲ κατακαίνουργα πανιά, μὲ ἄγκυρα ἀλύγιστη, καμαρωτὸ καὶ

ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΑΤΗ

Περιδιαβάζοντας κανεὶς τὴ Κυριακὴ τοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς πρωτευούσης, συμμετέχει σὲ μιὰ πανέμορφη γιορτή, ποὺ μοιάζει μὲ μυσταγωγία.

Τὴ περασμένη Κυριακὴ π. χ. ἔτυχε νὰ βρίσκομαι κατὰ τὸ μεσημέρι στὸ Σύνταγμα.

Μιὰ στρατιωτικὴ μπάντα, καὶ λίγος στρατὸς μὲ τὴ Σημαία μας στὴ μέση κατέβαινε ἀπ' τὸ Μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτη. — Ἡ καθιερωθεῖσα μετὰ τὴν 4η Αὐγούστου Κυριακάτικη γιορτὴ τῆς Ἀλλαγῆς τῆς Σημαίας.

Ἄλλη μουσική, ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου, ἦταν ἐπικεφαλῆς τῶν βαθμοφόρων τῆς Ε. Ο. Ν. ποὺ γύριζαν ἀπ' τὴ κατάθεσι στεφάνου εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, παρέκει Δημοτικὰ Σχολεῖα μὲ τὶς σημαῖες τους κι' αὐτά, γύριζαν ἀπ' τὸ ἴδιο μέρος καὶ τραγουδοῦσαν τραγούδια πατριωτικά.

Κάποιος μὲ πλησίασε καὶ μὲ ρώτησε.

— Εἶναι καμμιὰ Ἐθνικὴ Ἑορτή, κύριε σήμερα;

— Καὶ βέβαια! τοῦ ἀπήντησα. Εἶναι Κυριακή. Δὲν ξέρετε ὅτι κάθε Κυριακὴ εἶναι ἡ γιορτὴ τῆς Σημαίας μας;

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ περνοῦσε!... ἐβγάλαμε τὰ καπέλλα μας.

Ξανάσκυψε στ' αὐτί μου καὶ μοὖπε δειλά.

— Ἔγκὼ κύριε, ντὲν εἶμαι Ἕλλην. Μὰ ἔχετε τόσο ἔμορφη Σημαῖα ποὺ νομίζω πὼς ὅσο καὶ ἂν τὴ γιορτάζετε, πάντα λίγκο θὰ εἶναι!...

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΘΩΟΙ

Ὁ Χαλίφης Ἀρούν - Ἄλ - Ρασὶντ θέλησε μιὰ μέρα νὰ ἐπισκεφθῇ τὶς φυλακὲς τῆς Βαγδάτης.

Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸ Βεζύρη του πέρασε ἀπὸ κελλὶ σὲ κελλὶ ρωτώντας κάθε κρατούμενο ποιὸς λόγος τὸν εἶχε κάμει νὰ πέσῃ σ' αὐτὸν τὸν τόπο τῆς τιμωρίας.

— Γιατὶ βρίσκεσαι ἐδῶ;

— Γιὰ μιὰ ψευδῆ κατηγορία, ὦ Ἀρχηγὲ τῶν Πιστῶν. Σοῦ ὁρκίζομαι πὼς εἶμαι ἀθῶος.

Ὁ Χαλίφης στράφηκε πρὸς τὸν δεύτερο κρατούμενο:

— Γιατὶ σὲ βάλανε στὴ φυλακή;

— Μὲ καταδικάσανε ἀδίκως, ὦ Κύριε τῶν Κυρίων. Ὁ Ἀλλὰχ εἶναι μάρτυς πὼς εἶμαι ἀθῶος.

Ὁ τρίτος ἔδωκε τὴν ἴδια ἀπάντησι. Ἔτσι καὶ οἱ ἄλλοι.

Στὸ τέλος ὁ Βασιληᾶς ρώτησε ἕνα δυστυχῆ ποὺ εἶχε ὕφος περίλυπο:

— Καὶ ἐσὺ γιατὶ εἶσαι ἐδῶ; Αὐτὸς γονάτισε μπροστά του καὶ εἶπε:

— Πρέπει νὰ ὑποστῶ μιὰ δίκαιη καταδίκη γιατὶ εἶμαι ἕνας κακοῦργος.

Τοῦ Χαλίφη τοῦ ἔκαμε ἐντύπωσι ἡ εἰλικρίνεια ἡ γεμάτη μετάνοια αὐτοῦ τοῦ δυστυχισμένου. Ἔμεινε γιὰ λίγες στιγμὲς σιωπηλός, κατόπι στράφηκε πρὸς τὸν Βεζύρη καὶ τὸν διέταξε:

— Πρέπει ν' ἀπολύσετε ἀμέσως αὐτὸν τὸν κατάδικο γιὰ ν' ἀποφύγετε μήπως καὶ διαφθείρει ὅλους αὐτοὺς τοὺς καϋμένους τοὺς ἀθώους ποὺ εἶναι κλεισμένοι ἐδῶ μέσα.

δοξασμένο, κυματίζει πάνω ψηλὰ στὰ ἀτσαλένια του ἄλμπουρα ἡ γαλανόλευκη Σημαία του, περήφανο γιὸ τὸ τιμημένο του ὄνομα.

Μὰ ποιὸ νἆναι τὸ καράβι αὐτὸ ποὺ δίκαια περηφανεύεται γιὰ τὄνομά του; Πῶς τὸ λένε;

Τὸ ζηλεμένο καὶ τιμημένο καράβι λέγεται ΕΛΛΑΣ.

Ὁ Γυιὸς τοῦ Μεγάλου μας Ἀφέντη εἶναι ὁ Γυιὸς τοῦ Ἀετοῦ, ὁ Μεγάλος μας Βασιληᾶς.

Καὶ ὁ τίμιος καὶ ἄξιος καπετάνιος εἶναι ὁ Σωτῆρας τοῦ Ἔθνους Στρατηγὸς Ἰωάννης Μεταξᾶς.

ΖΑΝ. ΔΗΜΟΥΛΕΑΣ

★

Η ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ΄

Διὰ τῆς ἑορτῆς τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ Ἀνδριάντος τοῦ στρατηλάτου Βασιλέως, τὸ Πανελλήνιον ἀποτίει φόρον τιμῆς εἰς τὸν σεπτόν Του Ἀρχηγόν, ὅστις ὡδήγησε τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς ἐπικοὺς ἐκείνους θριάμβους, καὶ χάριν τοῦ ὁποίου ἐγράφησαν σελίδες ἀφθάστου δόξης καὶ μεγαλείου εἰς τὴν πολυκύμαντον βίβλον τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.

Τώρα, οἱ συμπολεμισταί του αἰσθάνονται μέσα τους νὰ ζοῦν αἱ μεγαλειώδεις ἐκεῖναι ἡμέραι τῶν θριάμβων, οἱ νέοι ἀκούουν γι' Αὐτόν, διαβάζουν τοὺς θριάμβους Του, ὀνειροπολοῦν τὰ κατορθώματά Του.

Τὸν βλέπουν ψηλὰ τοῦ Ἀετοῦ τὸ Γυιὸ νὰ πετᾷ, καὶ τὶς φτεροῦγες του νὰ χρυσώνῃ ὁ μυροβόλος Ἑλληνικὸς ἥλιος, καὶ μέσ' εἰς τὴν ψυχήν τους ζεσταίνεται ὁ θαυμασμός, ἡ ἀγάπη, ἡ λατρεία γι' Αὐτόν, κι' ὁ Ἀετὸς γίνεται θρῦλος. Θρῦλος ποὺ θὰ γίνῃ παράδοσις εἰς τὰς γενεὰς τῶν Ἑλλήνων, ὥστε ἡ ζωή του, τὸ ἔργον του νὰ γίνουν παράδειγμα.

Οἱ νέοι θὰ ἀντλήσουν ἀπὸ τὴν ζωήν Του ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ τοὺς κάμουν ἱκανοὺς νὰ μεγαλουργήσουν καὶ νὰ τελειώσουν τὸ ἔργον του, ὥστε ἂν ποτὲ ἐκεῖνος ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὰς παραδεισείους χώρας νὰ ἴδῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξα ποὺ τὴν ἐπόθησε. Αὐτὸς γιὰ τοὺς νέους θὰ εἶναι ὁ ἐξέχων φωτεινὸς ὄγκος ποὺ θὰ τοὺς φωτίζῃ σ' ὅλας τὰς πράξεις ὅλης τους τῆς ζωῆς. Κι' ὅπως ὅλαι Αὐτοῦ αἱ πράξεις εἰς ἕναν ἀπέβλεπον σκοπόν, εἰς τὸ μεγαλεῖον δηλαδὴ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν νέων αἱ πράξεις εἰς αὐτὸν καὶ μόνον θὰ ἀποβλέπουν τὸν σκοπόν.

Τὸν ἄτεγκτον ἡρωϊσμόν του, τὴν συγκλονίζουσα φιλοπατρία του, τὸ φωτεινὸν ἠθικόν του περιεχόμενον θὰ ἀποτελέσουν ὕψιστα διδάγματα διὰ τὴν νέαν γενεάν. **Ὁ σφριγηλὸς νέος τῆς σήμερον θὰ τὸν βάλῃ εἰς τὴν ψυχήν του γιὰ νὰ πλησιάσῃ αὐτὴ τὴν ψυχὴν ἐκείνου.** Ὁ ἀκαταμάχητος ἀγωνιστὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου θὰ εἶναι μοναδικὸν παράδειγμα....

ΚΩΝΣΤ. ΜΠΕΝΟΣ

★

Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ = ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΨΥΧΗΣ

Ἀπὸ μακρυὰ ἀκοῦμε τὴ χαρμόσυνη καμπάνα ποῦ ὅσο ὁ ἀέρας μᾶς φέρνει κοντὰ εἰς τὰ αὐτιά μας τὸν ἦχο της, τόσο πιὸ καθαρότερος γίνεται, καὶ ὅταν εἰσέρχεται μέσα στ' αὐτιά μας δὲν εἶναι πλέον ἦχος, ἀλλὰ γλυκειὰ πατρικὴ μελωδικὴ φωνή, καὶ ἀκοῦμε καθαρὰ τὰ κάτωθι λόγια ποῦ ἀνασταίνουν.

Πονεμένη ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ τρομοκρατημένη ἀπὸ τὰ κόμματα ληθαργοῦσα ψυχὴ ξύπνα καὶ ἄκουσε τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα ποὺ σοῦ φέρει θεία θέλησι ὅπως ἔφερε καὶ τῆς Παναγίας ὁ Ἄγγελος μὲ τὸν κρίνον, ἔτσι σοῦ φέρνει καὶ τώρα τὸ στιβαρὸ χέρι τοῦ Ἀρχηγοῦ Μεταξᾶ ποῦ χτυπάει τὴν καμπάνα μὲ θεία θέλησι γιὰ νὰ ξυπνήσῃ τὴν ψυχή.

Τὸ 1821 ἀνέτειλε ἐλευθεριὰ ζωῆς—φυλῆς.

Ἡ 4η Αὐγούστου ἀνατέλλει ἀνάστασιν ψυχῆς.

Ὅλοι στὴ σιδερένια πυγμὴ τῆς ἀκούραστης θέλησης τοῦ Ἀρχηγοῦ μας Μεταξᾶ.

Ὅλοι ἂς περιμένωμε ἀπὸ αὐτὴν τὴν χαρμόσυνον ἀγγελία ὅτι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ καὶ λυπᾶται πάντοτε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ πρόσωπο ἔστειλε γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὴ ζωὴ στὴ ψυχὴ ποὺ τώρα καὶ πολλὰ χρόνια ἔλειψε ἀπὸ μέσα μας.

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Δόκ. Λοχίτης Ὑποδ)σεως Ἀρρένων Ἀθηνῶν
Πρώην Γραφείου Προπαγάνδας

★

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
Ἐξ ἐπιστολῆς Π. Γεωργοβρεττάκη
Προέδρου Κοινότητος Βάθειας - Λακωνίας

Εὐτυχὴς Νεολαία! Ναὶ πρέπει νὰ εἶσαι εὐτυχὴς καὶ ὑπερήφανη, γιατὶ ἐσύ,μὲ τὴν θέλησίν σου, μὲ τὸν ἐνθουσιασμό σου, μὲ τὰ ἁγνά σου πατριωτικὰ αἰσθήματα, ποῦ τὰ εἶχαν τόσα χρόνια ναρκώσει καὶ ἀναισθητήσει, οἱ διάφοροι ἀλληλοτρωγόμενοι ψευτοπατέρες τοῦ «Ἔθνους», μαζὺ μὲ τοὺς ἀηδεῖς ἐκείνους συνεργάτας τους, ποῦ ἤθελαν διὰ παντὸς μέσου καὶ τρόπου νὰ μεταβάλουν τὴν δοξασμένη μας Ἑλληνικὴ πατρίδα, εἰς προτεκτορᾶτον τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, ἐσὺ πηγαίνεις στὸ σταθερὸ δρόμο.

Ἀθλητισμός

«ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ» 2 — «Α. Ε. Κ.» 2

Τὸ ἐφετεινὸν πρωτάθλημα τῶν Ἀθηνῶν παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Ὕστερα ἀπὸ τὸν «Ἀστέρα» ποὺ ἐνίκησε τὸν «Ἀπόλλωνα» καὶ τὸν τελευταῖον, ὁ ὁποῖος ἐπεβλήθη τῆς «Α. Ε. Κ.», ἐνῷ ἡ τελευταία προηγεῖτο μὲ 2-0, ὁ «Παναθηναϊκὸς» τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπραγματοποίησεν ἕνα κατόρθωμα, ποὺ παρουσιάσθη σπανίως εἰς τὰ χρονικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου.

Ἡ «Α.Ε.Κ.», ὕστερα ἀπὸ ἕνα α' ἡμίχρονον χωρὶς ἀποτέλεσμα, ἐπέτυχε εἰς τὸ β' ἡμίχρονον δύο τέρματα διὰ τῶν Κατσιλιέρη καὶ Χριστοδούλου. Τὸ δεύτερον τέρμα ἐσημειώθη εἰς τὸ 21ον λεπτὸν τοῦ β' ἡμιχρόνου καὶ ἐθεωρήθη ὡς ἐπισφράγισις τῆς νίκης τῆς «Α. Ε. Κ.».

Ἔμενον 24 λεπτὰ ἀκόμη διὰ νὰ λήξη ὁ ἀγών. Διάστημα ὑπεραρκετὸν βέβαια διὰ νὰ ἐπιτύχη μία ὁμάς, καλῶς ἐνεργοῦσα, καὶ δύο καὶ τρία καὶ περισσότερα τέρματα. Θὰ μποροῦσε ὅμως ὁ «Παναθηναϊκὸς» νὰ σταματήσῃ εἰς τὸν κατήφορο ποὺ εἶχε πάρει καὶ νὰ ἀναλάβῃ πρωτοβουλίαν; Οἱ φίλοι τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» τὸ ηὔχοντο ὁλοψύχως, ἂν καὶ εἶχον ἐλαχίστας ἐλπίδας. Ὅσον διὰ τοὺς φίλους τῆς «Α. Ε. Κ.» ἐπανηγύριζαν ἀσφαλῆ τὴν νίκην των καὶ περίμεναν καὶ ἄλλας ἐπιτυχίας, ὅταν ἔγινε κάτι θαυμαστόν. Οἱ παῖκται τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἀνεσυγκροτήθησαν, ἔδωσαν ζωὴν εἰς τὴν ἐπίθεσίν των καὶ ἤρχισαν νὰ περισφίγγουν τοὺς ἀντιπάλους. Ἀπέκτησαν μέσα σὲ ὀλίγα λεπτὰ τὴν ὑπεροχήν, εἰς αὐτὸ δὲ τοὺς ἐβοήθησαν καὶ οἱ παῖκται τῆς «Α. Ε. Κ.», οἱ ὁποῖοι ἐγκατέλειψαν τὴν ἐπίθεσιν, μετέφεραν δύο κυνηγοὺς εἰς τὴν γραμμὴν τῆς ἀμύνης καὶ ἔδειξαν τὴν ἀπόφασίν των νὰ κρατήσουν τὴν νίκην μὲ 2-0.

Ὅπως ἦτο ἑπόμενον, τὸ σύστημα αὐτὸ ἐδημιούργησε μίαν διαρκῆ ἀναστάτωσιν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς «Α. Ε. Κ.». Οἱ παῖκται της ἠγωνίζοντο χωρὶς τάξιν καὶ τὰ «μελὲ» ἐδημιούργουν συνεχῶς ἐπικινδύνους δι' αὐτὴν φάσεις. Εἰς αὐτὴν τοὐλάχιστον τὴν περίπτωσιν τὸ σύστημα τῆς «ἀπολύτου» ἀμύνης ἀπεδείχθη κακὸν καὶ ἡ «Α. Ε. Κ.» ἐπλήρωσε τελικῶς τὴν ἔμπνευσίν της αὐτήν.

Εὑρισκόμεθα εἰς τὸ 35ον λεπτὸν — ὑπελείποντο ἀκόμη 10' διὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος — ὅταν ὁ Μηγιάκης ἐσημείωσε τὸ πρῶτον τέρμα τῆς ὁμάδος του. Ἐνθουσιασμὸς εἰς τὰς τάξεις τῶν Παναθηναϊκῶν καὶ παγερότης εἰς τοὺς φίλους τῆς «Α. Ε. Κ.». Ὕστερα ἀπὸ ἕνα λεπτό, μέσα εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ των, οἱ παῖκται τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἐσημείωναν διὰ τοῦ Εὐθυμιάδη καὶ δεύτερον τέρμα. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶχεν ἰσοφαρισθῆ.

Ἡ «Α. Ε. Κ.» ἀλλάζει σύστημα καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἐπίθεσιν. Ἀλλὰ εἶναι ἀργά. Τὸ παιχνίδι εἶχε πλέον τελειώσει, μὲ τὰς ὁμάδας ἰσοπάλους.

ΑΙ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ:

«Α. Ε. Κ.»: Σκλαβοῦνος — Παπαδόπουλος, Σέλτσικας — Μανέττας Ι. Κοντούλης, Ξένος — Μανέττας Π. Ἀναγνωστόπουλος, Κατσιλιέρης, Μαρόπουλος καὶ Χριστοδούλου.

«Παναθηναϊκός»: Χάντζος — Σύρκος, Κοσμᾶς — Σβολόπουλος, Δότσικας, Μίχας — Μηγιάκης, Μπαλτάσης, Κρητικός, Τριανταφύλλης καὶ Εὐθυμιάδης.

Διαιτητὴς ὁ κ. Τζίτζης.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπίσης ὁ «Ἀπόλλων» ἐνίκησε τὸν «Ἀτρόμητον» μὲ 4-0 καὶ ὁ «Ἀστὴρ» τὴν «Δάφνην» μὲ 6-0.

Καὶ οἱ δύο ἀγῶνες ἦσαν διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν.

Ἡ σειρὰ τῶν ὁμάδων εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν πρωτάθλημα ἔχει ὡς ἑξῆς:

1) Παναθηναϊκὸς	ἀγῶνες	4,	βαθμοὶ	7
2) Ἀπόλλων	»	4,	»	6
3) Α. Ε. Κ.	»	4,	»	5
4) Ἀστὴρ	»	4,	»	4
5) Ἀτρόμητος	»	4,	»	2
6) Δάφνη	»	4,	»	0

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ἡ πρωταθλήτρια τῆς Ἑλλάδος ὁμὰς τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» ἐπεβλήθη τοῦ «Θησέως» μὲ τέρματα 6-0. Τὸν ἀγῶνα παρηκολούθησε καὶ ὁ νέος Αὐστριακὸς προπονητὴς τῆς ὁμάδος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον οἱ φίλοι τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» ἀναμένουν πολλὰ πράγματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ὁ «Ἡρακλῆς» ἐνίκησε τὸν «Μακεδονικὸν» μὲ 4-1, ὁ «Π. Α. Ο. Κ.» τὴν «Μ. Ε. Ν. Τ.» μὲ 4-0 καὶ ὁ «Ἄρης» τὸν «Ἀετὸν» μὲ 8-2.

ΟΙ ΑΥΡΙΑΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τοῦ πρωταθλήματος Ἀθηνῶν: «Παναθηναϊκὸς» — «Ἀπόλλων», «Α. Ε. Κ.» — «Δάφνη», «Ἀστὴρ» — «Ἀτρόμητος».

ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

«Ὀλυμπιακὸς» — «Ἐθνικὸς» καὶ «Ἄρης» — «Θησεύς».

ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟΝ

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν αἱ συναντήσεις τοῦ α' γύρου τῶν προκριματικῶν τῶν ἀγώνων τοῦ κυπέλλου Ἑλλάδος.

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΣ ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ Ε. Ο. Ν.

Αὔριον Κυριακὴν 6 Νοεμβρίου θὰ λάβη χώραν ὁ εἰς τὸ πρῶτον τεῦχος ἀγγελθεὶς ποδηλατικὸς γῦρος, ὀργανωθεὶς ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης τῆς Περιφερείας.

Εἰς τοὺς νικητὰς θὰ ἀπονεμηθῶσι βραβεῖα ὡς κάτωθι:

1) Ἡ νικήτρια ὑποδιοίκησις διὰ τοῦ ἐπαμειβομένου τριετοῦς κυπέλλου τοῦ ὑπουργείου Διοικήσεως Πρωτευούσης.

2) Τέσσαρες νικηταὶ ὑποτομεῖς εἰς ἐξ ἑκάστης ἐκ τῶν συμμετεχουσῶν ὑποδιοικήσεων.

3) Ὁ ὑποτομεὺς ὅστις θὰ δηλώσῃ τὰ περισσότερα ποδήλατα.

4) Ὁ 1ος νικητὴς τοῦ ἀγῶνος μὲ ὡραιότατον ποδήλατον προσφερθὲν ἀπὸ τὸν κ. Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῆς Νεολαίας.

5) Οἱ 2, 3, 4, 5 νικηταὶ τοῦ ἀγῶνος μὲ κύπελλα καὶ βραβεῖα μεγάλης ἀξίας.

6) Οἱ 45 πρῶτοι νικηταὶ μὲ μετάλλια χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χάλκινα.

Κατὰ τὴν διαδρομὴν καὶ ἐν τῇ διαδρομῇ θὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς ὁδοὺς ἐξ ὧν θὰ διέλθουν οἱ νικηταί, φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς.

Εἰς τὸν ἀγῶνα ἐδήλωσαν μέχρι τῆς 2 Νοεμβρίου συμμετοχὴν οἱ φαλαγγῖται:

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τῶν δηλωσάντων συμμετοχὴν εἰς τὸν πρῶτον Ποδηλατικὸν Γύρον Ἀθηνῶν, Ε. Ο. Ν. Σύνολον δηλωσάντων 454

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

1ος ὑποτομεύς: Σκούταρης Ι., Σισώης Κ., Μουστάκης Β. Γ., Μουστάκης Ι. Γ., Μπέκιος Λ., Καραμαλέγκος Γ. 2ος ὑποτομεύς: Δάκογλου Η., Μαζαλτῶβ Α., Σχοινᾶς Χ., Βλασίδης Δ., Γεωργόπουλος Δ. 3ος ὑποτομεύς: Βρούτσης Κ., Κολοβὸς Α., Κουλουμπῆς Γ., Χαλᾶς Μ., Λάϊος Γ., Σταυρακάκης Γ., Λασκαρᾶτος Σ., Θεοδωρόπουλος Σ., Σταύρου Γ.,Χάρτμαν Β. 4ος ὑποτομεύς: Καραχάλιος Φ., Παπαθανασίου Γ., Σιώρας Θ., Διαμαντούλας Ι., Ἀρμογένης Κ., Σουριτζιώτης Ν., Κομπάτης Χ., Κούης Π., Ἀφεντάκης Κ., Κολοκοτρώνης Γ., Γεωργίου Α., Λαλούτσης Μ., Τζουστάκης Κ., Πολιτάκος Χ., Βόντας Σ., Παπαδόπουλος Γ., Ἰωαννίδης Π., Τσολάκης Κ., Ρόκας Μ., Ἀγγελίδης Α. 5ος ὑποτομεύς: Ρῆγος Μάρκος, Ἀναγνωσταρᾶς Ν., Γιαννόπουλος Κ., Λιγνὸς Γ., Ζολώτας Χ., Κουμπιᾶς Γ., Φλάμπουρας Φ., Ἀφαλέας Κ., Κονδύλης Α., Βερβέρογλου Μ., Μαῦρος Π., Φριτζίλας Ι., Βούλτετζης Χ., Αὐγερινὸς Ι., Δαμίγος Σ., Γάσπαρης Κ., Ζέρβας Φ., Ἰσαακίδης Σ., Δρυμούρας Παναγ. 6ος ὑποτομεύς: Γερακουλάκος Λ., Σύρκος Φ., Καλούδης Μ., Κουβέλης Ε., Στραβοπόδης Σ., Βακόντιος Π., Μυλαράκης Π., Μυλαράκης Μ., Τσούκλας Ε., Παπαδημητρίου Ν., Παπακωνσταντίνου Κ., Σαπουντζάκης Ι., Φατοῦρος Α., Σαλαβρᾶκος Δ., Καστανᾶς Ν., Φωτόπουλος Χ., Μπεχρᾶκος Γ., Κουρουπὸς Δ., Φερεντῖνος Α., Δαλέζιος Θ., Ἁρμάγος Α., Μαμαλάκης Γ., Τσακίρης Κ. 7ος ὑποτομεύς: Καραχάλιος Κ., Σατερλῆς Ν., Καράτζας Α., Φανουράκης Σ., Οἰκονομόπουλος Α., Γαβαλᾶς Ν. 8ος ὑποτομεύς: Μεταξᾶς Α., Ἰωαννίδης Α., Χαραλαμπόπουλος Δ., Γουρνᾶς Λ., Ταμπακόπουλος Α., Κοκονδύλης Σ., Μπεκατῶρος Χ., Κωνσταντίνου Ι., Ποιμενίδης Β., Παγάνης Δ., Γεροντάκης Α., Γρυπάρης Α. 9ος ὑποτομεύς: Κωστοῦρος Α., Σταμπουλόπουλος Β., Συμεωνίδης Ι., Τέσιος Χ., Χυτήρης Γ., Σεμερτζόγλου Α., Πλάτων Ι., Κανακάκης Χ., Νεράτζης Β., Κόκκινος Δ., Παπανδρέου Π. 10ος ὑποτομεύς: Τζανουλῖνος Κ., Φουντῆς Γ., Στράνης Δ., Πόθος Γ., Ζαχαρίας Γ., Ἀρώνης Α., Βασιλείου Ι. Κ. 13ος ὑποτομεύς: Καλανταρίδας Β., Σιώρης Κ., Παρθένης Α., Κοντοκωνσταντῆς Δ., Μπουχαγιάρ Α., Σέρβος Ι., Σέρβος Ν., Σέρβος Κ., Σέρβος Σ., Παγιατάκης Κ., Ἀναστασᾶτος Δ., Παυλᾶτος Μ., Κούβελος Δ., Τζιβελεκίδης Α., Γιαννόπουλος Ε., Κουκουλᾶς Β., Μυτήνιος Ι., Μορασλῆς Α., Λεβεντᾶκος Ε. 14ος ὑποτομεύς: Ρεντούκας Η., Ζερβάκης Ε., Καππίδης Δ., Τρυφωνίδης Σ., Σμυρλιάδης Π., Χαλκούσης Κ., Σαββόπουλος Ι., Διαμαντόπουλος Ε., Ἐμιριὰν Ι., Κάρλας Κ., Καντοῦρος Κ., Μακράκης Κ., Γαννιαρόπουλος Γ., Λαούδης Σ., Ξενάκης Π., Κρητικὸς Π., Κυριακίδης Ν., Καρρᾶς Ι., Ξυπόλυτος, Μπογδάνος Σ., Ἀρνιακὸς Α., Κεπετσῆς Δ., Ρωσόλυμος Μ., Παπαδόπουλος Α. 15ος ὑποτομεύς: Κοντὸς Ν., Πάγκαλος Φ., Ραπτόπουλος Κ., Πυθαρουλᾶκος Γ., Καλογερόπουλος Γ., Μπιρμπιλόπουλος Δ., Κνεκνόπουλος Α., Τρακάδης Ε., Καρκαλιᾶς Ε., Τσαμούρης Σ., Κονσολάκης Η., Ἠλιάδης Μ., Ζαφειρόπουλος Β., Πανόπουλος Γ., Γκάρλας Α., 18ος καὶ 24ος ὑποτομεῖς: Καρεφυλλάκης Ε., Οἰκονομόπουλος Σ., Μπαλτζόγλου Γ., Βαλαβάνης Ε., Σακελλαρίου Δ., Τούρζας Α., Κουλούρης Κ., Τσιαφλάκης Δ., Θεολόγης Κ., Γκούφας Ι., Βαρκάδος Λ., Βαρσάκης Χ., Πιπιλῆς Σ. 19ος ὑποτομεύς: Κοράκης Γ., Μαραϊδώνης Δ., Γιοβᾶς Ε., Καρέκλης Γ., Σκυριανὸς Ε., Καλογερόπουλος Σ., Σκαλτσᾶτος Ι., Σπανογιάννης Ε. 20ὸς ὑποτομεύς: Ἀντωνιάδης Ε., Ἀλεξανδρούσης Β., Ἰωσηφίδης Γ., Κουτσοδόντης Ι., Μορφονιὸς Ι., Σελμπέσης Π., Χέλμης Ε., Ψύλλας Γ., Δεληκανίδης Π., Γεωργιάδης Γ., Δροσούλης Μ., Ἀρναούτης Π., Ἀμπατζίδης Σ., Δεσύλλας Α., Κλεώπας Κ., Μελισσηνὸς Σ., Στάγγελ Ξ., Κουβαριώτης Γ., Ζαλώνης Σ., Παναγιώτου Ν., Ἰωαννίδης Σ., Βόλγκλης Α., Καρατζᾶς Γ., Ἀσημακόπουλος Γ., Μολακίδης Γ. 22ος ὑποτομεύς: Τσεπελόγλου Π., Βακίδης Μ., Ἀργυρίδης Ν., Ὀρφανίδης Π., Πρινέας Δ., Πασχάλης Α., Στόλης Σ., Βασιλείου Χ., Κασιδόκωστας Ι., Ἀδριανὸς Σ., Τζανετᾶτος Α., Καλαϊτζῆς Κ., Κυριακίδης Ε., Τελανταλῆς Α., Νικολόπουλος Δ., Δεκαβάλας Ν., Πουλάκης Ν., Πολίτης Μ., Καραμῆτσος Π., Μαρᾶτος Κ., Ποταμιᾶνος Φ., Χαλκάκης Ν., Παλαμπουγιοῦκος Ι., Καραμπίνας Ν., Πουρόπουλος Κ., Δαμασκηνὸς Σ., Χριστοδούλου Γ., Βελλιανίτης Α., Σπανουδάκης Α., Δεμενόγλου Γ., Ἀσλάνης Γ. 23ος ὑποτομεύς: Καντοθανάσης Ε., Καραμῆτσος Α., Τσολάκης Δ., Σωτηρίου Π., Κασιμάτης Δ., Ἀντωνιάδης Α., Νιτσόλας Π., Ἀϊβατζίδης Λ., Σπανόπουλος Β., Δαλαλᾶς Α., Μάζαρης Γ., Καρακανιώτης Κ.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΒΟΡΡΑ

1ος ὑποτομεύς: Θέμελης Μ., Παπαγιάννης Γ., Κάβαλος Χ., Σταυρόπουλος Η., Καρκέλης Κ., Βαφέας Κ., Μηλιδώνης Δ. 2ος ὑποτομεύς: Στεφανάκης Δ., Πρέσας Χ., Δούσης Ι., Ἀθανασίου Σ., Πρίφτης Γ., Καλοζύμης Ν., Κερεκόττης Α., Πρέσσας Δ., Κοσκορῆς Δ., Λούης Κ., Πύρρος Ε. 3ος ὑποτομεύς: Ψωμᾶς Π., 4ος ὑποτομεύς: Μικρόπουλος Δ. 5ος ὑποτομεύς: Ἀνδρικόπουλος Α., Θαλασσινὸς Α., Θαλασσινὸς Π., Κανούτας Π., Βιτσούλης Σ., Μαρκάκης Α., Μουζίνας Σ., Χριστόπουλος Ν., Ψύλιας Α., Κρεμμύδας Δ.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΟΤΟΥ

1ος ὑπ)μεύς: Πασχαλίδης Ι., Εὐδαίμων Ν., Τζούλης Α., Τσαγκόπουλος Κ., Καρδάκης Ν., Θεοδωρόπουλος Ε., Κοτσοκίδης Α., Κοσμᾶτος Μ., Παπαδόπουλος Ε., Ἡλιόπουλος Λ., Ἀντωνιάδης Α., Παπαμαῦρος Ι., Ἀλεξάνδρου Ν., Παπαδόπουλος Ξ., Παχίδης Ι., Δημητριάδης Γ., Καραμιχάλης Ε., Πούλιος Π., Παυλίδης Χ., Μακράκης Σ., Καλλέργης Π., Σφλῶμος Σ., Μακρομανώλης Π., Κυριαζῆς Λ., Παπαδόπουλος Π., Χρονόπουλος Γ., Παπακώστας Α., Κωνσταντινίδης Μ., Ἀμβράζης Α., Φιλίγκος Κ., Παπαγιαννόπουλος Π., Κακουλίδης Σ., Ζαφειρίου Λ., Κουτρούπης Π., Τσεμπερλῆς Γ., Τουρτζόγλου Ε., Ἀσιατίδης Κ., Λαγὸς Γ., Θεοδωρόπουλος Δ., Λαγὸς Δ., Βανδούρης Ε., Μακρίδης Π., Πλάκας Ν., Πασχαλίδης Ι., Παπακώνστας Α., Κιρκινίδης Π., Κοτσακῆλος Ν., Δοντᾶς Ν., Ναθαναηλίδης Κ., Παπαδόπουλος Γ., Δημητριάδης Γ., Παπαδόπουλος Κ., Μαργιόρας Χ. 2ος ὑποτομεύς: Πορτοκαλίδης Ι., Κοτάτσης Δ., Σακελλαρίου Α., Ἰωάννου Ν., Σκουραρᾶς Η., Κερασίδης Π., Νικολαΐδης Ν., Νικολοῦτος Κ., Βιτσαρᾶς Π., Παλατράκης Β., Τζανετᾶκος Γ., Στεργιαννᾶκος Θ., Ξηρέας Ε., Καπνιᾶς Ι., Μπένιος Ο., Καραγιαννίδης Ι., Συνοδινὸς Π., Συνοδινὸς Χ., Τσακόπουλος Θ., Πυρομάλης Α., Τόλης Θ., Κλάψης Δ., Μαυριδόγλου Α., Πουγιαννίδης Ι., Κυριακίδης Ι., Τσῶμος Μ., Μεσέθανης Ι. 3ος ὑποτομεύς: Τσαφούρης Ι., Μάρκος Κ., Μπελώνης Κ., Μπατασέρας Α., Γαρνάβος Λ., Χατζηγεωργίου Χ., Λεωντίτσας Α., Σάββας Σ., Φώσκολος Σ., Γρυμπάρης Π., Φραγκόπουλος Α., Κανδιανόπουλος Ν., Γρίβας Σ., Πλαύτσης Ε., Κατσικᾶς Ν., Κικίδης Γ., Καρβουνίδης Λ., Σκλάμης Γ., Ναούμης Σ. 5ος ὑποτομεύς: Δανιηλίδης Γ., Δανιηλίδης Ι., Τσαγκόπουλος Α., Ἰστικόγλου Ν., Μαραγκὸς Α.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1ος ὑποτομεύς: Ἠλιακόπουλος Ι., Ἀλιφραγκῆς Θ., Χαζάρας Θ., Τραγκόπουλος Γ., Ἀξαρλῆς Δ., Ἀλεξάνδρου Δ., Μιχαλόπουλος Β., Ἀλαφοῦζος Λ., Κοντζιᾶς Ι., Σοῦτσος Ε. 3ος ὑποτομεύς: Κελένης Α., Κατσαρὸς Φ., Κάτσιας Β., Μουρλάκης Χ., Βαλσάμης Α., Πολίτης Α., Μυριοκλάβος Γ., Λάρδης Α., Σουργιουδάκης Χ., Ἀναγνωστόπουλος Ν., Κομματέας Α., Τάγκαρης Α., Σέλτσικας Α. 4ος ὑποτομεύς: Μέξης Δ., Κόκκινος Σ., Γκαφόπουλος Ι., Πουλάκης Γ., Πατσουλίδης Ι. 6ος ὑποτομεύς: Κουρούμαλης Ν., Μαχαίρας Ι., Μαΐνας Ν., Παστρικὸς Θ., Στρουμπῆς Ι., Πέρρος Ε., Βαρβέρης Θ., Μπόκας Ε., Καραπιπέρης Κ., Μαυρουδῆς Κ., Χειράκης Σ., Τσαούσογλου Χ. 7ος ὑποτομεύς: Ρουμελιώτης Σ., Τριβουλίδης Σ., Λαγκαδιανὸς Κ., Ταρλῆς Ν., Κατσαρὸς Χ., Λαγκαδιανὸς Π., Δέλιος Δ., Τσακιόλης Α., Νικολόπουλος Ν., Γιαννήσης Σ. 8ος ὑποτομεύς: Καλοῦδας Α., Πιτσιώτης Ι., Παπαδόπουλος Π., Βλαστὸς Μιχαήλ.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΘΕΙΟΝ

Μεταξὺ τῶν φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε. Ο. Ν. Γυθείου καὶ τοῦ Φιλογυμναστικοδασικοῦ Συλλόγου ἔλαβον χώραν ἀγῶνες, τελεσθέντες εἰς τὸ χωρίον Καστανιᾶ.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ - ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΜΑΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς 26ης Ὀκτωβρίου ὁ Ἀρχηγός - Κυβερνήτης μας κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλεξάνδρου Ν. Κανελλοπούλου καὶ τῶν ἀνωτέρων βαθμοφόρων τῆς Ε. Ο. Ν. προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων τοῦ 5ου Ὑποτομέως τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν, εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου, ὅπου ἐξετέλουν τὴν τακτικὴν αὐτῶν προπαίδευσιν.

Ὁ Ἀρχηγός - Κυβερνήτης μας ἐπιθεώρησε τὰ παρατεταγμένα τμήματα, ἐξεδήλωσε δὲ τὸ ἀμέριστον αὐτοῦ ἐνδιαφέρον ἀπευθύνας ἐρωτήσεις καὶ ὁμιλήσας μὲ ἕνα ἕκαστον ἀπὸ τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς. Κατόπιν ὡμίλησε πρὸς ὅλους τοὺς Φαλαγγίτας ἐκφράσας τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ φανοῦν ἀντάξιοι τῶν ἐλπίδων τῆς Ὀργανώσεως καὶ ὡς Φαλαγγῖται καὶ ὡς ἄτομα.

Μετὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς ἔψαλαν τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας, ἀπερχόμενον δὲ τὸν Ἀρχηγὸν προέπεμψαν μὲ ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις καὶ ζητωκραυγάς. Ἀκολούθως ὡμίλησεν εἰς τοὺς Φαλαγγίτας ὁ κ. Ἀπ. Δασκαλάκης περὶ τῆς σημασίας τῆς ἑορτῆς τῆς 26ης Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ἀρχηγός - Κυβερνήτης μας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλεξ. Κανελλοπούλου καὶ τῶν ἄλλων βαθμοφόρων, ἐπεσκέφθη κατόπιν τὰ εἰς τὸ Γαλάτσι ἐκδραμόντα τμήματα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης τῆς Ε. Ο. Ν. Τὴν ἄφιξιν τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας ὑπεδέχθησαν οἱ Φαλαγγῖται μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις καὶ ζητωκραυγάς. Ὁ Ἀρχηγὸς ὡμίλησε καὶ εἰς τοὺς ἐκεῖ Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς συστήσας εἰς αὐτοὺς νὰ εἶναι τίμιοι Ἕλληνες, πιστοὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας, πιστοὶ εἰς τὴν Πατρίδα, πιστοὶ εἰς τὸν Βασιλέα, πιστοὶ εἰς τὴν 4ην Αὐγούστου. Νὰ φέρουν δὲ καλά, ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανα τὸ σῆμα τῆς Ε. Ο. Ν. Τοὺς λόγους τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐκάλυψαν ἐνθουσιωδέσταται ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ Αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ε. Ο. Ν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀρχηγὸς ἐπεθεώρησε τοὺς παρατεταγμένους Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγίτας, προσέφερε δὲ εἰς αὐτοὺς «μουστοκούλουρα» ἀγοράσας ταῦτα ἀπὸ παρευρισκομένους πλανοδίους πωλητάς. Τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ συνώδευσαν οἱ Φαλλαγῖται καὶ Σκαπανεῖς μὲ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιώδεις καὶ ζητωκραυγὰς καὶ ψάλλοντες τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας.

* * *

Συνεχίζων ὁ Ἀρχηγός - Κυβερνήτης μας τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν σχηματισμῶν τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπεσκέφθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὰ ἐκδραμόντα εἰς τὸ παρὰ τὸν Ἅνιον Ἀνδρέαν Στρατόπεδον τῆς Ε. Ο. Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς» τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων, Ἀθηνῶν, Βορρᾶ καὶ Νότου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλεξ. Ν. Κανελλοπούλου καὶ ἐπιθεωρήσας τὰ παρατεταγμένα τμήματα τῶν Φαλαγγιτισσῶν.

Ἀκολούθως ὁ Ἀρχηγὸς μετέβη μετὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλεξ. Ν. Κανελλοπούλου πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν Σκαπανέων καὶ Φαλαγγιτῶν τοῦ 7ου Ὑποτομέως τῆς Ὑποδιοικήσεως ἀρρένων Ἀθηνῶν, οἵτινες εἶχον παραταχθῆ εἰς τὸ προαύλιον τοῦ 8ου Γυμνασίου, ὅπου προπαιδεύονται τακτικῶς. Εὐθὺς ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ Ἀρχηγοῦ, μικρὸς Σκαπανεὺς προσέφερεν ἀνθοδέσμην, προσφωνήσας τὸν Ἀρχηγὸν ὡς ἑξῆς:

«Πατέρα μας,

»Οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς, τοῦ 7ου Ὑποτομέως Σοῦ προσφέρουν αὐτὰ τὰ λίγα λουλούδια καὶ Σὲ εὐχαριστοῦν γιὰ ὅ,τι κάνεις γι' αὐτούς».

Ἀκολούθως ὁ Ἀρχηγὸς προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν παρατεταγμένων τμημάτων τῶν Σκαπανέων καὶ Φαλαγγιτῶν. Μετὰ πατρικοῦ ὅλως ἐνδιαφέροντος καὶ στοργῆς ἐζήτησε ἰδιαιτέρως παρ' ἑνὸς ἑκάστου Σκαπανέως καὶ Φαλαγγίτου καὶ ἔλαβε διαφόρους πληροφορίας. Ὡμίλησε κατόπιν πρὸς αὐτοὺς εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Γνωρίζετε βεβαίως ὅλοι τὰ καθήκοντά σας ὡς μέλη τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας. Πρέπει πάντοτε μὲ τὴν καρδιά σας νὰ ἐργάζεσθε ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως. Νὰ φέρετε πάντοτε ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανα τὸ ἔμβλημα τῆς Ε. Ο. Ν. Τὸ ἔμβλημα τοῦτο εἶνε Πατρίς, Θρησκεία, Βασιλεύς, Οἰκογένεια. Χαίρω πολὺ ποὺ σᾶς βλέπω καὶ εὐχαριστοῦμαι νὰ βλέπω μαθητὰς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας».

Τόσον κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν οἱ Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγῖται προέβησαν εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ὀργανώσεως καὶ ψάλλοντες τὸν Ὕμνον τῆς Νεολαίας.

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Προκειμένου ν' ἀρχίσουν τὰ ὑποχρεωτικὰ μαθήματα εἰς τὸ Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως Ἀνωτέρων Στελεχῶν, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξανδρος Ν. Κανελλόπουλος, ὡς Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἐξέδωκε διαταγήν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐκοινοποίησε πρὸς τὰς Περιφερειακὰς Διοικήσεις Ἀρρένων καὶ Θηλέων Πρωτευούσης περὶ τῆς σειρᾶς τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων. Ταῦτα εἶναι:

1) Περὶ Ἑλληνικῆς Πατρίδος.
2) Διδάγματα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.

Κατὰ τοὺς ἀγῶνας τούτους οἱ φαλαγγῖται ἀθληταὶ ὑπερτέρησαν τῶν ἀθλητῶν Καστορείου μὲ βαθμοὺς 32 ἔναντι 31 τοῦ Καστορείου. Ἂν δὲ σημειωθῇ ὅτι οἱ φαλαγγῖται ἦσαν ὅλοι ἔφηβοι ἐν ἀντιθέσει μὲ τοὺς τοῦ Καστορείου, ἡ νίκη ἔχει ἀκόμη μεγαλυτέραν σημασίαν. Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ὅσον ἀφορᾷ τοὺς φαλαγγίτας ἀθλητὰς ἔχουν οὕτω:

1) Παν. Γκούγκουλης: 1ος νικητὴς τοῦ ἅλματος τριπλοῦν μὲ τὴν ἐπίδοσιν τῶν 13,51 μέτρων.

2) Κούλης Σταμέλος: 1ος νικητὴς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Δισκοβολίαν μὲ τὴν καλὴν ἐπίδοσιν τῶν 29,30 μ., ἐπίσης 1ος νικητὴς εἰς τὴν λιθοβολίαν μὲ τὴν ἐπίδοσιν τῶν 18,70 μέτρα.

3) Γεώργ. Πουλᾶκος: 2ος νικητὴς εἰς τὴν λιθοβολίαν μὲ 15,60 μ.

4) Γεώργ. Καρακατσώνης: 1ος νικητὴς εἰς τὸν δρόμον 400 μ.

5) Ἀναστ. Φραγκιᾶς: 1ος νικητὴς εἰς τὸ ἅλμα ἁπλοῦν μὲ 5,80 μ.

Ἐκτὸς τούτων καὶ ἄλλοι καλοὶ ἀθληταὶ φαλαγγῖται ἠγωνίσθησαν μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις διὰ τὴν νίκην καὶ οἱ ὁποῖοι μᾶς ὑπόσχονται πολλά.

Τοὺς ἀγῶνας τούτους παρηκολούθησε σύμπασα ἡ κοινωνία τοῦ χωρίου Καστορείου, ὡς καὶ ἡ Ε. Ο. Ν. τοῦ χωρίου τούτου, ἥτις καὶ ἐφιλοξένησε τοὺς συναγωνιστάς της τοῦ Γυθείου.

Αἱ καλαὶ ἐπιδόσεις καὶ προσπάθειαι τῶν συναδέλφων καὶ συναγωνιστῶν τοῦ Γυθείου μᾶς ὑπόσχονται πολλά. Γεγονὸς ποὺ μᾶς κάμει ὑπερηφάνους γιατὶ οἱ νέοι τῆς Λακωνίας ἐπιδίδονται στὴν εὐγενῆ ταύτην ἀσχολίαν οἷα εἶναι ὁ ἀθλητισμὸς καὶ ὁ ὁποῖος ἀποβλέπει εἰς τὴν ὑγιῶς ἀνάπτυξιν τῶν νέων καὶ τὸν εὐγενῆ καὶ φιλότιμον συναγωνισμὸν τῆς νίκης.

3) Ἀγωγὴ Ἕλληνος Πολίτου.
4) Ἀγωγὴ Ἕλληνος Πολίτου (περὶ Ἐθνικῶν Συμβόλων καὶ Ἐθνικῶν Ἑορτῶν).
5) Ἡ Βασιλεία ὡς Ἐθνικὴ Ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.
6) Ἡ σημασία τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου.
7) Καθήκοντα βαθμοφόρων καὶ ἡ τέχνη τοῦ Διοικεῖν.
8) Πολιτικοὶ καὶ ἠθικοὶ σκοποὶ τῆς Ὀργανώσεως.
9) Καθεστωτικὴ Πολιτειολογία.
10) Ἐθνικὴ Κοινωνιολογία.
11)
12)
13) Μαθήματα ἀντικομμουνιστικῆς τακτικῆς
14)
15)
16) Ἡ δύναμις τῆς ὁμαδικῆς ἐνεργείας.
17) Ἡ προσωπικότης τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ
18) Ἀνάλυσις λόγων τοῦ Ἀρχηγοῦ.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἡ ὡραία προσπάθεια τῶν Φαλαγγιτῶν τῆς Δ. Α. Σ. ὅπως καταρτίσουν τὴν μικρή τους βιβλιοθήκη ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας. Καθημερινῶς προσφέρονται βιβλία, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἀποτελέσουν τὸν πυρῆνα τῆς σχηματιζομένης βιβλιοθήκης.

— Εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Ἑκατονταετηρίδος τοῦ Πολυτεχνείου μετέσχε, διὰ πρώτην φορὰν ἐμφανισθεῖσα ἐπισήμως καὶ ἡ Ὑποδιοίκησις τῆς Ε. Ο. Ν. τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου.

— Εἰς τὸ Σκοπευτήριον τοῦ Ὑμηττοῦ προπονεῖται τακτικώτατα ἡ ὁμὰς σκοποβολῆς τῆς Δ. Α. Σ. Ὁ δόκιμος Χρυσοχοΐδης ἐπέτυχε τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσιν τῶν 192/200 δι' ὅπλου Καραμπίνας ἐπὶ στόχου ἀποστάσεως 50 μέτρων.

— Τὸ τμῆμα Προνοίας τῆς Δ. Α. Σ. σημειώνει κατ' αὐτὰς ἀξιόλογη ἐργασίαν. Καθ' ἑκάστην ὑποβάλλονται αἰτήσεις Φαλαγγιτῶν σπουδαστῶν διὰ τὰ τμήματα Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Γερμανικῆς, Ἰταλικῆς, Λολιστικῆς καὶ Στενογραφίας. Τὰ μαθήματα οἱ Φαλαγγῖται σπουδασταὶ θὰ παρακολουθήσουν δωρεὰν εἰς τὰς Σχολὰς «Palmer».

— Τὸ Καλλιτεχνικὸν τμῆμα πλουτίζεται καθημερινῶς διὰ τῆς ἐγγραφῆς νέων στελεχῶν. Ἐπίσης εἰς μεγάλην κλίμακα ἐξακολουθοῦν αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου.

— Αἱ προσηρτημέναι Σχολαὶ τοῦ Πολυτεχνείου προέβησαν εἰς εὐρεῖαν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ὑποδιοικήσεώς των. Ζωηρὰ δὲ ἐπίσης καὶ ἡ κίνησις εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Παντείου Σχολῆς.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐντατικὴ ἐργασία διεξάγεται εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀρρένων Ἀθηνῶν. Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ὡς καὶ τὰς ἑορτὰς γίνεται τακτικώτατα ἡ προπαίδευσις τῶνΣκαπανέων καὶ Φαλαγγιτῶν. Μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ ἐργάζονται ὅλοι ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου μέχρι τοῦ κατωτέρου ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως. Ἡ παρουσία τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κατὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν Ὑποτομέων προκαλεῖ ἀφάνταστον ἐνθουσιασμὸν εἰς τοὺς Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγίτας.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Οὐδόλως ὑστερεῖ καὶ ἡ Ὑποδιοίκησις ἀρρένων Πειραιῶς εἰς σοβαρὰν ἐργασίαν. Εἰς τὸν 1ον Ὑποτομέα ἐγένετο, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῆς χειμερινῆς περιόδου, ἁγιασμός. Αἱ συγκεντρώσεις τοῦ 2ου Ὑποτομέως συνεχίζονται τακτικῶς. Μὲ ἱκανοποιητικὰς προβλέψεις ἐσχηματίσθη ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τοῦ 3ου Ὑποτομέως, καθοδηγουμένη ἀπὸ τὸν καθηγητὴν τῆς Γυμναστικῆς τῆς Ὑποδιοικήσεως. Δύο ἐπίσης ποδοσφαιρικαὶ ὁμάδες, μία Φαλαγγιτῶν καὶ μία Σκαπανέων, κατηρτίσθησαν εἰς τὸν 6ον Ὑποτομέα, προπονούμεναι τακτικῶς. Ἐπίσης κατηρτίσθη μικρὰ ὀρχήστρα ἐκτελοῦσα μετὰ τὸ πέρας τῶν συγκεντρώσεων διάφορα ἐθνικὰ ᾄσματα. Ζωηρὰ κίνησις παρατηρεῖται εἰς τὰς συγκεντρώσεις τοῦ 5ου Ὑποτομέως. Εἰς τὸν 7ον Ὑποτομέα κατηρτίσθησαν δύο ὁμάδες Βόλεϋ - Μπὼλ προπονούμεναι ἐντατικῶς. Ἐν γένει εἰς ἅπαντας τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς παρατηρεῖται ζωηροτάτη κίνησις καὶ δημιουργικὴ ἐργασία.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΒΟΡΡΑ

Ἐξαιρετικὴ κίνησις παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἀρρένων Βορρᾶ. Ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ἀπέδωσεν ἡ νέα ἐξόρμησις, μὲ βάσιν τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν καὶ ἰδίως τοὺς Σκαπανεῖς, οἱ ὁποῖοι φιλοδοξοῦν νὰ γίνουν ὑποδειγματικὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως. Τὰ μαθήματα τῆς Γυμναστικῆς, καθὼς καὶ ἡ προπαίδευσις τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων, ἤρχισαν τακτικώτατα καὶ εἰς τὰς 13 Κοινότητας τῆς Περιφερείας.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Τακτικῶς καὶ συστηματικῶς διεξάγονται τὰ μαθήματα τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως Γυμναστικῆς καὶ Σκοποβολῆς εἰς τὴν .Ὑποδιοίκησιν Ἀνωτάτων Σχολῶν Θηλέων.

Ἐντατικὴ προσπάθεια καταβάλλεται διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ «Οἴκου Φοιτητρίας», εἰς τὸν ὁποῖον θὰ στεγασθοῦν (60) ἄποροι Φαλαγγίτισσαι, φοιτήτριαι καὶ σπουδάστριαι. Πρὸς τούτοις συνῆλθεν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Οἴκου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς εὐγενεστάτης κ. Πρωθυπουργοῦ Λέλας Μεταξᾶ, λαβοῦσα ὡρισμένας ἀποφάσεις, οὕτως ὥστε νὰ λειτουργήσῃ ὁ «Οἶκος τῆς Φοιτητρίας» τὸ συντομώτερον.

— Εἰς γενομένην συγκέντρωσιν τῶν Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐγένετο ἀνάπτυξις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς Νοεμβρίου, ὡς καὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἑβδομαδιαίας συγκεντρώσεως, ἥτις θὰ γίνεται καθ' ἑκάστην Κυριακήν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ζωηρά, αὐξανομένη ὁσημέραι, ἐξακολουθεῖ ἡ κίνησις εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν. Τακτικῶς καὶ μὲ σύστημα διεξάγονται ἅπαντα τὰ μαθήματα σωματικῆς ἀγωγῆς κλπ. Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ὅλοι οἱ Ὑποτομεῖς παρακολουθοῦν τὴν θείαν λειτουργίαν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΤΟΥ

Πάντοτε ἐνδιαφέρουσα καὶ ζωηρὰ ἡ κίνησις τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Νότου. Εἰς τὸν Ὑποτομέα τῆς Καλλιθέας δὶς τῆς ἑβδομάδος γίνεται συγκέντρωσις διὰ τὸ μάθημα τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς. Ἀξιεπαίνους προσπαθείας καταβάλλει ἐπίσης ἡ Ὑποδιοίκησις καὶ διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν. Εἰς τὸν Ὑποτομέα Ν. Σμύρνης ἐγένετο συγκέντρωσις, καθ' ἣν ἐγένετο ὁμιλία πρὸς τὰς Φαλαγγίτισσας περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΒΟΡΡΑ

Ἐξαιρετικὴ κίνησις ἐργασίας καὶ εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Βορρᾶ. Εἰς τὴν Κηφισσιάν, τὸ Ἀμαρούσιον, τὸν Χολαργόν, τὸ Χαλάνδρι καὶ εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως, αἱ συγκεντρώσεις καὶ τὰ μαθήματα διεξάγονται μὲ λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Εἰς τὸν Χολαργόν, μερίμνῃ τῆς Ὑποδιοικήσεως, λειτουργεῖ Ἰατρεῖον. Ἀθρόα ἐγγραφὴ παρατηρεῖται νέων μελῶν εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Ο ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

«Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας ἐξέδωσεν ἐγκύκλιον διὰ τῆς ὁποίας ἐντέλλονται οἱ διευθυνταὶ τῶν σχολείων νὰ μεριμνήσουν διὰ τὴν συνδρομὴν τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὸ ἔργον της. Δὲν ὑπάρχει δὲ καμμία ἀμφιβολία, ὅτι ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ θὰ καταβάλουν κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν ὀργάνωσιν, τῆς ὁποίας ἡ δρᾶσις ἀπεδείχθη πράγματι ἐξόχως ἀποτελεσματικὴ διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νεολαίας».

«ΒΡΑΔΥΝΗ»

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

«Ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας εἰς τὴν Ἀχαΐαν ὑπεχρέωσεν ὅλους τοὺς φαλαγγίτας νὰ

καλλιεργήσουν πενῆντα τετραγωνικὰ μέτρα γῆς μὲ σιτάρι κατὰ τὸ σκαλιστικὸν σύστημα. Ἡ διαταγὴ ἠκούσθη μὲ ἐνθουσιασμὸν ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς νέους τῆς Ὀργανώσεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὁλόκληρον τὸν γεωργικὸν πληθυσμὸν τῆς περιφερείας. Ἂν τὸ παράδειγμα τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας Ἀχαΐας ἐμιμοῦντο καὶ αἱ λοιπαὶ Ὀργανώσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁλόκληρον τὸ νέον σύστημα καλλιεργείας, ποὺ ἔδωσε τόσον λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἕως τώρα, θὰ διεδίδετο παντοῦ, θὰ ἐπεκράτει καὶ θὰ ἔλυεν ἀσφαλῶς μίαν ἡμέραν τὸ πρόβλημα τῆς σιταρκείας.»

ΖΑΚΥΝΘΟΣ. — Εἰς τὸν μεγαλοπρεπῆ ἑορτασμὸν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἐθνομάρτυρος Στρατηλάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου, μετέσχεν καὶ ἡ Ε. Ο. Ν. Οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς προσέδωσαν μεγαλοπρέπειαν καὶ ἐπιβλητικότητα εἰς τὴν τελετὴν διὰ τῆς παρελάσεώς των κατὰ τὴν πρωΐαν καὶ τῆς γενομένης λαμπαδηφορίας τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον ἄνω τῶν 200 φαλαγγιτῶν.

— Ἐπίσης καὶ εἰς τὸ Μαχαιράδο τῆς Ζακύνθου μετέσχεν ἐνεργῶς ἡ Ε. Ο. Ν. κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν ἀποκαλυπτηρίων.

ΧΑΛΚΙΣ. — Κατὰ μέγα μέρος συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν ἀποκαλυπτηρίων ἡ συμμετοχὴ τῆς 45ης Φάλαγγος τῆς Ε. Ο. Ν. Κατὰ τὴν γενομένην παρέλασιν οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς ἀπέσπασαν ζωηρότατα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους μὲ τὴν ἐπιβλητικὴν καὶ ἀνδροπρεπῆ των ἐμφάνισιν.

ΓΥΘΕΙΟΝ. — Κατὰ τὴν ἐντεῦθεν διέλευσιν τοῦ ἐκτελοῦντος γυμνάσια Στόλου, τμῆμα τῆς τετραρχίας τῆς Ε. Ο. Ν. Γυθείου μετέβη εἰς τὴν Νεάπολιν Βοιῶν (Βάτικα) τὴν 29ην Σεπτεμβρίου πρὸς ἀπονομὴν τιμῶν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, Ὅστις ἐπέβαινε τῆς Ναυαρχίδος, παρακολουθῶν τὰ γυμνάσια. Οὕτω κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως οἱ παρατεταγμένοι Φαλαγγῖται ἀπέδωσαν τὰς τιμάς, συνώδευσαν δὲ τὴν Α. Μεγαλειότα μέχρι τοῦ Κοινοτικοῦ καταστήματος καί, κατὰ τὴν ἐπάνοδον Αὐτοῦ, εἰς τὴν ἀποβάθραν. Ἡ παράστασις τῶν Φαλαγγιτῶν ἐνεποίησε ζωηρὰν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Νεαπόλεως, οἵτινες ἐνθουσιωδέστατα ἐζητωκραύγασαν τοὺς Φαλαγγίτας.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ. — Εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ Τρικκάλων ἱδρύθησαν αἱ κάτωθι Ὑποδιοικήσεις τῆς Ε. Ο. Ν. Τρικκάλων, Καρδίτσης, Φαναρίου, Σοφάδων, Καλαμπάκας, Πύλης, Μουζακίου, Τσιοτίου, Μεσοχώρας, Παλαμᾶ, Μεσενικόλα, Ρεντίνης, Κονισκοῦ, Ἀργιθέας καὶ Καστανιᾶς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν. Νομάρχου Τρικκάλων. Ἐπίσης ὑπὸ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως τοῦ Νομοῦ Τρικκάλων ἐνεκρίθη ὁ συνταχθεὶς χωρογραφικὸς πίναξ κατανομῆς τῶν Ὑποδιοικήσεων τῆς Ε. Ο. Ν. Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Ἐπόπτου ἐνεκρίθη ἐπίσης ἡ ἵδρυσις τμήματος θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν. παρὰ τῇ Ὑποδιοικήσει Καρδίτσης.

ΧΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΣΠΑΡΤΗ. — Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ Ἐθνομάρτυρος Βασιλέως Κωνσταντίνου συνέβαλε τὰ μέγιστα καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. καθ' ὅλην τὴν Λακωνίαν.

— Ἡ πρώτη συγκέντρωσις τοῦ σχηματισμοῦ θηλέων Ἀεροπόλεως ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Κατὰ ταύτην ὡμίλησεν ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Οἰτύλου μὲ θέμα: «Σκοπὸς καὶ Ἀρχαὶ τῆς Ὀργανώσεως καὶ θέσις τῆς γυναικὸς ἐν τῇ Ὀργανώσει καὶ ἐν τῷ Κράτει τῆς 4ης Αὐγούστου».

— Ὅμοιαι συγκεντρώσεις γίνονται τακτικῶς ὑπὸ τῶν σχηματισμῶν τῆς ὑπαίθρου τῆς Ὑποδιοικήσεως Μάνης.

— Ἔξωθι τοῦ χωρίου Κόκκινα-Λουριὰ καὶ εἰς τὴν θέσιν «Σπηλιά» ἐξερράγη πυρκαϊὰ κατασβεσθεῖσα ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν τοῦ χωρίου. Τοὺς γενναίους φαλαγγίτας συνεχάρησαν τόσον οἱ κάτοικοι ὅσον καὶ ἡ Ὑποδιοίκησις Ε. Ο. Ν. Γυθείου.

— Κατὰ τὸ τελεσθὲν εἰς Γεράκιον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων παρέστησαν καὶ οἱ Φαλαγγῖται.

— Εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῆς 84ης Φάλαγγος Κροκεῶν ἐγένοντο διδασκαλίαι, θεωρητικαὶ καὶ πρακτικαὶ περὶ τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῶν ἀγρίων δένδρων.

Ἑκάστην Κυριακὴν οἱ Φαλαγγῖται τῆς 84ης Φάλαγγος ἐξέρχονται εἰς τὴν ὕπαιθρον καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Γεωπόνου κ. Στασινοπούλου ἐπιδίδονται μὲ ζῆλον εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ἀγρίων δένδρων.

ΚΕΡΚΥΡΑ. — Πλήρης ἀποδοτικότητος ἐργασία συντελεῖται εἰς τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Κερκύρας. Τὰ μαθήματα προπαιδεύσεως παρακολουθοῦν συνεχῶς ὅλοι οἱ Φαλαγγῖται. Τὸ τμῆμα ψυχαγωγίας διωργάνωσεν ἐκδρομὴν εἰς τὴν ὕπαιθρον. Οἱ Φαλαγγῖται ἐπεσκέφθησαν τὰ χωρία Ἁγ. Δέκα, Στρογγυλήν, Ἁγ. Ματθαίου, Βουνιατάδες, καὶ Κάτω Γαροῦνα. Παντοῦ οἱ Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγῖται ἐγένοντο ἐνθουσιωδῶς δεκτοί. Εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν ὁ Διοικητὴς ἐπεθεώρησε τοὺς Φαλαγγίτας καὶ προέβη εἰς τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν νέων Σκαπανέων καὶ Φαλαγγιτῶν τοῦ χωρίου Ἁγ. Δέκα. Ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς σταθμοὺς ἐγένετο ὁρκωμοσία τῶν νέων προσελθόντων Φαλαγγιτῶν. Εἰς τὸ τελευταῖον χωρίον, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁρκωμοσίας οἱ Φαλαγγῖται ἔψαλλον τὸ Πολυχρόνιον καὶ τοὺς ὕμνους τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου. Ὁ κ. Διοικητὴς ἐξέφρασε δι' ἡμερησίας διαταγῆς τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς τὰ τμήματα, συνεχάρη δὲ τοὺς κατοίκους διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργὴν μεθ' ἧς περιβάλλουν τὴν Ε. Ο. Ν.

++++++++

Ἕνα δεῖγμα τῆς ἠθικῆς σκοπιμότητος τοῦ Νέου Κράτους

Ἀνάμεσα στὶς εἰδήσεις τοῦ καθημερινοῦ τύπου, ὑπάρχουν μερικές, ποὺ ἂν δὲν πέρασαν ἀπαρατήρητες, δὲν ἐσχολιάσθησαν ὅσο θὰ ἔπρεπε.

Πρόκειται διὰ τὰς ἀθρόας ἀπολύσεις τῶν μετανοούντων κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπογράφοντες δηλώσεις μετανοίας, ὑπόσχονται ταὐτοχρόνως ὅτι θὰ ἐργασθοῦν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ νέου Κράτους, ἀναγνωρίζοντες ταὐτοχρόνως τὴν γιγαντιαίαν ἀναδημιουργικὴν προσπάθειαν ποὺ καταβάλλεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Αἱ εἰδήσεις αὐταὶ ἀξίζουν πράγματι κάθε προσοχῆς, διότι παρουσιάζουν τὴν ἠθικὴν ἐξυγίανσιν ἐκείνων ποὺ εἴτε ἰδεολογικῶς εἴτε κατ' ἀνάγκην εἶχον ἀκολουθήσει ἰδέας ξένας πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, τὰς παραδόσεις τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ αἱ ὁποῖαι παρεσκεύαζον τὴν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία θὰ ἐσήμαινε τὴν ἐθνικὴν καταστροφήν.

Εἰς ὅλους εἶνε γνωστὰ τὰ γεγονότα καὶ δὲν ὑπάρχει σήμερον κανεὶς ποὺ νὰ μὴν ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς. Καὶ ἀσφαλῶς ἐκεῖνοι ποὺ περισσότερον τῶν ἄλλων τὴν ἠσθάνθησαν εἶναι οἱ νέοι....

Τὴν ἠσθάνθησαν ὡς ζωογόνον πνοὴν καὶ ἐγέμισαν τὸ εἶναι τους, ἀπὸ τὴν καθαρὴ καὶ ἀμόλυντη αὐτὴ αὔρα!!!

Πρὶν ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην καμπήν, ποὺ ἐχάραξε στὴν ἱστορία μας, ὁ Κυβερνήτης μὲ τὸ στιβαρό του χέρι, οἱ νέοι ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ τὴν πολιτείαν καὶ ποτισμένοι ἀπὸ τὴν Μαρξιστικὴν προπαγάνδαν, χωρὶς πίστιν καὶ ἰδανικά, ἐγίνοντο ὄργανα ἰδεῶν ἀνατρεπτικῶν καὶ ἐσπαταλοῦσαν ἐνθουσιασμὸν καὶ δυνάμεις, εἰς ὑποθέσεις ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμένας...

Καὶ ἦρθε ἡ 4η Αὐγούστου...

Τὸ νέον Κράτος ἀπέβλεψε μὲ πατρικὴν στοργὴν πρὸς τὴν νεολαίαν. Τὸ κήρυγμά του τῆς ἐνέπνευσε ἐνθουσιασμόν, τὴν ἐδίδαξε ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὴν πατρίδα του, καὶ διατὶ πρέπει νὰ πιστεύῃ εἰς τὰ ἐθνικά του ἰδανικά. Καὶ στὸ σάλπισμα τοῦ Ἀρχηγοῦ ἡ νεολαία ἀπήντησε.....

Καὶ μέσα ἀπὸ τὸ βοῦρκο καὶ τὴ σαπίλα ξεπήδησε ἡ φλόγα ποὺ θερμαίνει καὶ ἀναζωογονεῖ τὴ νέα γενεά.

Νὰ γιατὶ τὴν εἴδησι τῆς ἀπελευθερώσεως τόσων μετανοούντων παραστρατημένων πρέπει νὰ τὴν γράψωμε μὲ μεγάλα γράμματα. Γιατὶ τὸ νέο Κράτος δὲν χώρισε τὴ ζωὴ σὲ δύο δρόμους, στὸν καλὸ καὶ στὸν κακό, ἀλλὰ δημιούργησε ἀμέτρητα μονοπάτια ποὺ ὁδηγοῦν ἀπὸ τὸν δεύτερο στὸν πρῶτο. Καὶ γιατὶ ἀκόμη ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι πάμπολλοι ἐκεῖνοι ποὺ τὰ μονοπάτια αὐτὰ τὰ ἀκολουθοῦν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου Τύπου τῆς Δ.Α.Σ.)

Θρύλοι οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν διὰ 3.500.000.000 δραχμῶν!...

Οἱ Θαμμένοι Θησαυροὶ τῶν Πειρατῶν

Ἡ πειρατεία, ἡ μάστιξ τῶν θαλασσῶν, ἂν ἐξαιρεθοῦν ὡρισμένα μεμονωμένα κρούσματα ποὺ σημειοῦνται εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Κίνας, δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἐποχήν μας. Καὶ ὅμως, ἐπὶ αἰῶνες ὁλοκλήρους, μόλις πρὸ ὀγδόντα ἐτῶν ἀκόμη, οἱ αἱμοβόροι αὐτοὶ πειραταὶ τοῦ πελάγους, ξένοι πρὸς κάθε αἴσθημα ἀνθρωπισμοῦ, κτήνη περισσότερον παρὰ ἄνθρωποι, ἐτρομοκράτουν ὅλον τὸν κόσμον, κατέστρεφαν ὁλόκληρα παραθαλάσσια χωρία, ἔσφαζαν ἀνηλεῶς τοὺς κατοίκους των, διήρπαζον ὅ,τι πολύτιμον εὕρισκον καὶ ἀνεχώρουν, συνήθως ἀνενόχλητοι, μὲ τὴν πλουσίαν συγκομιδὴν τῶν κακούργων ἐπιχειρήσεών των. Τὰ πλοῖα — ἱστιοφόρα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς — ἀποπλέοντα ἀπὸ ἕνα λιμένα δὲν ἐγνώριζαν ἐὰν θὰ ἔφθανον εἰς τὸν προορισμόν των. Ξαφνικὰ ἐνεφανίζετο εἰς τὸν δρόμον των τὸ πειρατικὸν σκάφος ἀνεπέτασε τὴν φρικτὴν μαύρην σημαίαν τοῦ ὀλέθρου καὶ ἐπέπιπτε κατὰ τῆς ἀπροστατεύτου λείας. Οἱ ἐπιβάται καὶ τὸ πλήρωμα ἐσφάζοντο, τὰ καράβια ἐπυρπολοῦντο ἢ μετεβάλλοντο καὶ αὐτὰ εἰς πειρατικὰ καὶ ὅ,τι ὑπῆρχεν ἐπ' αὐτῶν πολύτιμον ἀντικείμενον περιήρχετο εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ληστῶν. Ἡ ἀρχαία Ρώμη καὶ τὸ Βυζάντιον ἔκαμαν ὁλοκλήρους ἀγῶνας διὰ νὰ ἐξοντώσουν τὴν μάστιγα αὐτὴν καὶ κατὰ καιροὺς τὸ εἶχαν ἐπιτύχει. Ἐν τούτοις ἡ πειρατεία δὲν ἔλειψε ποτὲ καὶ οἱ πειραταὶ ἔδρασαν κατὰ τὸν φρικτότερον τρόπον καὶ μάλιστα εἰς τὸν μεσαίωνα καὶ ἀργότερα μέχρι τοῦ 1800 μ. Χ.

* * *

Κατὰ μῆκος τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τοῦ Καναδᾶ μέχρι τῆς Φλωρίδος καὶ τῶν Ἀντιλλῶν, εἰς τὴν περιοχὴν δηλαδὴ ὅπου ἔδρασε πρὸ τριῶν περίπου αἰώνων ἡ πειρατεία, ὑπάρχουν κρυμμένοι θησαυροί, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπολογίζεται εἰς 3.500.000.000 δραχμάς! Ὅλο αὐτὸ τὸ χρυσάφι, τὸ ἀσῆμι καὶ οἱ πολύτιμοι λίθοι ἐκρύβησαν ἀπὸ πειρατάς, οἱ ὁποῖοι, διωκόμενοι ἀπὸ τὰς κρατικὰς ἀρχάς, ἤθελαν νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ ἄνομα κέρδη τους. Ἀλλὰ πολλάκις οἱ πειραταὶ ἐφονεύοντο ἢ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶχαν κρύψει τοὺς θησαυρούς, οἱ ὁποῖοι παραμένουν θαμμένοι ἀκόμη κάτω ἀπὸ τὴ γῆ.

Ἕνας πολὺ διαδεδομένος θρύλος ἀναφέρει ὅτι εἰς τὴν Ὤκ Ἄϊλαντ ὑπάρχει ἕνας θησαυρὸς ποὺ ὑπερβαίνει εἰς ἀξίαν τὸ ἕνα δισεκατομμύριον δραχμῶν. Ἐκρύβη ἐκεῖ, μέσα εἰς ἕνα πολὺ βαθὺ πηγάδι, περὶ τὰ τέλη τοῦ 17ου αἰῶνος. Τὸ 1713, ἕνας ὅμιλος Καναδῶν κυνηγῶν κατώρθωσε νὰ ἀνασύρῃ ἀπὸ τὸ πηγάδι χρυσάφι καὶ διάφορα κοσμήματα. Εἰς τὰ 1743 κάποιος δόκτωρ Λύντς ἐπεχείρησε νὰ φέρῃ εἰς φῶς ὁλόκληρο τὸ θησαυρό, χωρὶς ὅμως ἐπιτυχίαν. Μετὰ 40 χρόνια μιὰ ἄλλη ἀποστολὴ ἔφθασεν εἰς τὴν Ὤκ Ἄϊλαντ, ἀνακάλυψε τὸ πηγάδι καὶ ἀνέσυρεν ἀπὸ βάθος 80 μ. ἕνα κασόνι γεμᾶτο χρυσὲς ἀλυσσίδες, χρυσᾶ καὶ ἀσημένια νομίσματα καὶ κοσμήματα. Ξαφνικὰ ὅμως τὸ πηγάδι ἔβγαλε νερό, ξεχείλισε καὶ ἡ ἀποστολὴ διέκοψε τὰς ἐρεύνας της. Κατόπιν ἡ κρύπτη ἐλησμονήθη καὶ μόλις κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἄρχισε νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὰ ἑκατομμύριά της.

Τὸ 1703, ἐξ ἄλλου, εἰς τὰ νησιὰ Σέλτς ἔθαψε τοὺς θησαυρούς του ὁ πειρατὴς Τζὼν Κουέλτς. Ὕστερα ἀπὸ μερικὰ χρόνια ὁ Κουέλτς συνελήφθη καὶ ἀπέθανε στὴν ἀγχόνη, παίρνοντας μαζί του τὸ μυστικὸ τῆς κρύπτης του. Δὲν εἶχε περάσει ὅμως πολὺς καιρός, ὅταν ἀνεκαλύφθη σ' ἕνα ἀπὸ τὰ νησιὰ τοῦ Σέλτς μιὰ κάσσα γεμάτη νομίσματα, ἀξίας πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἡ ὁποία προφανῶς ἀποτελοῦσε μέρος τοῦ θησαυροῦ τοῦ πειρατοῦ.

Στὴν ἴδια ἀκτὴ εὑρίσκονται θαμμένοι οἱ θησαυροὶ τοῦ Κάπταιν Κίντ, ἑνὸς ἀπὸ τοὺς πλέον αἱμοβόρους πειρατάς. Πλησίον τῆς πλὰζ τοῦ Σάουθαμπτον Μπεῦ ἔκρυψε τὰ προϊόντα τῶν «κόπων» του ὁ Τσάρλς Γκίμπς, ὁ ὁποῖος πέθανε ἐπίσης στὴν ἀγχόνη.

Ὁ Κάπταιν Κίντ, ποὺ ἐπὶ εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια λεηλατοῦσε ἀμείλικτα τὴν Καρολίνα, τὴν Φλωρίδα, τὴν Γεωργία καὶ τὸν Μεξικανικὸ Κόλπο, ἀφοῦ ἔκρυψε τὰ ἑκατομμύριά του σὲ κάποιο μυστηριῶδες μέρος, ἐφόνευσε ὅλους τοὺς ἄνδρας τοῦ πληρώματος τοῦ καραβιοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον εἶχε μεταφέρει τοὺς θησαυρούς του. «Ἔτσι μόνο ἐγὼ καὶ ὁ διάβολος ξέρουμε ποῦ τοὺς ἔχω παραχώσει...» εἶχε πεῖ. Σήμερα θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ἡ κρύπτη τῶν ἀμυθήτων θησαυρῶν τοῦ καπετάν Τῆτς εὑρίσκεται εἰς ἕνα νησάκι ποὺ ἀπέχει 50 μίλλια ἀπὸ τὴν ἀκτὴ τῆς Φλωρίδος.

Ἡ Ἄννα Μπόννυ καὶ ἡ Μαίρη Ρήντ, ἔκρυψαν τοὺς θησαυρούς τους σὲ διάφορα ξερονήσια τῶν Ἀντιλλῶν.

Ὁ Τελευταῖος ἀπὸ τὴ σειρὰ τῶν αἱμοβόρων πειρατῶν, ὁ Μπίλλυ Μπάουλογκ, ποὺ εἶχε πειρατικὴ σταδιοδρομία 60 ἐτῶν, ἔκρινε ἐπίσης ὅτι ἦτο ἀσφαλέστερον νὰ κρύψῃ τοὺς θησαυρούς του σὲ κάποιο ἀπόμερο σημεῖο τῆς ἀμερικανικῆς ἀκτῆς. Οἱ «εἰδικοὶ» πιστεύουν ὅτι ἡ κρύπτη τοῦ Μπάουλογκ εὑρίσκεται εἰς ἕνα κολπίσκον τῆς Γεωργίας. Καὶ ὅτι ὁ θησαυρὸς ποὺ περιέχει, ἀνέρχεται εἰς 120 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ὁ Κάπταιν Κίντ

Τελευταίως παρατηρεῖται εἰς τὴν Ἀμερικὴν ζωηρὰ κίνησις διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ὅλων αὐτῶν τῶν θησαυρῶν καὶ τὸ κράτος ἐπέτρεψε τὴν ἵδρυσιν ἰδιωτικῶν Ἑταιρειῶν, ποὺ ἔχουν ὡς σκοπὸν τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἑκατομμυρίων τῶν πειρατῶν.

Τὸ πρᾶγμα εἶναι σοβαρὸν καὶ διατίθενται σπουδαῖα κεφάλαια μὲ τὴν ἐλπίδα κολοσσιαίων κερδῶν.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτοί. Οἱ περισσότεροι πειραταὶ εἶχαν κρύψει τοὺς θησαυρούς των, τοὺς ὁποίους ὅμως δὲν ἀπήλαυσαν, διότι ἐγνώρισαν τὸν ἀτιμωτικὸν θάνατον τῆς ἀγχόνης.

Ἡ Θεία δίκη τοὺς ἔδωσε ἕνα μάθημα διὰ τὴν κακοῦργον ἀπληστίαν των.

ΜΕΡΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΗ ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ

Ὁπλισθῆτε μὲ ὑπομονὴν καὶ θέλησιν καὶ προσπαθήσατε νὰ ἐπιτύχετε εἰς τὸ παρακάτω παιχνίδι, τὸ ὁποῖον, ἂν καὶ εἶναι ἁπλό, παρουσιάζει τὶς δυσχέρειες ἑνὸς ἀγνώστου προβλήματος.

Ὅπως βλέπετε, εἰς τὸ σχῆμα ὑπάρχουν συνολικῶς 17 κύκλοι, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς εὑρίσκεται εἰς τὸ κέντρον. Εἰς αὐτοὺς τοὺς κύκλους πρέπει νὰ τοποθετήσετε τοὺς ἀριθμοὺς 1 ἕως 17 (1, 2, 3, 4, 5, 6 κλπ. μέχρι τοῦ 17), χωρὶς καμμίαν σειράν, ὅπως νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἡ τοποθέτησις γιὰ νὰ ἐπιτύχετε τὸν σκοπόν σας.

Καὶ σκοπὸς τοῦ παιχνιδιοῦ εἶναι νὰ παρουσιασθῇ τὸ αὐτὸ ἄθροισμα, ἀπὸ τὴν πρόσθεσιν τῶν ἀριθμῶν ποὺ περιέχονται εἰς τρεῖς κύκλους εὑρισκομένους εἰς εὐθεῖαν γραμμήν. Ὁ ἀριθμὸς δηλαδὴ ποὺ θὰ τοποθετηθῇ εἰς τὸν κύκλον τοῦ κέντρου, θὰ ἀποτελῇ πάντοτε τὸν δεύτερον ἀριθμὸν τῶν τριῶν ποὺ θὰ προστίθενται.

Τὸ ὅλον σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔχει κυκλικὸν σχῆμα, ἀποτελεῖται ἀπὸ 8 διαμέτρους. Κάθε μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς γραμμές, ἔχει κύκλους. Ἕνα εἰς τὸ μέσον — ὁ ὁποῖος εἶναι κοινὸς — καὶ δύο εἰς τὰ ἄκρα.

Ἡ τοποθέτησις τῶν ἀριθμῶν πρέπει λοιπὸν νὰ γίνῃ ὥστε καὶ τὰ ὀκτὼ ἀθροίσματα — ἐκ τῶν ἀριθμῶν τριῶν κύκλων ἕκαστον — νὰ εἶναι ἴσα.

Καλὴ ἐπιτυχία!

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Η ΤΑΥΤΟΤΗΣ...

Ἕνα παιχνίδι πολὺ διασκεδαστικό, γιὰ τὶς χειμωνιάτικες συγκεντρώσεις:

Ντύνουν μυστικά, ἀπὸ τὴν κορυφὴ ὡς τὰ νύχια μὲ παληὲς μεγάλες ἐφημερίδες δυὸ παιδάκια — ἢ καὶ μεγάλους — τοῦ αὐτοῦ, ἂν εἶναι δυνατόν, ὕψους καὶ πάχους. Ἔπειτα φέρνουν τὰ παιδιὰ στὴ μέση τοῦ δωματίου, ὅπου εἶναι συγκεντρωμένοι οἱ ἄλλοι, καὶ τὰ καθίζουν δίπλα - δίπλα σὲ δυὸ καρέκλες. Ἀπὸ τὰ παιδιὰ αὐτὰ δὲν διακρίνονται τίποτε ἄλλο παρὰ τὰ μάτια τους ἀπὸ δυὸ τρυποῦλες ποὺ ἀνοίγονται στὴν χάρτινη καλύπτρα τῆς κεφαλῆς.

Τότε ἕνας - ἕνας πλησιάζουν ἐκεῖνοι ποὺ παίζουν μὲ ἕνα κερὶ ἢ ἕνα κλεφτοφάναρο στὸ χέρι καὶ προσπαθοῦν, ἀπὸ τὰ μάτια μόνο, νὰ γνωρίσουν ποιὸ εἶναι τὸ ἕνα παιδὶ καὶ ποιὸ τὸ ἄλλο. Ἐκεῖνος ποὺ διευθύνει τὸ παιχνίδι σημειώνει τὰ ἀποτελέσματα.

Ἐννοεῖται ὅτι τὰ δύο παιδιὰ πρέπει νὰ κάθωνται σοβαρὰ καὶ νὰ μὴ μιλοῦν. Οἱ ἄλλοι ὅμως δὲν μένουν διόλου σοβαροὶ μὲ τὸ θέαμα των καὶ τὰ γέλια παίρνουν καὶ δίνουν...

ΤΟ ΚΕΡΙ ΠΟΥ ΑΝΑΒΕΙ

Παίρνετε δυὸ κεριά, τὰ τοποθετεῖτε πάνω σ' ἕνα τραπέζι καὶ τ' ἀνάβετε κατόπιν, οὕτως ὥστε νὰ καίνε καὶ τὰ δυὸ συγχρόνως.

Κατόπιν παίρνετε τὸ ἕνα στὸ χέρι σας ἀναμμένο, ἐνῷ συγχρόνως σβύνετε τὸ ἄλλο, ἀφήνοντάς το πάνω στὸ τραπέζι.

Σχεδὸν ἀμέσως, στοὺς καπνοὺς ποὺ βγάζει τὸ κερὶ ποὺ ἐσβύσατε, πλησιάζετε τὴ φλόγα τοῦ ἀναμμένου κεριοῦ. Τότε τὸ ἄλλο κερὶ ἀνάβει μόνο του.

ΕΝΑ ΤΑΞΕΙΔΙ

«Ἦταν νύχτα, ὅταν τὸ ὑπερωκεάνειο ἀπέπλευσε ἀπ' τὸ λιμάνι, γιὰ τὸ μεγάλο του ταξείδι. Ἡ πρύμνα του ἔσχιζε περήφανα τὴν τρικυμισμένη θάλασσα καὶ μέσα στὸ πηχτὸ σκοτάδι καὶ τὸν θόρυβο τῆς καταιγίδος ἐξεχώριζε σὰν γενναῖος κατάφρακτος ἱππότης ποὺ ὡρμοῦσε στὴ μάχη τοῦ Μαραθῶνος.

»Ὅλα ἡσύχαζαν μέσα στὸ τεράστιο πλεούμενο. Τὸ ταξείδι πήγαινε καλά. Ὁ ἀέρας ἦταν πρίμος καὶ τὸ καράβι μὲ ὀλάνοικτα τὰ πανιά του, ἔφευγε μὲ ταχύτητα 80 περίπου μιλλίων. Ἕνα πουλάκι ἦρθε νὰ ξεκουρασθῇ στὸ μεγάλο κατάρτι καὶ μὲ τὸ τραγοῦδι του νανούριζε τοὺς ἐπιβάτες ποὺ τὸ εἶχαν ρίξει στὸν ὕπνο. Ἀλλὰ κακή του μοῖρα! Ὁ σκύλλος τοῦ καραβιοῦ — ἕνα τεράστιο καὶ ἄγριο ζῶο — ὥρμησε μὲ μανία καὶ τὸ κατεσπάραξε.

»Ὡστόσο τὸ ταξείδι ἐσυνεχίζετο. Στὴν λεία ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης ἀντιφέγγιζε ἕνα ἔξοχο φεγγάρι, ποὺ ἔκανε τὴ νύχτα ἐκείνη γοητευτική.

»Σὲ μιὰ στιγμὴ οἱ ἐπιβάται — θὰ ἦσαν περίπου 2.000 — εἰδοποιήθησαν προσωπικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχο ὅτι τὸ τραπέζι ἦταν ἕτοιμο. Τὸ γεῦμα διεξήχθη μὲ ἐξαιρετικὴ εὐθυμία καὶ ἐπηκολούθησεν εἰς τὴν καμπίνα τοῦ πλοιάρχου μέγας χορός.

»Δυὸ ὧρες εἶχαν περάσει ἀπὸ τὸν ἀπόπλουν τοῦ ὑπερωκεανείου. Σὲ λίγο οἱ ἐπιβάται εἶχαν φθάσει στὸν τόπο τοῦ προορισμοῦ τους. Ἕνας λαμπερὸς ἥλιος, ποὺ εἶχε βγῆ τρεῖς ὧρες πρίν, πλημμυροῦσε μὲ ἄπλετο φῶς τὸ μέρος αὐτό. Ἦταν μιὰ ἐρημικὴ ἀκτή. Παντοῦ ἐπεκράτει ἡσυχία. Οὔτε ἴχνος ἀνθρώπου, οὔτε σημάδι ἐγκαταστάσεως πολιτισμένου κόσμου. Ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς ἐξόχου καὶ παρθένου τοπίου, τὸ ὁποῖον διὰ πρώτην φορὰν θὰ ἐγνώριζαν οἱ ἄνθρωποι.

»Οἱ ἐπιβάται βγῆκαν στὴν ξηρά, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν προβολέων τοῦ πλοίου. Ἀπεχαιρέτησαν μὲ συγκίνησι τὸν πλοίαρχο καὶ διενεμήθησαν εἰς τὰ ξενοδοχεῖα.»

Σημ. Σᾶς ἀρέσει ἡ περιγραφὴ αὐτή; Μὴν πῆτε ναί, γιατὶ οὐδέποτε γράφηκε πιὸ ἀνόητο πρᾶγμα. Ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος ἔχει ἕνα σωρὸ ἀνακρίβειες, ἀσυνέπειες, λάθη.

Μπορεῖτε νὰ τὰ ξεχωρίσετε; Χρειάζεται λίγο — πολὺ λίγο... — μυαλὸ καὶ πολλὴ — πάρα πολλή... — προσοχή!...

Χρωματίσατε τὰ μέρη τοῦ σχεδίου ὡς ἑξῆς:

1: Κόκκινο ἀνοιχτό.	5: Μπλὲ ἀνοικτό.
2: Κίτρινο.	6: Καφέ.
3: Γκρί.	7: Κόκκινο σκοῦρο.
4: Μώβ.	8: Μαῦρο.

Τὰ μέρη ποὺ σημειοῦνται μὲ 0, θὰ μείνουν λευκά.

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Διδάσκαλος: 3 ἐπὶ 5 πόσα κάνουν;

Μαθητής: 15.

Διδάσκαλος: Καὶ πῶς τὸ βρῆκες αὐτό;

Μαθητής: Αὐτὸ σκέπτομαι κι' ἐγὼ καὶ μοῦ φαίνεται παράξενο.

ΤΟ ΚΕΡΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΦΤΕΙ

Παίρνετε ἕνα πενηνταράκι. Τὸ δείχνετε στὸ φίλο σας ποὺ παίζετε μαζί, καὶ ἔπειτα τὸ κολλᾶτε στὸ μέτωπό σας. Ἂν τὸ κέρμα εἶναι λιγάκι ὑγρό, στέκεται πολὺ ὥρα, χωρὶς νὰ πέσῃ. Παίρνετε τότε ἕνα ποτῆρι, τὸ πλησιάζετε πρὸς τὸ μέτωπό σας, ζαρώνετε τὰ φρύδια σας καὶ τὸ κέρμα ξεκολλᾷ μόνο του καὶ πέφτει μέσα στὸ ποτῆρι.

Ὁ φίλος σας ἐν τῷ μεταξὺ σᾶς κυττάζει μὲ περιέργεια.

— Σοῦ φαίνεται εὔκολο; τοῦ λέτε. Λοιπόν, βάζω στοίχημα ὅτι δὲν θὰ τὰ καταφέρῃς ἐσὺ νὰ ρίξῃς τὸ κέρμα κάτω, ἅμα σοῦ τὸ κολλήσω εἰς τὸ μέτωπόν σου. Κύτταξέ τα. Οὔτε κόλλα ἔχει, οὔτε τίποτε. Κολλᾷ μόνο μὲ τὴν ἀτμοσφαιρικὴ πίεσι.

Ὁ φίλος σας ἀπορεῖ, παίρνει τὸ ποτῆρι καὶ σεῖς τοῦ κολλᾶτε τὸ κέρμα στὸ μέτωπο καὶ ἀμέσως τοῦ λέτε νὰ τὸ ρίξῃ. Προσπαθεῖ ἐκεῖνος, ζαρώνει τὰ φρύδια του, τινάζει τὸ κεφάλι του, τὸ κέρμα ὅμως μένει στερεὰ κολλημένο. Ἐπὶ τέλους χάνει τὴν ὑπομονή του, σηκώνει τὸ χέρι του νὰ ξεκολλήσῃ τὸ κέρμα καὶ τότε βλέπει ἔκπληκτος ὅτι κέρμα δὲν ὑπάρχει!

Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τοῦ παιχνιδιοῦ: Κέρμα δὲν ὑπάρχει! Ἀλλὰ πῶς ὁ φίλος σας νομίζει ὅτι τὸ ἔχει εἰς τὸ μέτωπόν του; Ἁπλούστατα, διὰ τῆς ὑποβολῆς. Ὅταν σεῖς τὸ ἐβάλατε εἰς τὸ μέτωπόν σας, τὸ κέρμα ἔμεινε κολλημένο ἐκεῖ καὶ ὁ φίλος σας τὸ εἶδε. Ὅταν πάλι κάνετε ὅτι τὸ κολλᾶτε στὸ μέτωπό του (διότι τὸ πιέζετε δυνατὰ ἐκεῖ ἐπάνω, χωρὶς ὅμως νὰ τὸ ἀφίσετε), ἐκεῖνος πιστεύει ὅτι τὸ ἔχει, διότι αἰσθάνεται ὅτι τὸ ἔχει. Πραγματικῶς ἡ κρυάδα τοῦ νομίσματος μένει πολλὴν ὥραν καὶ ἡ πίεσις ποὺ ἐκάματε στὴν ἐπιδερμίδα του μένει καὶ αὐτὴ αἰσθητή, ὅσο ἀρκεῖ γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ παιχνίδι σας...

ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ!

Πιθανόν, πολλοί, νὰ εὕρουν παιδαριώδεις τὰς κατωτέρω ἐρωτήσεις. Ἄλλοι πάλιν, πολὺ δύσκολες. Ὡστόσο δὲν εἶναι οὔτε ἀστεῖες, οὔτε δύσκολες. Τὰ περισσότερα εἶναι πράγματα ποὺ ἐμάθαμε ἢ ἔπρεπε νὰ τὰ μάθουμε. Ἐὰν μᾶς εἶναι ἄγνωστα — γιὰ ὁποιονδήποτε λόγο — μᾶς δίδεται εὐκαιρία νὰ ἀνοίξουμε τὸ ἐγκυκλοπαιδικὸ λεξικό, νὰ ρωτήσουμε ἕνα ἀνώτερό μας, νὰ λύσουμε μὲ δυὸ λόγια τὶς ἀπορίες μας. Καὶ αὐτὸ εἶναι κάτι.

Ἀββᾶς: Εἶναι γλύκισμα, μαθηματικὸς ὅρος, ὄνομα στρατηγοῦ, ἱερωμένος, πτηνὸν ἢ ποταμός;

Βάαλ: Ἄγριον ζῶον, βουνό, ἀρχαία θρησκευτικὴ ἑορτή, Κράτος τῆς Ἀνατολῆς, θεότης ἢ φιλόσοφος;

Γαλεάσα: Ἰχθύς, ἱστορικὸν γυναικεῖον πρόσωπον, λίμνη, παλαιὸν πολεμικὸν πλοῖον ἢ κόρη τοῦ Λώτ;

Δάνδολος: Ποταμός, Δόγης τῆς Βενετίας, Βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, εἶδος μοχλοῦ ἢ πρωτοπυγμάχος;

Ἔβανς: Στρατηγός, ὀροσειρά, Σουλτάνος, ὀνομασία ναυμαχίας, ἀρχαιολόγος ἢ ἀεροπλανοφόρον;

Ἔμερσον: Πολιτεία τῆς Ἀμερικῆς, καταρράκτης, φιλόσοφος, διῶρυξ, ὄνομα θωρηκτοῦ ἢ τέρας τῶν βυθῶν;

Ζάμα: Ἁγία τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, εἶδος πιθήκου, λίμνη, ποιήτρια, ὀνομασία μάχης ἢ ἀγώνισμα;

Ἡλιογάβαλος: Φυτόν, ἀστήρ, Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ, ἡμίθεος, ζῶον τοῦ Ἰσημερινοῦ ἢ ἐφευρέτης;

Ὁ δρόμος ποὺ θὰ ἀκολουθήσῃ ὁ ἀεροπόρος γιὰ νὰ περάσῃ ἀπ' ὅλα τὰ λευκὰ τετραγωνίδια. (Βλ. προηγούμενο φύλλο).

Καὶ μία Εὔθυμη Σελὶς

Η ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΛΖΑΚ

Ὁ Μπαλζάκ, ὁ μεγάλος Γάλλος συγγραφεύς, ὑποστήριζεν ὅτι ἠμποροῦσεν ἀπὸ τὸ γράψιμο ἑνὸς ἀνθρώπου ν' ἀνακαλύψη τὸν χαρακτῆρα του, νὰ μαντεύση τὸ μέλλον του κλπ. Ἡ ἀδυναμία του δηλαδὴ ἦταν νὰ παριστάνη τὸν σπουδαῖο γραφολόγο.

Μιὰ μέρα ὅμως συνέβη κάποιυ κυρία νὰ συζητήση μαζί του καὶ νὰ ἀμφισβητήση τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐπιστήμης τῆς γραφολογίας καὶ τὴν εἰδικότητα τοῦ συγγραφέως σ' αὐτήν.

Τοῦ ἔφερε μάλιστα νὰ ἐξετάση τὸ τετράδιον ἑνὸς μαθητοῦ.

— Δὲ μοῦ λέτε κ. Μπαλζάκ, τί μέλλον θὰ ἔχη αὐτὸ τὸ παιδί;

Ὁ Μπαλζάκ ἐξήτασε μὲ μεγάλη προσοχὴ τὸ γράψιμο, κύτταξε τὴν κυρία μὲ ἀνησυχία, ζάρωσε τὰ πυκνά του φρύδια καὶ εἶπε:

— Δὲν εἶναι βέβαια παιδί σας αὐτὸς ὁ μαθητής, οὔτε συγγενής σας...

— Καθόλου!

— Τότε λοιπὸν θὰ σᾶς πῶ τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν: αὐτὸ τὸ παιδὶ εἶναι ἐλαφρόμυαλο καὶ χοντροκέφαλο. Δὲν ἔχει ἴχνος ἀντιλήψεως καὶ ἀσφαλῶς θὰ γίνη ἕνας μεγάλος βλάκας.

— Ἄλλο;

— Θέλετε κι' ἄλλο; Μὲ δυὸ λόγια δὲν θὰ προοδεύση, ποτὲ δὲν θὰ κάνη τίποτε στὴ ζωή του.

Ἡ κυρία ξεκαρδίσθηκε στὰ γέλια.

— Σίγουρα πράγματα, κ. Μπαλζάκ;

— Σιγουρότατα! Μὰ γιατί γελᾶτε;

— Ἄχ! κύριε Μπαλζάκ, δὲν τὸ γνωρίζετε λοιπὸν αὐτὸ τὸ γράψιμο; Εἶναι δικό σας τὸ τετράδιο, ὅταν πηγαίνετε μικρὸς στὸ σχολεῖο!

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Διὰ τὸν ἀστρονόμον Ἰούλιον Καίσαρα λέγεται ὅτι ἠρέσκετο νὰ διανύη πεζῇ τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, κρατῶν διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς βρέφος μπαρμπουνιοῦ, διὰ τῆς δεξιᾶς τὸν φίλον του Βροῦτον, διὰ τῆς ἄλλης χειρὸς τὸν Ἀχελῷον ποταμὸν καὶ διὰ τῆς τελευταίας τὸν καταρράκτην Νιαγάραν. Ἐνίοτε ἀπέθνησκε καὶ ἀκολούθως ἐξητωκραύγαζεν ὑπὲρ τῆς Γῆς τοῦ Πυρός.

— Οὐδεὶς ὑπερέβαλεν εἰς στρατηγικὰ σχέδια τὸν γνωστὸν ζωγράφον Ἡρόδοτον, ὁ ὁποῖος ὁσάκις τοῦ παρουσιάζετο εὐκαιρία ἔπινεν ἕνα ποτήριον ὕδατος. Ὁ νέος οὗτος συνήθιζεν ἐπίσης νὰ κτυπᾷ τὸ κεφάλι του εἰς τὸν τοῖχον καὶ νὰ πυροβολῇ κατὰ τῆς καρδίας του.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ

Ἑβδομηκοντούτης ποδοσφαιριστής, γνωρίζων καὶ ἀστρονομίαν, διὰ νὰ κραυγάζη μελωδικῶς τὸ ρητόν: «Στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα ὅσο θέλεις βρόντα».

— Μεταχειρισμένος ὁδοστρωτήρ, γνωρίζων καὶ καλύμβησιν. Ἀπαραίτητα πιστοποιητικὰ προϋπηρεσίας. Μισθὸς ἐλάχιστος.

— Νέος χωλός, κουφὸς καὶ ἀόμματος, ὡς πλασσιέ, διὰ νὰ ἀναλάβη τὴν πώλησιν ἀχύρων καὶ ὠκεανογείων.

— Κύων πολυτελής, μὲ δίπλωμα Πανεπιστημίου καὶ κάτοχος μιᾶς ξένης γλώσσης τοὐλάχιστον.

ΑΠΟΡΙΕΣ

Γιατί συνήθως λέμε: «Σκούπισε τὰ πόδια σου», ἐνῷ ἔπρεπε νὰ λέμε: «Σκούπισε τὰ παπούτσια σου»;

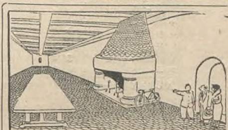
— Γιατί λέμε ἀχλάδι (ἄχ, λάδι) καὶ ὄχι ἡμιέλαιον (οἴμοι, ἔλαιον!);

ΓΕΛΑΣΤΕ!...

Κάποτε ἕνας εὐπατρίδης, φοβέρισε τὸν Τριβουλέτο, τὸν ὀνομαστὸ γελωτοποιὸ τοῦ βασιλέως Φραγκίσκου Α' τῆς Γαλλίας, ὅτι θὰ τὸν ἐσκότωνε ἀπὸ τὸ ξύλο, ἐπειδὴ τὸν εἶχε πειράξει πολὺ μὲ τὶς ἐξυπνάδες του.

—Ἂν τολμήση κανένας καὶ σὲ κτυπήση — εἶπεν ὁ βασιλεὺς — θὰ τὸν κρεμάσω ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας!

—Ἄχ! Μεγαλειότατε, ἀπήντησεν ὁ Τριβουλέτος, ἂν εἴχατε τὴν καλοσύνη νὰ τὸν κρεμάσετε ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας πρωτήτερα!...

Οἱ περιηγηταὶ ποὺ ἐπισκέπτονται τὴν ἀπέραντον αἴθουσαν ἑνὸς Μεσαιωνικοῦ πύργου, ἐρωτοῦν τὸν ὁδηγόν:
— Καὶ αὐτὸ τὸ ποδήλατο σὲ τί χρησιμεύει;
— Γιὰ νὰ πηγαίνουμε νὰ κλείνουμε τὶς γρίλλιες τοῦ παραθυριοῦ ποὺ εἶναι στὸ βάθος τῆς αἰθούσης...

Ἐρωτοῦν κάποιον κύριον ποὺ ἔχει πένθος, ἂν πρόκειται νὰ παραθερίση σὲ παραθαλάσσιο μέρος.

— Βέβαια, ἀπήντησε... Μόνο γιὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῶ ἀπ' τὸν κόσμο, ἐπειδὴ ἔχω πένθος, θ' ἀναγκασθῶ νὰ εὕρω καμμιὰ παραθαλάσσιο πόλι τῆς Μαύρης Θαλάσσης.

Στὸ θηριοτροφεῖο:

— Καὶ πότε θέλετε ν' ἀναλάβετε ὑπηρεσίαν θηριοδαμαστοῦ;

— Καὶ τώρα ἀμέσως.

— Πολὺ καλά. Ἔμπα τὸ λοιπὸν πρῶτα στὸ κλουβὶ τοῦ τίγρεως καὶ καὶ καθάρισε τὰ ὑπόλοιπα.... τοῦ προκατόχου σας!

Ὁ τραπεζίτης στὸν ὑποψήφιο γιὰ τὴ θέσι τοῦ νυκτοφύλακος:

— Θὰ πρέπει ὅμως νὰ μένης ὅλη τὴ νύχτα κλεισμένος μέσα στὴν Τράπεζα. Θὰ μπορῇς;

— Μένετε ἥσυχος κύριε. Ἤμουν ὀκτὼ χρόνια στὴ φυλακὴ καὶ συνήθισα...

ΕΝΑΣ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ...

Ἕνας Ἄγγλος ἀστρονόμος, μεταβὰς εἰς τὸ Ὀπόρτο πρὸς παρατήρησιν τῆς ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου, ἐπέστρεψε μὲ τὶς τσάντες του γεμάτες ἀπὸ διάφορα πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀγόρασε εἰς τὴν Πορτογαλλίαν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἦταν καὶ ἕνα κιβώτιον γεμᾶτο μπουκάλια κρασιοῦ τοῦ Ὀπόρτο, τὸ ὁποῖον ὁ ἀστρονόμος, γιὰ νὰ ἀποφύγη τὴν καταβολὴν φόρου, ἀπέφυγε νὰ δηλώση στὸ τελωνεῖο.

Ὅταν οἱ τελωνοφύλακες ἤρχισαν νὰ ἐρευνοῦν τὶς ἀποσκευές του, ὁ ἀστρονόμος ἀνησύχησε. Οἱ τελωνοφύλακες παρετήρησαν τὸ κιβώτιον μὲ τὸ κρασὶ καὶ τὸν ἠρώτησαν:

— Τί ἔχετε εἰς τὸ κιβώτιον αὐτό;

— Εἰς τὸ κιβώτιον αὐτό;

— Μάλιστα, ἐδῶ.

—Ἄ! Ἐκεῖ ἔβαλα πᾶν ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ βλέπη κανεὶς τοὺς ἀστέρας διπλοῦς.

— Καλά! Πολὺ καλά! ἀπήντησαν οἱ τελωνοφύλακες χαιρετῶντες τὸν ἀστρονόμον.

Ἔτσι ὁ ἀστρονόμος δὲν εἶπε ψέματα. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι μὲ τὸ περιεχόμενον τοῦ κιβωτίου θὰ ἔβλεπε διπλᾶ ὄχι μόνον τὰ οὐράνια σώματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπίγεια...

ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ

— Τρώγετε τρὶς τῆς ἡμέρας ὀκτὼ ὀκάδες κρέατος κροκοδείλου καὶ δίδετε ἅπαξ τοῦ ἔτους μίαν δραχμὴν εἰς τοὺς πτωχούς.

— Οὐδέποτε πρέπει νὰ κοιμᾶσθε ἐπὶ τῆς κλίνης σας. Προτιμᾶτε τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ, ὡς ἔπραττε καὶ ὁ Μέγας Ναπολέων.

— Πηγαίνετε εἰς τὰ θέατρα ἑπτὰ ὥρας πρὸ τῆς παραστάσεως, συνοδευόμενοι ἀπὸ δύο καμήλους καὶ ἕνα καναρίνι.

— Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας σας πρέπει νὰ τρέχετε καθ' ἑκάστην, τοὐλάχιστον ἅπαξ, τὸν Μαραθώνιον δρόμον.

— Καλὸν εἶναι, περὶ τὸ μεσονύκτιον, νὰ πηδᾶτε εἰς τὸν δρόμον, ἀπὸ τὴν ταράτσαν ὀκταωρόφου πολυκατοικίας.

— Οὐδέποτε νὰ πλένεσθε μὲ νερόν. Προτιμᾶτε τὸ λάδι, τὸ βούτυρον, τὸ πετρέλαιον ποὺ εἶναι οὐσίαι θερμαντικαί.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

Λαμβάνετε δύο ὀκάδες σφουγγάρια, τὰ παραγεμίζετε μὲ τσιμέντο καὶ ἐλέφαντας καὶ τὰ ρίπτετε εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης. Θὰ εὐχαριστηθῆτε πολύ!

— Καταΐφι ἀλὰ νασάπα: Πέρνετε φύκια τῆς θαλάσσης, ἀρκετὸ ραδικόζουμο, ὀλίγον ἠλεκτρισμὸν καὶ μιὰ ὀκᾶ κινίνη. Τὰ ἀνακατεύσετε καλὰ καὶ τὰ σερβίρετε.

— Εἰς τὴν Ἀμερικὴν μαγειρεύουν ὡς ἑξῆς τὴ φασουλάδα: Ἀφοῦ πηδήση ὁ μάγειρος 2 μ. 30 30 εἰς τὸ ἅλμα εἰς ὕψος, βράζει μερικοὺς τόννους ἀνθρακίτου καὶ τοὺς τρώγει ἀνεπιστρεπτί.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

Μαοῦνα δυναμένη νὰ διασκευασθῇ μὲ ὀλίγην δαπάνην εἰς θωρηκτὸν ἢ ἀεροπλανοφόρον ἢ χύτραν.

— Ὀκταόροφος πολυκατοικία 38 δωματίων, 16 γὼλ, 11 κουζινῶν καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, εἰς μόνον ἔνοικον.

— Αὐτοκίνητον ταξὶ διώροφον, κατάλληλον ὡς κατοικία πολυμελοῦς οἰκογενείας ἢ ὡς ἐργοστάσιον.

— Μικρὸς πίδαξ, ταχύτητος 30 μιλίων, ἱκανὸς νὰ νικήση τὸν Τζὶμ Λόντον. Γνωρίζει καὶ ἱπποδήλατον.

Γιά νά ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1) Νῆσος τῶν Σποράδων.—"Αρθρον(πληθ.).
2) Κατάρα. — 'Αρχικά ὀργανισμοῦ πού φροντίζει γιά τήν σταφίδα. — 19ος.
3) Δεικτική ἀντωνυμία. — Κλωστήν (αἰτ.).
4) Πτηνά σαρκοβόρα. — Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
5) Τά ἀρχικά τῆς ὀργανώσεώς μας. — Διότι (ἀρχ.).
6) 'Απαραίτητον διά τήν μαγειρικήν. — Παγίς.
7) Τίτλος 'Αβησσυνοῦ ἄρχοντος. —"Αρθρον.
8) Βγαίνει ἀπ' τά ἡφαίστεια. — Τόν ὁποῖον.
9) 'Ονομασία τῆς μάχης εἰς τήν ὁποίαν ὁ Σκηπίων ὁ 'Αφρικανός ἐνίκησε τούς Καρχηδονίους τοῦ 'Αννίβα. — "Αρνησις.
10) "Οπως. — 'Αγγλικός τίτλος εὐγενείας.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1) Κτητική ἀντωνυμία (πληθ.). — Δωρίζω.
2) Μᾶς ἔρχεται μέ τό χειμῶνα. — Νότα. — ΑΣ.
3) "Ανθη. — Μήτηρ τῶν θεῶν τοῦ 'Ολύμπου (γενική). — Μόριον τό ὁποῖον χρησιμοποιοῦμεν εἰς τήν καθομιλουμένην ὅταν ὀρκιζώμεθα.
4) Τετράποδον τό ὁποῖον προσφέρει ὑπηρεσίας εἰς τόν ἄνθρωπον. — Γάλλος στρατηγός τοῦ Μ. Ναπολέοντος.
5) Μόριον τοῦ μέλλοντος.—'Αριθμητικόν.— "Αρθρον (πληθ.).
6) 'Αγία. — Συναίσθημα ἄγνωστον εἰς τούς γενναίους.
7) Τό ἐπίθετον τοῦ 'Ιάπωνος 'Ολυμπιονίκου εἰς τόν Μαραθώνιον δρόμον τῆς 'Ολυμπιάδος τοῦ Βερολίνου (1936). — ΓΑ. — 'Επιφώνημα πόνου.
8) 'Αγαθά, ἁγνά. — Κλωστή.
9) 'Ερωτηματικόν. — Χρονική ὑποδιαίρεσις.
10) "Ορος τῆς Χαλκιδικῆς.—"Ονειρον (ἀρχ.).

++

Δίποδα καί Τετράποδα.

"Ενας χωριάτης ἔστειλε τόν γυιό του στόν σταῦλο νά μετρήση ἄν ἤτανε μέσα ὅλα τά ζωντανά.

— Μέτρησέ τα σωστά κακομοίρη μου μπάς καί μᾶς λείπει κανένα.

Σέ λίγο γυρίζει ὁ γυιός του καί τοῦ λέει:

— Πατέρα. Μέτρησα ὅλα μαζύ ἀγελάδες, μοσχάρια καί κόττες. Μαζύ μέ τόν ταῦρο καί μ' ἐμένανε εἴχαμε ὅλο - ὅλο ἑκατό ποδάρια καί 37 κεφάλια καί ἡ ἀγελάδες ἤτανε τριπλάσιες ἀπό τά μοσχάρια.

Πόσα δίποδα καί πόσα τετράποδα, πόσες ἀγελάδες καί πόσα μοσχάρια ἤτανε μέσα στόν σταῦλο;

'Ακροστιχίς.

Τά ἀρχικά τῶν ζητουμένων λέξεων, ἀποτελοῦν ἔνδοξον ἄνδρα τῶν ἀρχαίων 'Αθηνῶν :

1) Νῆσος τοῦ βορείου Αἰγαίου, 2) χρονική μονάς, 3) περιφέρεια τῆς 'Ελλάδος, 4) ὀνομασία πελάγους, 5) ἀρχαῖος νομοθέτης, 6) νῆσος τοῦ Αἰγαίου μέ θαυματουργόν εἰκόνα, 7) ἀρχαῖος ποιητής, 8) Εὐρωπαϊκή πόλις τῆς Τουρκίας, 9) θηρίον, 10) ἡμίθεος, 11) ἀρχαῖος τραγωδός.

'Αριθμητικόν.

3. 2: 5. 7. 4. $+ - \times : = 0$

Τά ἀριθμητικά σημεῖα, ἡ σειρά τῶν ὁποίων μπορεῖ νά ἀλλάξη, πρέπει νά παρεντεθοῦν μεταξύ τῶν ἀριθμῶν, οὕτως ὥστε νά σχηματισθῆ ἐξίσωσις δίδουσα 0.

Διά νά λύετε τάς ἀσκήσεις.

Εἶναι εὐκολώτερον νά ἀντιληφθῆ κανείς μόνος του τόν μηχανισμόν τῶν διαφόρων ἀσκήσεων, παρά νά ὁδηγηθῆ ἀπό τῆς παρούσης στήλης.

Παρακολουθεῖτε τακτικά τάς λύσεις τάς ὁποίας δημοσιεύομεν κατωτέρω, συγκρίνετε τάς λύσεις μέ τάς ἀσκήσεις καί θά μυηθῆτε εὐκόλως εἰς ὅλα τά εἴδη αὐτῶν.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Σταυρόλεξον: 'Οριζοντίως: 1, Ναός - Πεντάρα. 2, Αἴγυπτος - Νερό. 4, Δάς. 5, ΔΤ. 6, Νῶε. 8, Νέοι - Ντεριγνύ. 9, Αἰγαῖον - Αἴας. Καθέτως: 1, Ναπολέων. 2, ΑΙ - ἐᾶ. 3, ΟΓ - ΟL 4, σύ - ἄδω - ΙΓ. 5, Παστέρ. 6, ΠΤ - Νί. 7, ΕΙ - Τό. 8, Νά - Ἐν. 9, Πάνθηρ. 10, "Αν - "Ια. 11, Ρέα - "Αγι. 12, ἄρ - νά. 13, Οἰδίπους.

'Ακροστιχίς: Θάλεια - Ταῦρος (ΘέΤις, 'ΑγΑμέμνων, ΛοΥθηρος, ΕὐΡυπίδης, 'ΙδΟμενεύς, ΑἴΣωπος).

'Αριθμητικόν: 2+1×6:3—5=1. (2+1=3×6=18:3=6—5=1).

Πυραμίς: Οἱ σταυροί καθέτως, ΑΝΝΙΒΑΣ. Οἱ ἀστερίσκοι ὁριζοντίως, ἀΝά, ΙΝα, κρΙός, θῆΒαι κ ΦάΛΛινα, ΠλάΣτης.

Μαγικόν γράμμα: Διά τοῦ Ρ: Θράκη, Πόρος, Πάρος, Σταυρός, Λέρος.

'Αναγραμματισμός: Κέρδος - Κέδρος.

Αἴνιγμα: 'Ο ναργιλές.

Λεξίγριφος: 1, Λύσανδρος. 2, Σηκουάνας, (σύκου, "Ανιας).

Κρυπτογραφικόν: ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ (Ρήνος, 'Ιστός, Σέρραι, Τέμενος, "Ομηρος, Μονάς, "Ετος, Νότος, 'Ηραῖον).

Τό ἀρχικόν γράμμα.

"Αν μιᾶς νήσου τοῦ Αἰγαίου
ἀλλαχθῆ τό πρῶτο γράμμα,
ὁδηγόν τῶν ναυτικῶν
θέ νά βῆτε ἐν τῷ ἅμα.

Κι' ἄν αὐτό τό ἀρχικό
τό ἀλλάξετε ὀρθῶς,
τοῦ θανάτου θέ νά βγῆ
ὁ ὑπάλληλος, σαφῶς.

Τρίγωνον

* * * * * = Μοῦσα
* * * * = Μέρος λόγου
* * * = 'Επίρρημα
* * = "Αρθρον
* = Φωνῆεν.

Καί καθέτως τά ἴδια.

Οἱ μαγικοί ἀριθμοί.

—	11	—	—
4	—	10	—
—	16	—	—
—	—	—	—

Τοποθετήσατε εἰς τήν θέσιν τῶν γραμμῶν τούς ἀριθμούς 1 - 16, ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται δέν ἔχουν χρησιμοποιηθῆ, κατά τρόπον ὥστε νά εὕρετε εἰς τάς 4 ὁριζοντίους καί 4 καθέτους γραμμάς τό αὐτό ἄθροισμα καί δή τόν ἀριθμόν 34.

Σημειωτέον ὅτι δέν ὑπάρχει παρά μία μόνον λύσις.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Μολονότι εἶμαι ὑπό σκέπην,
εἶμαι πάντοτε βρεγμένον,
καί πάντοτε καθαρόν.

(τί εἶναι;)

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

— Χειρόγραφα ἢ φωτογραφίαι ἀποστελλόμεναι εἰς τὸ περιοδικὸν δὲν ἐπιστρέφονται.
— Εἰς ἀνωνύμους ἐπιστολὰς δὲν δίδεται ἀπάντησις, ὡς καὶ εἰς τὰς μὴ συνοδευομένας ὑπὸ δελτίου ἢ μὴ καθαρογεγραμμένας. Γράφετε συντόμως.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ, μαθητήν, ἐνταῦθα. — Πρωτίστως, παιδί μου, πρέπει νὰ ἀποκτήσῃς τὸ θάρρος νὰ ὑπογράφῃς τὰς ἐπιστολάς σου. Ἐπανέλθετε λοιπὸν ὑπογεγραμμένος καὶ ἔπειτα θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν. Ἂν θὰ εἶχες γραφῆ στὴν Ε.Ο.Ν. θὰ εἶχες μάθει νὰ ἔχῃς τὸ θάρρος τῆς γνώμης σου ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν ἔλεγες, ἐφ' ὅσον ἦτο ἀλήθεια.

Δδα ΔΗΜΗΤΡΑΝ ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ, ἐνταῦθα. — Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς καλάς σας κρίσεις καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν σας.

Κον ΙΩΑΝ. ΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΝ, Πολῦλακκον. — Ἀνταπόκρισίς σας ἐλήφθη.

Κον Γ. ΤΣΟΚΑΝ. — Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας πρὸς τὸ περιοδικόν. Συνεργασία σας ἐτέθη ὑπὸ κρίσιν.

ΛΕΣΧΗΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ. — Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 5146 ἔγγραφόν σας ἐλήφθη καὶ ἡ Λέσχη ἐνεγράφη συνδρομητής. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας.

Κ. Κ. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΝ, μαθητήν, φαλαγγίτην, Ἡράκλειον Κρήτης. — Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν σας.

Κον ΤΑΚΗΝ ΚΑΛΚΑΝΗΝ, Πολοβίτσα Σπάρτης. — Ποίημά σας ἐτέθη ὑπ' ὄψιν ἐπιτροπῆς.

Κον ΓΕΩΡΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, φαλαγγίτην, Τρίκκαλα. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς καλὰς κρίσεις σας διὰ τὸ περιοδικόν. Ἐπιστολή σας ἐστάλη δι' ἐνέργειαν εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τῆς Ὀργανώσεως.

Κον Ν. ΜΗΛΑ·Ι·ΤΗΝ, μαθητὴν Γυμνασίου, Χίον. — Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε συνδρομητής. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον Γ. ΣΠ. ΔΡΑΒΙΛΙΑΝ. — Εὐχαριστοῦμεν διὰ πληροφορίαν.

Κον Κ. ΛΕΒΕΝΤΗΝ. — Ἀποσταλὲν δὲν συνωδεύετο διὰ σχετικοῦ δελτίου καί, ὡς ἐδηλώσαμεν, δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Κον Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΝ, Θεσ)νίκην. — Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὰ ἐνθουσιώδη αἰσθήματά σας καὶ διὰ τὰς πρὸς τὸ περιοδικὸν κρίσεις σας. Διὰ τὴν συνεργασίαν σας γράφομεν σχετικῶς.

Ι. Μ. Ἀλμυρόν. — Λυπούμεθα διότι δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν ἀνωνύμως, κατ' ἀπαράβατον ἀρχήν.

Κον ΝΙΚΟΝ ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΟΝ, μαθητήν, Πειραιᾶ. — Ἀποσταλὲν ποίημά σας δεικνύει ὅτι ἔχετε πνοὴν ποιητικήν, ἀνάγκη ὅμως νὰ μελετήσετε δοκίμους ποιητὰς περισσότερον.

Κον Γ. ΣΤΡΙΜΠΑΚΟΝ, ἔμπορον, φαλαγγίτην, Ναυαρῖνον. — Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ἐνδιαφέρον σας.

Κον Π. ΡΟΥΦΟΓΑΛΗΝ, δημ)λον, ἐνταῦθα. — Αἱ καλαὶ περὶ τοῦ περιοδικοῦ κρίσεις σας μᾶς συγκινοῦν ἀληθῶς.

Κον ΠΑΝΑΓ. ΡΙΤΣΟΝ, φαλαγγίτην, Κυπαρισσίαν. — Ἀποσταλὲν ἐλήφθη καὶ σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν σας.

Κον ΑΧ. ΠΕΙΣΤΙΚΟΝ, ὁμαδάρχην, Λιτοχώριον. — Ἀποσταλεῖσα συνεργασία ἐλήφθη καὶ ἐτέθη ὑπὸ κρίσιν.

Κον ΒΑΣΙΛ. ΑΓΩΓΙΑΤΗΝ. — Ἐδόθη πρὸς κρίσιν. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΔΗΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Ριζανά, Κιλκίς. — Συνεργασία σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΝΙΚΟΛ. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗΝ, φαλαγγίτην, Ἰωάννινα. — Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐτέθη ὑπὸ κρίσιν ἐπιτροπῆς.

Κον ΕΥΑΓΓ. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΝ, φαλαγγίτην, Ἄνδρον. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ἐνθουσιώδεις διὰ τὸ περιοδικὸν κρίσεις σας. Εἶναι καθῆκον ὅσων τὸ ἀγαποῦν νὰ τὸ διαδίδουν. Τὰ παίγνιά σας ἐστάλησαν πρὸς κρίσιν.

Κον Σ. ΤΣΑΠΟΠΟΥΛΟΝ, ὁμαδάρχην. — Ἡ ἀναλογία τῆς σόδας εἰς 2 λίτρας νεροῦ θὰ εἶναι μικρά, 15 - 20 γραμμάρια.

Κον ΤΑΚΗΝ ΞΥΝΟΝ, ἐνταῦθα. — Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Κον Κ. ΜΠΕΝΟΝ, Ἀργοστόλιον. — Ἐλήφθη καὶ ἔλαβε σειρὰν δημοσιεύσεως.

Εἰς τοὺς κ. κ. Ἱπποκρ. Δάκογλου, Ντόρα Ἀρτελάρη, Ἐπαμ. Χαραλάμπους ἀντ)ρχην, Βασ. Παληγιάννην, Χαρίλ. Ἀργύρην, Πέτρον Τολίδην, Πάνον Δαδακλῆν, Θεοφ. Γεωργάκην, Χρῆστον Κουλούρην, Σ. Καλογεράτον, Γεώργιον Καρατάσιον, Τάσον Μαλατέσταν, Γεώργ. Μενεγάκην, Λάκην Ὀλύμπιον, Στρατῆν Τσιρατζίδην, Διον. Κουνάδην, Ἀλ. Μακρίδην, Ἰω. Παπαδάκην, Ἰω. Ἀγγελόπουλον, Ἰωσὴφ Γαλλίαν, Ἰω. Τζιμόπουλον, Βενέδ. Φαραντάτον, Μερκ. Δημητρίου, Μιχ. Περράκην, Δήμητραν Χατζηδάκι, Σοφίαν Χρυσάφη, Μαρίαν Καυτέλου, Ἐμ. Μαρκάκην, Νικ. Γούσιαν, Θεόδ. Ἰωσηφίδην, Κ. Μπένον, Γεώργ. Μενεγάκην, Μάρκον Καραμέρην, Ν. Καφάλην, Εὐστ. Δημόπουλον, Γ. Παραράν, Μιχ. Νεγροπόντην, Ἰω. Στυλιανίδην, Κούκην Παναγιώτου, Δημ. Ἰωαννίδην, Γ. Ἀποστολόπουλον, Ἀντ. Πασχάλην, Κ. Γιαννακόπουλον, Ἰω. Ἀκκινίδην, Γ. Γιόκαρην, Συμ. Συμεωνίδην, Πέτρον Παναγιώτου, Παν. Παπαδόπουλον, Κ. Ἀνδρουλάκην, Τάκην Καλκάνην, ἀπηντήσαμεν δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΝΕΟΣ ἡλικίας 18 ἐτῶν μὲ προϋπηρεσίαν καὶ καλὰς συστάσεις ζητεῖ θέσιν ὑπαλλήλου εἰς οἱονδήποτε κατάστημα, ἢ ὑπηρέτου παρ' οἰκογενείᾳ.

ΝΕΟΣ ἡλικίας 17 ἐτῶν μὲ προϋπηρεσίαν καὶ βιβλιάριον ζητεῖ θέσιν ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου.

ΝΕΟΣ 17 ἐτῶν μὲ προϋπηρεσίαν καὶ καλὰς συστάσεις ζητεῖ θέσιν ὑπηρέτου παρ' οἰκογενείᾳ ἢ ὑπαλλήλου ὁπουδήποτε.

ΝΕΟΣ ἡλικίας 18 ἐτῶν, 6' γυμνασίου, τεχνίτης ἐπιπλοποιὸς ζητεῖ θέσιν εἰσπράκτορος, κλητῆρος ἢ οἱανδήποτε ἄλλην. Πληροφορίαι «Α. Κ.» Περιοδικόν.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ νέος 15—16 ἐτῶν καλλιγράφος. Πληροφορίαι «Δ. Μ.» Περιοδικόν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ "ΕΘΝ. ΝΕΟΛΑΙΑ,,

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὸ Περιοδ. «Νεολαία», ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του ὅπως διευκολύνῃ τοὺς παλαιοὺς συνδρομητὰς τῆς προεκδιδομένης ἐφημερίδος «Νεολαία» νὰ παραμείνωσι τοιοῦτοι καὶ τοῦ Περιοδικοῦ δέχεται ὅπως:

1) Οἱ ἐκ τῶν συνδρομητῶν ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ καὶ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ οἱ καταβαλόντες τὴν ἐκ δραχμ. 100 συνδρομήν των, διὰ τὴν ἐφημερίδα, καταβάλωσι ὡς συνδρομὴν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1938 — 1 Ὀκτωβρίου 1939 δραχμὰς 75 (ἀντὶ 100) διὰ τὸ Περιοδικόν, συμψηφιζομένων 25 δραχμῶν ἐκ τῆς πρώτης καταβολῆς εἰς τὴν νέαν συνδρομήν.

Οἱ ΟΦΕΙΛΟΝΤΕΣ τὴν συνδρομήν των εἰς τὴν ἐφημερίδα, διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ λαμβάνουν τὰ τεύχη τοῦ περιοδικοῦ «Νεολαία», ὡς συνδρομηταὶ πρέπει νὰ ἀποστείλουν δραχμὰς 75 διὰ τὴν ὀφειλομένην συνδρομὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα ποὺ ἐλάμβανον, ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1938 μέχρι 1 Ὀκτωβρίου καὶ δραχμὰς 100 δι' ἐτησίαν συνδρομὴν τοῦ Περιοδικοῦ ἢ 50 δι' ἑξάμηνον ἢ 25 διὰ τρίμηνον.

2) Τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, Δῆμοι, Κοινότητες, Σχολικὰ Ταμεῖα κλπ., ὅσα εἶχον καταβάλει τὴν συνδρομήν των εἰς τὴν προεκδιδομένην ἐφημερίδα «Νεολαία» θὰ ἀποστείλουν ὡς συνδρομὴν εἰς τὸ Περιοδικὸν δραχμὰς 175, τῶν 25 δραχμῶν συμψηφιζομένων ἐκ τῆς πρώτης καταβολῆς.

Ὅσοι ὅμως ὀφείλουν τὴν συνδρομὴν τῆς ἐφημερίδος «Νεολαία», θὰ ἀποστείλουν δραχμὰς 75 διὰ τὴν ὀφειλομένην συνδρομὴν τῆς ἐφημερίδος καὶ δραχμὰς 200 διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ Περιοδικοῦ «Νεολαία» ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1938 — 1 Ὀκτωβρίου 1939.

Ἡ λύσις αὕτη εἶναι δικαία διὰ τοὺς παλαιοὺς συνδρομητὰς καὶ τὴν ἀπεδέχθημεν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἱκανοποιεῖ τοὺς κ.κ. Συνδρομητάς, καίτοι ζημιοῖ τὴν Ἔκδοσιν.

ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ θὰ ΑΠΟΣΤΑΛΗ εἰς τὸ ΜΕΛΛΟΝ τὸ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ἐὰν ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΒΑΛΗ τὴν ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ του.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ εἶναι ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ, ὅπως εἰς ΟΛΑ τὰ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ καὶ τὰς ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ.

Ἡ Ἔκδοσις

ΔΕΛΤΙΟΝ (Τεύχους 4)
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ὀνοματεπώνυμον (Γράψατε καθαρὰ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον) ....

Ἐπάγγελμα .... Ἡλικία ....

Διεύθυνσις (Πόλις, ὁδός, ἀριθμὸς ἢ χωρίον, ἐπαρχίας, νομοῦ) ....

Φαλαγγίτης ἢ ὄχι (Σβύσατε τὸ ὄχι ὅσοι εἶσθε φαλαγγῖται καὶ γράψατε εἰς τίνα φάλαγγα ἀνήκετε) ....

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 1. (1938)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Πλατεία Συντάγματος, Καραγεώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ: 'Οδὸς Σόλωνος 'Αριθ. 33

'Αρ. Τεύχ. 4 — 5 Νοεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ 'Ανωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ 'Επιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΑ . . . . Δρχ. **100**
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . » **50**
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . » **25**
Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ 'Ιδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ . . . . Δρχ. **200**

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ:
Περιοδικὸν «Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Πλατεῖα Συν/τος, 'Αθῆναι

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΜΑΣ

Ἡ καταπληκτικὴ ζήτησις τῶν τευχῶν τῆς «ΝΕΟΛΑΙΑΣ» οὐ μόνον ὑπὸ τῶν νέων τοῦ 'Εσωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν 'Ελληνοπαίδων τοῦ 'Εξωτερικοῦ, αὐξάνουσα συνεχῶς καὶ ὑπερβᾶσα ἤδη τὰς 100 χιλιάδας ἀντιτύπων, ρεκὸρ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε παρουσίασε 'Ελληνικὸν περιοδικόν, ἀποδεικνύει ποίαν ἔλλειψιν ἀνεπλήρωσεν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν 'Ελληνοπαίδων ἡ ἔκδοσίς της. 'Επιφυλασσόμεθα ὅπως εἰς ἰδιαιτέραν πανηγυρικὴν ἔκδοσιν περιλάβομεν ὅλας τὰς συγχαρητηρίους ἐπιστολὰς τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀπὸ τὰς χιλιάδας ἃς λαμβάνομεν.

Ἡ «ΝΕΟΛΑΙΑ» εὐχαριστοῦσα τὸ Πανελλήνιον ἀναγνωστικὸν κοινὸν της ὑπόσχεται ὅτι δὲν θὰ παύσῃ νὰ ἀναζητῇ καὶ νὰ προσφέρῃ ὅ,τι ἡ 'Ελληνικὴ Νεότης ζητεῖ, ἤτοι, τὰ καθήκοντά της πρὸς τὸ Νέον Κράτος, καὶ τὰς ἀναγκαίας ἐπιστημονικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις ὁμοῦ μὲ μίαν πλουσίαν ψυχαγωγίαν.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Κανελλοπούλου καὶ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ κ. Παπαευθυμίου, ζητεῖ πληροφορίας ἀπὸ τὸν μικρότερον Σκαπανέα τοῦ 5ου ὑποτομέως Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν Ἐπιθεώρησιν.